

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

Over dit boek

Dit is een digitale kopie van een boek dat al generaties lang op bibliotheekplanken heeft gestaan, maar nu zorgvuldig is gescand door Google. Dat doen we omdat we alle boeken ter wereld online beschikbaar willen maken.

Dit boek is zo oud dat het auteursrecht erop is verlopen, zodat het boek nu deel uitmaakt van het publieke domein. Een boek dat tot het publieke domein behoort, is een boek dat nooit onder het auteursrecht is gevallen, of waarvan de wettelijke auteursrechttermijn is verlopen. Het kan per land verschillen of een boek tot het publieke domein behoort. Boeken in het publieke domein zijn een stem uit het verleden. Ze vormen een bron van geschiedenis, cultuur en kennis die anders moeilijk te verkrijgen zou zijn.

Aantekeningen, opmerkingen en andere kanttekeningen die in het origineel stonden, worden weergegeven in dit bestand, als herinnering aan de lange reis die het boek heeft gemaakt van uitgever naar bibliotheek, en uiteindelijk naar u.

Richtlijnen voor gebruik

Google werkt samen met bibliotheken om materiaal uit het publieke domein te digitaliseren, zodat het voor iedereen beschikbaar wordt. Boeken uit het publieke domein behoren toe aan het publiek; wij bewaren ze alleen. Dit is echter een kostbaar proces. Om deze dienst te kunnen blijven leveren, hebben we maatregelen genomen om misbruik door commerciële partijen te voorkomen, zoals het plaatsen van technische beperkingen op automatisch zoeken.

Verder vragen we u het volgende:

- + *Gebruik de bestanden alleen voor niet-commerciële doeleinden* We hebben Zoeken naar boeken met Google ontworpen voor gebruik door individuen. We vragen u deze bestanden alleen te gebruiken voor persoonlijke en niet-commerciële doeleinden.
- + *Voer geen geautomatiseerde zoekopdrachten uit* Stuur geen geautomatiseerde zoekopdrachten naar het systeem van Google. Als u onderzoek doet naar computervertalingen, optische tekenherkenning of andere wetenschapsgebieden waarbij u toegang nodig heeft tot grote hoeveelheden tekst, kunt u contact met ons opnemen. We raden u aan hiervoor materiaal uit het publieke domein te gebruiken, en kunnen u misschien hiermee van dienst zijn.
- + *Laat de eigendomsverklaring staan* Het “watermerk” van Google dat u onder aan elk bestand ziet, dient om mensen informatie over het project te geven, en ze te helpen extra materiaal te vinden met Zoeken naar boeken met Google. Verwijder dit watermerk niet.
- + *Houd u aan de wet* Wat u ook doet, houd er rekening mee dat u er zelf verantwoordelijk voor bent dat alles wat u doet legaal is. U kunt er niet van uitgaan dat wanneer een werk beschikbaar lijkt te zijn voor het publieke domein in de Verenigde Staten, het ook publiek domein is voor gebruikers in andere landen. Of er nog auteursrecht op een boek rust, verschilt per land. We kunnen u niet vertellen wat u in uw geval met een bepaald boek mag doen. Neem niet zomaar aan dat u een boek overal ter wereld op allerlei manieren kunt gebruiken, wanneer het eenmaal in Zoeken naar boeken met Google staat. De wettelijke aansprakelijkheid voor auteursrechten is behoorlijk streng.

Informatie over Zoeken naar boeken met Google

Het doel van Google is om alle informatie wereldwijd toegankelijk en bruikbaar te maken. Zoeken naar boeken met Google helpt lezers boeken uit allerlei landen te ontdekken, en helpt auteurs en uitgevers om een nieuw leespubliek te bereiken. U kunt de volledige tekst van dit boek doorzoeken op het web via <http://books.google.com>

AD

2
57
4

B 971,201

SOENDASCHE

GRAMMATICA,

OP LAATZ VAN HET

GOUVERNEMENT VAN NED. INDIE,

ZAMENGESTELD

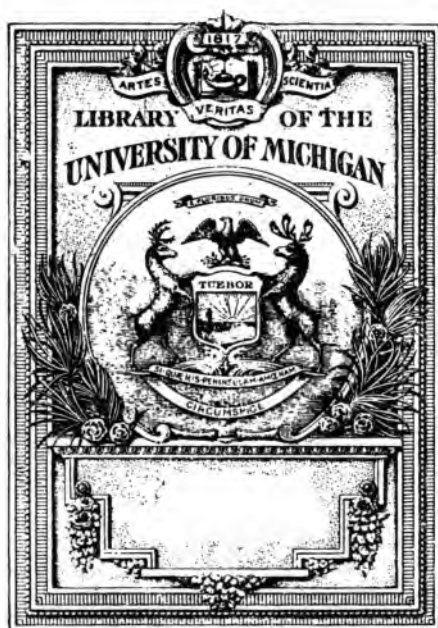
DOOR

H. J. OOSTING.

AMSTERDAM.

JOHANNES MÜLLER.

1884.

THE GIFT OF
H. H. Bartlett

SOENDASCHE
GRAMMATICA,

OP LAST VAN HET

GOUVERNEMENT VAN NED. INDIE,

ZAMENGESTELD

DOOR

H. J. OOSTING.

ATTENTION PATRON:

This volume is too fragile for any future repair.
Please handle with great care.

SOENDASCHE
GRAMMATA,

OP LAST VAN HET

GOUVERNEMENT VAN NED. INDIE,

ZAMENGESTELD

DOOR

H. J. OOSTING.

AMSTERDAM,
JOHANNES MÜLLER.
1884.

PL
5452
057
1884
Bohr

61.1.10014
Daguerre
H. H. Zant
1960
61.1.10014

VOORBERIGT.

Bij de verschijning van deze Soendasche grammatica, heb ik weinig te zeggen. Ik heb getracht met behulp van de onder mijn bereik zijnde Soendasche stukken, zoomede met hetgeen ik in den omgang met den inlander van zijne taal mogt leeren, een spraakkunst zamen te stellen, bruikbaar bij de beoefening en het onderwijs der Soendasche taal.

De woordvoeging behandelde ik niet afzonderlijk. Veel wat strikt genomen daartoe behoort, moest ter sprake komen bij de beschouwing der woordsoorten, en het overige zal men gemakkelijk kunnen leeren, door de aandachtige lezing van door Soendanezen opgestelde prozastukken. Aanleiding tot het lezen van dergelijke stukken, gaf ik, door het bijbrengen van bewijplaatsen. Een nieuwe bijdrage tot de goede Soendasche geschriften, meende ik te mogen toevoegen aan deze grammatica. Het zijn de gesprekken n° 51, 42, 32, 56, 53, 36, 54, 46, 47 en 49 uit het eerste deel van Winter's Javaansche Zamenspraken, door een kundig Soendanees zóo overgebracht, dat het waarlijk Soendasche gesprekken zijn geworden. Opdat dit laatste het geval zou kunnen wezen, moest het overbrengen geschieden met zeer veel vrijheid, hier en daar zelfs met geheele wijziging van den tekst.

Deze Gesprekken zijn te meer belangrijk, om reden er sommige echt Soendasche uitdrukkingen in voorkomen, die, ik althans, tot dus ver nog niet in andere geschriften heb aangetroffen.

Met een fragment van „de Geschiedenis van Soepëna”, dat een gesprek behelst, voor vergelijking met de „Zamenspraken”, in meer dan een opzigt niet onbelangrijk, besloot ik mijn werk, terwijl ik dit *Voorberigt* besluit met een dankbetuiging aan Prof. Gonggrijp te Delft, voor de hulp mij betoond bij de correctie der drukproeven en voor meer dan een zeer door mij gewaardeerde opmerking.

ASSEN, October 1883/84.

H. J. OOSTING.

INHOUD.

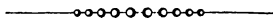
Inleiding	§ 1
Het schrift	5
Over de zoogenaamde hooge woorden	22
Over de woordvorming in het algemeen	27
Over de soortverdeling der woorden in de Soendasche taal	30
Het werkwoord. <i>Onderscheiding der werkwoorden naar hun vorm</i>	33
A. Naar den vorm onvolledige werkwoorden	34
B. Eigenlijke werkwoorden	
a. Het <i>eenvoudig</i> werkwoord	39
De werkwoorden, gevormd met een der <i>voorvoegsels</i> <i>an</i> , <i>ay</i> , <i>en</i> of <i>ni</i>	51—63
b. De <i>eerste Transitieve vorm</i> of het <i>Transitief werkwoord</i>	63
c. De <i>tweede Transitieve vorm</i> of het <i>Causatief werkwoord</i>	69
Het <i>remplaceerend causatief werkwoord</i>	76
C. Werkwoorden, gevormd met behulp van den klank <i>oem</i>	81
D. Werkwoorden gevormd met behulp van het voorvoegsel <i>barang</i>	87
Het voorvoegsel <i>in</i>	91
De <i>Passieve vormen</i>	94
Vorming en beteekenis van het <i>eerste Passief</i>	
Vorming en beteekenis van het <i>tweede Passief</i>	100
Opmerkingen betreffende het verschil in zin en beteekenis tusschen het <i>eerste</i> en het <i>tweede Passief</i>	
Het <i>Passief</i> van een <i>Transitief werkwoord</i>	105
<i>Accidenteel transitief Passief</i>	
Verder gebruik van het voorvoegsel van het <i>tweede Passief</i>	108
Over den meervoudsvorm	111
<i>Meervoudsvorming</i> door invoeging of voorvoeging van den klank <i>ar</i> of <i>al</i> (<i>ər</i> of <i>əl</i>)	
<i>Meervoudsvorming</i> door voorvoeging van <i>an</i> of <i>an</i> met daarbij in sommige gevallen in- of voorvoeging van den klank <i>ar</i> of <i>al</i> (<i>ər</i> of <i>əl</i>)	120
Het aanhechtsel <i>ganj</i> en daarmee gevormde woorden	128

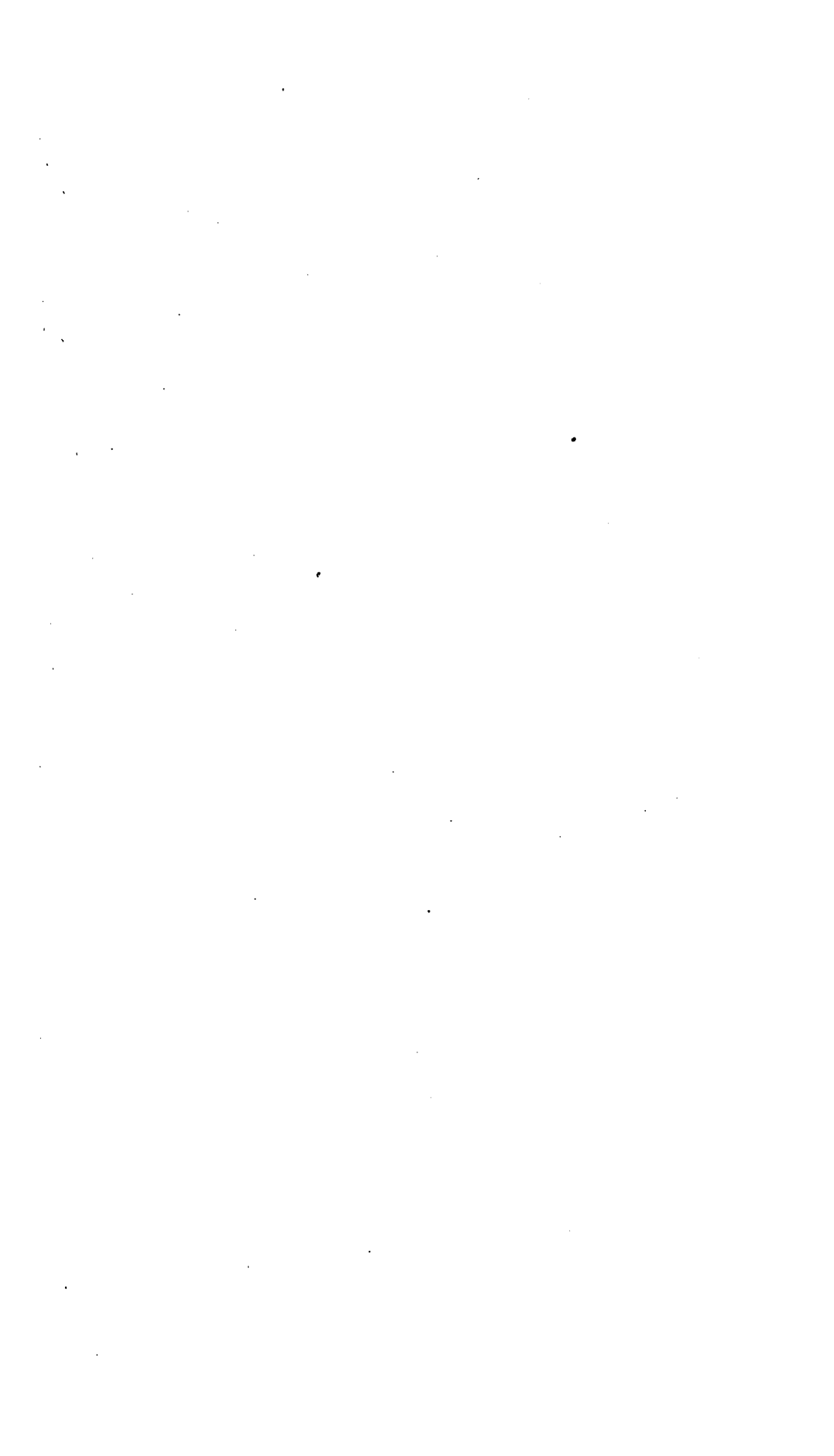
a. Zulke, die de beteekenis hebben van een <i>substantief</i>	§ 133 a
b. Zulke, die men <i>collectieve naamwoorden</i> zou kunnen noemen	id. b.
c. Zulke, waarmee een <i>zekere gesteldheid</i> , ook wel een <i>hoedanigheid</i> ot <i>geaardheid</i> wordt beteekend	id. c.
d. Zulke, die beteekenen, <i>hetgeen het, van het grondwoord, met behulp</i> <i>van den neusklank gevormde werkwoord</i> zou beteekenen	id. d.
e. Zulke die den zin hebben van een <i>comparatief</i>	id. e.
f. Zulke, die <i>benamingen</i> zijn van <i>hoeveelheid</i> of <i>maat</i> , enz	id. f.
Verdere opmerkingen betreffende met het aanhechtsel <i>ᠠᠭᠠᠨᠭ</i> gevormde woorden	135
Het aanhechtsel <i>ᠠᠭᠠᠨᠭ</i> en daarmee gevormde woorden	137
Woorden, gevormd met behulp van het <i>voorvoegsel</i> <i>ᠠᠨ</i> of <i>ᠠᠨᠠ</i>	147
Grammatischen vorm van den <i>Superlatief</i>	155
Uitdrukking van een <i>Comparatief</i> en <i>Excessief</i>	156
Woorden, gevormd met het <i>voorvoegsel</i> <i>ᠠᠨ</i> en het <i>aanhechtsel</i> <i>ᠠᠭᠠᠨᠭ</i>	158
Woorden, gevormd met behulp van het <i>voorvoegsel</i> <i>ᠠᠨ</i>	161
Woorden, gevormd met behulp van het <i>voorvoegsel</i> <i>ᠠᠨ</i> en het <i>aanhechtsel</i> <i>ᠠᠭᠠᠨᠭ</i> of wel <i>ᠠᠨᠠᠭᠠᠨᠭ</i>	164
Woorden, gevormd met behulp van het <i>voorvoegsel</i> <i>ᠠᠨ</i> en het <i>aanhechtsel</i> <i>ᠠᠭᠠᠨᠭ</i>	166
Woorden, gevormd met behulp van het <i>voorvoegsel</i> <i>ᠠᠨ</i> of <i>ᠠᠨᠠ</i> zoomede met het <i>voorvoegsel</i> <i>ᠠᠨ</i>	170
Het <i>voorvoegsel</i> <i>ᠠᠨᠠ</i>	173
Het <i>voorvoegsel</i> <i>ᠠᠨᠠ</i>	179
Het woordje <i>ᠠᠨ</i> of <i>ᠠᠨᠠ</i>	184
Over de <i>Reduplicatie</i> en de met behulp daarvan gevormde woorden. Woorden, gevormd door middel van <i>Reduplicatie</i> en het <i>aanhechtsel</i> <i>ᠠᠭᠠᠨᠭ</i>	188
Over de <i>woordherhaling</i>	202
<i>Herhaling met verandering van klinkers</i>	212
<i>Zamengestelde woorden</i>	215
<i>Voluntatief</i> of <i>Willende wijs</i>	221
<i>Imperatief</i>	
<i>Basa Imperatief</i>	
<i>Jussief</i>	226
<i>Qualitatieve Voluntatief</i>	227
<i>Concessief</i>	230
<i>Vetatief</i>	231
<i>Hulpwoordjes</i> <i>ᠠᠨᠠᠨ</i> <i>ᠠᠨᠠᠨᠠᠨ</i> en <i>ᠠᠨᠠᠨᠠᠨ</i>	233
<i>Optatief</i>	234
<i>Propositief</i>	235
<i>De voornaamwoorden.</i>	
<i>Persoonlijke voornaamwoorden</i>	242

Nader gebruik van <i>ḥaḥḥaḥ</i>	§ 251
<i>ḥaḥḥaḥ</i> in den zin van <i>zelf</i> of <i>eigen</i> , zoomede van <i>uit zich zelf</i> , van <i>zelf</i> , <i>bij zich zelf</i>	
<i>ḥaḥḥaḥ</i> waar wij bezigen het bezittelijk voornaamwoord of wel het bepalend lidwoord	253
<i>ḥaḥḥaḥ</i> met voorgevoegd <i>ḥi</i> of wel <i>ḥaḥḥaḥ</i>	254 en 255
Verder gebruik van <i>ḥaḥḥaḥ</i>	256
<i>Bezittelijke voornaamwoorden</i>	257
Het <i>aanhechtsel</i> <i>an</i> als <i>bezittelijk voornaamwoord</i> van den 3e persoon.	259
<i>Functie</i> van het <i>aanhechtsel</i> <i>an</i>	260
Gebruik van <i>ḥaḥḥaḥ</i> <i>maḥḥaḥ</i> en <i>ḥaḥḥaḥ</i>	268
<i>Aanwijzende voornaamwoorden</i>	271
<i>Vragende voornaamwoorden</i>	280
<i>Het betrekkelijk voornaamwoord</i>	286
<i>Onbepaalde en algemeene voornaamwoorden</i>	292
De <i>Telwoorden</i>	297
Over <i>ḥaḥḥaḥ</i> en <i>ḥi</i> als <i>hulpwoorden</i>	306
<i>Redewoorden</i> tot uitdrukking van het <i>Perfectum</i> en van den <i>verledenen</i> en <i>toekomenden tijd</i>	310
Het <i>redewoord</i> <i>ḥaḥḥaḥ</i>	311
Verschillende tot dus ver onbesproken <i>redewoorden</i>	314
<i>Interjecties</i>	316
De <i>redewoordjes</i> <i>ḥi</i> of <i>ḥaḥḥaḥ</i> <i>ḥaḥḥaḥ</i> <i>ḥaḥḥaḥ</i> <i>ḥaḥḥaḥ</i> of <i>ḥaḥḥaḥ</i> zoomede <i>ḥaḥḥaḥ</i>	323
<i>Voorzetsels</i> en <i>Voegwoorden</i>	332

BETEEKENIS VAN SOMMIGE VERKORTINGEN.

Sp. d. J. bet. Spiegel der Jeugd,	}	door Raden Hadji Moehamed
Gesch. van Abd. en Abd. bet. Geschiedenis van		Moesa, Hoofd-Panghocloe
Abdoerahman en Abdoerahim,		van Limbangan.
Kitab Dongeng r n. a. bet. Vertellingen, vertaald uit het Maleisch in het Soendasch,		

SOENDASCHE GRAMMATICA.

INLEIDING.

§ 1. Het Soendasch is de taal van *West-Java*, met name van de residentien *Preanger Regentschappen*, *Banitèn*, *Batavia*, *Krawang* en *Tjirèbon*. In de vier laatste gewesten echter niet uitsluitend, in *het Bantënsche* en *Tjirëbonsche* vindt men namelijk streken, alwaar Javaansch, en in de residentie *Batavia* zoomede *Krawang*, alwaar Maleisch wordt gesproken.

§ 2. Is het Soendasch alzoo van een niet gering gedeelte van het eiland *Java* de landstaal, voor de hand ligt ook, dat het in de *Preanger Regentschappen* het zuiverst moest blijven. Op grond van die meerdere zuiverheid zal dan ook hoofdzakelijk de taal van dat gewest in de volgende bladen grammatisch worden beschouwd.

§ 3. De taal van een volk plooit zich naar de behoeften van dat volk. Vandaar, dat, toen de Soendanezen in aanraking kwamen met meer ontwikkelde volken, hun taal, gelijken tred houdende met hun meerdere behoeften, geboren uit de langzame opheffing uit een staat van geheele onbeschaafdheid, gaandeweg verrijkt werd met een groot aantal woorden. Zoo werd de oorspronkelijke taal in den loop der eeuwen verrijkt met woorden uit het Sanskriet, het Arabisch, het nieuwere Javaansch, het Maleisch en het Chineesch, meer bepaald in de latere tijden ook met woorden uit sommige Europeesche talen, zooals het Portugeesch, het Nederlandsch en het Engelsch.

§ 4. Naar de wijze waarop ze gebezigd worden, kan men de woorden van het hedendaagsch Soendasch als volgt van elkaar onderscheiden:

a. in zulke, waarvan men zegt dat ze zijn *kasar* (kasar) of, met een juister woord, *songong* (*songong*), d. w. z. *niet hoffelijk*, *niet hoofsch*. Een *songong* woord wordt gebruikt, vooreerst in die gevallen, waarin noch de wetten der wellevendheid, noch de betrekking van bloedverwantschap, waarin men staat tot den toegesproken persoon of den persoon, van wien

ontbreekt, men het *songong* woord gebruikt. Daar aan behoort nog te worden toegevoegd, dat men in het geval dat eigenlijke *panengah* woorden ontbreken, ook wel eens een *panengah* uitdrukking vormt, door zamenvoeging van een *basawoord* en een *songongwoord*. Zoo bv. van ꦥꦤꦺꦁꦒꦏ꧀ (ngoewatkeun manèh), dat o. a. beteekent *zich bovenmenschenlijke inspanning getroosten*. Dit ngoewatkeun manèh is *songong*, het basa is *ngijatkeun andjeun*; *panengah* woorden ontbreken zoowel voor ngoewatkeun als voor manèh. Om er nu een *panengah* uitdrukking van te maken, neemt men voor ngoewatkeun het basa woord *ngijatkeun* en zegt zoo *ngijatkeun manèh*.

d. in die, welke men bedoelt met ꦠꦺꦤꦺꦁꦒꦏ꧀ (hooge woorden). Zij worden slechts gebruikt van of met betrekking tot zeer aanzienlijke personen, of liever: wanneer men zich zeer eerbiedig moet of wil uitdrukken. Ook deze soort woorden zijn niet talrijk, ze scherp af te scheiden van de basa *ka mènak* is niet wel mogelijk, ook al daarom, dewijl het spraakgebruik in alle streken niet hetzelfde is, zoodat hetgeen hier een *basa ka mènak* of *lènès* woord is, elders als *basa loehoer* of *lènès pisan* (letterlijk: *uiterst glad*) woord wordt gebezigd.

e. eindelijk in die, welke aangeteekend staan als grof of ruw of wel als onfatsoenlijk. Men onderscheid ze als *kasar katjida*, d. i. *zeer ruw* of *zeer plat*.

HET SCHRIFT.

§ 5. Het nieuwere Soendasch wordt geschreven met meer dan een letterschrift. Men bedient zich namelijk van de Javaansche en ook van de Arabische karakters. Werken, handelende over religieuze onderwerpen, maar ook *wawatjans*, d. z. in dichtmaat geschreven verhalen en vertellingen, worden dikwijls geschreven met het laatstgenoemde letterschrift. De Soendanees beschouwt de Arab. karakters, als zijnde het schrift van den Koran en dat hem op de *pasantrèn*, op de godsdienstschool, wordt geleerd, tot op zekere hoogte als een gewijd schrift. Enkelen gaan zelfs zoo ver, dat ze niet te bewegen zijn de Mohammedaansche geloofsbelijdenis op te schrijven met de Javaansche letter. Zij het nu ook, dat slechts sommige het zoo ver trekken, hierin is men het toch eens, dat de Arab. karakters bij uitnemendheid gepast zijn voor werken, die een religieuze kleur hebben, zooals de geschiedenis van *Samaoen*, *Rangganis* en derg. Zonder twijfel wordt echter het gebruik van het Arabische letterschrift voor

wawatjans ook bevorderd door de omstandigheid, dat de vrouwen doorgaans slechts dat schrift aanleeren.

§ 6. De Arabische klank en schrijfteekens worden door den Soendanees genoemd als volgt. De *phatha* (˘) noemt hij *djabar*. Nevens het uitdrukken van den *a* klank, dient dit teeken, in Soendasch geschreven met Arab. letter, ook nog om den *ò* klank en den *è* klank aan te geven. In het eerste geval heet het *panð-long* en wordt geplaatst boven de letter voorafgaande aan de و (*waw*). In het tweede geval, namelijk als het dient om den *è* klank aan te geven, heet het *panèleng* en wordt geplaatst boven de letter, voorafgaande aan de ي (*tja*). Zoo bv. مودل *mòdal* en مودجان *mòpòjan*; آيد *èh* en جيلغ *tjèleng*. Voorts wordt de *dhamma* (˙) door den Soendanees genoemd *pèès*, de *kesra* (◌) noemt hij *djèèr* en de *djezma* (° of °), waarvoor hij eenvoudig een stip bezigt, *pamaèh*. Laatstgenoemd teeken wordt gebruikt, vooreerst, waar men in Jav. Soend. schrift de ج zou plaatsen, voorts ook boven een de lettergreep sluitende medeklinker, om aan te duiden dat deze geen vocaalklank achter zich heeft, en eindelijk ook nog, hoewel overbodig, boven de و en de ي aan het eind van een lettergreep, waar ze met behulp van *panðlong* of *panèleng* dienen tot aangeven van de klanken *ò* of *è*. Zoo schrijft men bv. gewoonlijk, zooals ook hierboven werd gedaan, مودجان terwijl toch مودجان geen bezwaar voor de uitspraak kan opleveren en dus voldoende is. Dit gebruik van den *pamaèh* hangt wel samen met de gewoonte, om bv. *toeloeng* schrijvende, nevens de *pèès* (˙) toch de و te bezigen. Die و moet, zoo zegt men, dan, ter wille van de uitspraak, gedood worden, en wel door middel van den *pamaèh* er boven te plaatsen. Zoo schrijft men doorgaans تلو. Voldoende zou het zijn als men schreef تلغ.

De *hamza* (ˁ) en de *tasjdîd* (ˆ) nam de Soendanees over met een luttele wijziging van de benamingen, hij noemt namelijk die teekens *handjah* en *tasdjîd* of wel *panasdjîd*.

Voor den klank, die in het Javaansch-Soendasch schrift met de *pèpèt* of *pamèpèt* wordt aangeduid, moesten de Soendanezen een teeken kiezen. Men gebruikt dit ٲ ook wel ٲ of zoo omtrent. Zoo bv. schrijft men *sèrat*: سرت

Desgelijks waar de *pamèpèt* zoogenaamd lang is, bv. *eurad* schrijft men ارد

Eindelijk is nog in gebruik de Maleische *angka doewa* (ٲ of ٲ), het verdubbelingsteeken. Men noemt het *pangradjek* en schrijft om een voorbeeld te noemen: palòlòhor: ٲلٲلٲلٲلٲ. Ook, zich bedienende van de Javaansche letter, bezigt men dit teeken.

§ 7. Dit weinige aangaande het schrijven van het Soendasch met de

Arab.-Mal. karakters zal genoeg zijn. Wij gaan nu over tot het andere alphabet, waarvan de Soendanezen zich bedienen, en dat gevoegelijk het Javaansch-Soendasche wordt genoemd.

§ 8. Dat alphabet heeft zes, of wil men, zeven klinkers en voorts achttien medeklinkers. Daarbij komen een overeenkomstig aantal zoogenaamde pasangans of aanvoegletters, enkele daarvan zijn gelijk aan de aksara, de andere zijn wijzigingen. De pasangan schrijft men in plaats van de aksara, als men wil aanduiden, dat de onmiddellijk voorgaande aksara, sluitletter van de lettergreep, zonder eenigen vocaalklank moet worden uitgesproken. Zoo bezigt men bv. in het woord *sa-sa-sa* i. pl. v. de aksara *sa* (sa) de pasangan *sa* (sa), om te kennen te geven, dat men *paksa* moet uitspreken. Schreef men niet de pasangan, maar de aksara, dan zou het *pakasa* zijn. Hetgeen men zoo aangeeft door de pasangan te schrijven, kan men ook aanduiden door het leesteeken *pamaèh* (zie de tabel). Minder goede schrijvers doen zulks ook niet zelden, zelfs midden in een woord gebruiken zij soms den *pamaèh* en dan de volle aksara, i. pl. v. de pasangan van die aksara, zoodat men bv. het zoo even genoemde woord *paksa* wel geschreven kan vinden *sa-sa-paksa* maar dit gebruik van den *pamaèh* is ten eenenmale af te keuren, in het algemeen behoort dit leesteeken slechts gebruikt te worden aan het einde van een zinsnede of zin of wel vers.

Wat de plaats der pasangans betreft, van sommige is die onder de voorgaande aksara, andere worden er achter gevoegd.

§ 9. De klinkers van het Javaansch-Soendasch alphabet zijn deze: *a*, *é* en *eu*, *i*, *oe*, *è* en *ò*. De Soendanezen schrijven hun vocalen op drieërlei wijze, waarvan men de eerste onderscheiden kan als de Arabische, daarbij wordt voor de *Aliph* de *ā* gebruikt en schrijft men zoo de klinkers: *ā*, *ē*, *ī*, *ō*, *ū*, *ā*, *ē*, *ī*, *ō*, *ū* en *ā*, *ē*, *ī*, *ō*, *ū*. De tweede wijze noemt men gevoegelijk de Javaansche, men schrijft dan: *ā*, *ē*, *ī*, *ō*, *ū*, *ā*, *ē*, *ī*, *ō*, *ū* en *ā*, *ē*, *ī*, *ō*, *ū*. De derde eindelijk, de echt Indische, en zeer zeker ook de oudste, is die, waarbij de vijf op zich zelf staande teekens *ā*, *ē*, *ī*, *ō*, *ū* en *ā* worden gebruikt. Dan zijn de figuren voor de klinkers: *ā*, *ē*, *ī*, *ō*, *ū* en *ā*. Het derde figuur, de *ā*, wordt echter ook wel gebezigd, waar men overigens de klinkers, hetzij op de Arabische, hetzij op de Javaansche wijze uitdrukt, dus wel in plaats van de *ā* of van de *ā*. Voor de *eu* zie de tabel Rarangken.

Moet men, in plaats van zoo'n voor een klinker aangenomen figuur, de *pasangan* schrijven, d. w. z. het gewijzigd teeken bezigen, waarmee, zooals boven werd gezegd, wordt aangeduid, dat de aksara aan het einde van de voorgaande lettergreep zonder vocaalklank moet worden uitgesproken, dan schrijven de meesten *ā*, *ē*, *ī*, *ō*, *ū*, *ā*, *ē*, *ī*, *ō*, *ū* en *ā*. Evenwel er zijn ook, die meenen, dat als men de oud-Indische letter bezigt en

dus niet schrijft an maar an men dan ook de an niet behoort te gebruiken, zulke bedienen zich van den *pamaèh*. Bv. *oendjoek andjoek* schrijven zij niet an an an maar an an an

§ 10. De achttien medeklinkers, zooals die in de hierachter volgende tabel voorkomen, geven nog aanleiding tot eenige opmerkingen. In de eerste plaats behoort aangestipt te worden, dat twee van de Javaansche *aksara's*, namelijk de an (*Da*), bij den Javaan de *tand*-letter *Dā*, zoomede de an (*Ta*), bij den Javaan de *tong*-letter *Tā*, in de tabel niet zijn opgenomen. De Soendanees gebruikt ze niet. Voor de *Da* heeft hij slechts het figuur an bij den Javaan de *tong*-letter *Dā* en voor de *Ta* het figuur an bij den Javaan de *tand*-letter *Tā*. Moet hij echter een *pasangan Da* schrijven, dan gebruikt hij i. pl. v. an ook wel het teeken an dat de *pasangan* is van de zoo even genoemde letter an . Onderscheid tusschen die twee *pasangans* maakt hij niet, hij leeft er meê, zooals wij met de figuren an en an .

Een tweede opmerking is, dat de *pasangan an* (*Wa*), namelijk het figuur an door de Soendanezen dikwijls wordt verwaarloosd en zij eenvoudig de *aksara an* ook als *pasangan* bezigen. Ze plaatsen die *aksara* dan onder de, zonder vocaalklank uit te spreken sluitmedeklinker der lettergreep. Zoo vindt men bv. niet zelden in plaats van an an geschreven an an of an an . Nog een andere afwijking hebben de Soendasche schrijvers zich veroorloofd. In plaats van de *aksara an* (*Nja*), gebruiken zij namelijk, waar het woord met deze letter begint, het figuur an dat een zamenstelling is van de *aksara an* (*Na*) en de *pasangan an* (an) van genoemde *aksara Nja*. Deze *pasangan* is zelf ook reeds een zamengesteld figuur, ze is een verbinding van de *pasangan Na* (an) met de *pangmingkal* (an). Wat nu deze gewoonte betreft om het figuur an in plaats van de *aksara Nja* aan het begin van een woord te schrijven, ze is ten eenenmale verkeerd en niet te verdedigen. Een geval, waarin de Soendanees zelf van zijn verkeerde schrijfwijze het bezwaar heeft ondervonden, maar waaruit tevens blijkt, dat de gewoonte ingeworteld is en verzet niets zou baten, aangenomen voor een oogenblik, dat wij het regt hadden ons daartoe aan te gorden, is het volgende. *Neêrdruppelen, in druppels neêrvallen*, bv. van den regen, die door een lek in het dak dringt, beteekent de Soendanees met an an an (*njaktjlanan*). Het woord zou behooren te wezen, als zijnde gevormd van an an (*tjilak*), een klanknabootsend woordje voor het vallen van een druppel: *njlaktjlanan*. Geschreven met de *aksara an* (*Nja*): an an an . Maar in plaats van de *aksara* het figuur an bezigend, wist men geen weg met de *pasangan La* (an), en kwam er toe die maar weg te laten. Zoo werd het an an an *njaktjlanan*. Dat hier wel degelijk het woord gewijzigd werd ten behoeve van het schrift, bewijst de Passieve

vorm. Deze toch is niet (ditjaktjlakan) maar (ditjaktjlakan).

§ 11. Hiermee is men nog niet aan het einde van de afwijkingen of wijzigingen. Een paar mogen hier nog vermeld worden. Zoo wordt de *pasangan* van de *aksara* (*Na*), dit figuur: veelal niet zóo, maar geschreven. Ook krijgt ze wel eens de *panjoe koe*. Aanbevelenswaardig kan het echter niet zijn om bv. tjèk noe dagang, *de verkooper zegt (zeide)*, te schrijven; i. pl. v.

Bepaald noodig om te kennen is het gebruik, dat men dikwijls maakt van de *pasangan* der *aksara* (*Tja*). Deze is men namelijk gaan gebruiken als *pasangan* van de *aksara* (*Ta*), dus in plaats van nam men het figuur . Die zoo als *pasangan Ta* gebruikte *pasangan Tja* hecht men ook wel aan de *aksara* en schrijft dus bv. i. pl. v. niet: en i. pl. v. : . Ze kan ook de *panjoe koe* krijgen, *titistoelis* bv. vindt men wel geschreven *loentanglantoeng* wel . Opmerking verdient, dat hier de *pasangan*, waar ze voorzien is van de *panjoe koe*, niet gehecht is aan de *aksara*.

Nadat men zoo de *pasangan Tja* was gaan bezigen als *pasangan Ta*, moest men voor de eerste een andere figuur kiezen. Voor de hand lag zeker de Javaansche *pasangan Tjâ-gèdè* (*kapitale Tjâ*), t. w. dit figuur of wel, en dit is nog meer in gebruik:

Een derde figuur voor de *pasangan Ta* is dit het is de *pasangan Tâ-gèdè* (*kapitale Tâ*) van het Javaansche alphabet, zooals dat in het *Solosche* of op *Soerakarta* in gebruik is.

§ 12. Omtrent de *pasangan* (*Ka*) moet opgemerkt worden, dat ze i. pl. v. dikwijls voorkomt in dezen vorm of zoomede dat de er aan te voegen *panjoe koe* dikwijls gehecht wordt aan de bovenstaande *aksara*. Zoo zal men bv. *badjoena katoelak koe boeloe salambar*, i. pl. v. wel geschreven vinden . Ook bij de *pasangans La* en *Ma* geschiedt de aanhechting der *panjoe koe* aan de *aksara*.

§ 13. Het figuur van de *pasangan Sa* () vindt men in handschriften eenigzins gewijzigd. Het is namelijk doorgaans niet maar

§ 14. Ook de *aksara Ba* () en *pasangan Ba* () geven aanleiding tot een paar opmerkingen, wat hun vorm aangaat in handschriften. Dan is namelijk het figuur van de *aksara* doorgaans of of zoo omtrent, terwijl de *pasangan* geschreven wordt of wel . Het figuur is dat der Javaansche *aksara* of *pasangan Bâ-gèdè* (*kapitale Bâ*) vlug geschreven, met weglating van het dwarsstreepje. Ook deze *pasangan* wordt niet zelden met

de er bovenstaande *aksara* verbonden, terwijl, als een *pangwisat* of *panglisat* (ꦑ) volgt, deze wel in één trek met de *pasangan* wordt geschreven. Zoo zal men bv. het woord ꦱꦼꦩꦧꦏ꧀ (*sěmbak*) soms geschreven vinden ꦱꦼꦩꦧꦏ꧀

In overeenstemming met den vorm der *Ba*, heeft het figuur der klinkletter ꦨ (I), dat niets anders is dan de *Ba* met een haaltje er onder, gewoonlijk dit voorkomen ꦨ of wel ꦨ

Eindelijk hebben de Soendaneezen ook nog een kleine wijziging aangebragt in het figuur der *Nga* (ꦒ) en van daar ook in de *pasangan* van die *aksara*. Men schrijft het letterteeken namelijk in één trek, aldus: ꦒ
Desgelijks de *pasangan*: ꦒ

§ 15. Tot een gemakkelijker overzicht volgt nu hier een tafel van het Javaansch-Soendasch alphabet.

vervoer in zijn

geeds de lange

Pamabeh, en zal zulks

volgende bladen

verdaan.

Panglisad

Pangwisad

Pangnjetje en ook meest

is de stip.

Panglajar

Pangnajakr

Pangmingh

Pangradje

of

of

of

of

of

of

of

NDERE TEEKENS.

EKENIS.

korte pamèpèt en de zoogenaamde lange pamèpèt. *ten, bv. in den eersten lettergreep van berispen, beverende of liggende tusschen aij en etj, zoo ligt in lambeij. De klank van de zoogenaamde lange, niet geheel constant, in zeer veel gevallen is die leuteren, leuteren, enz. maar ongeveer zooals de maal wordt in de volkstaal die lange pamèpèt woord 𑌒𑌆𑌆𑌆 euweuh, is er niet, er is niet, t die lange pamèpèt in het aanhechtsel 𑌒𑌆𑌆𑌆 atie en toevoeging van een aanhechtsel gevormd klank dan doffer is, ongeveer gelijk aan dien eersten medeklinker van het grondwoord en toe-centueerde en genasilleerde der pamèpet van de tspraak van 𑌒𑌆𑌆𑌆 𑌒𑌆𑌆𑌆 minder leuleungiteun, zacht, zooals bv. in ons woord liter.*

père, maar in een gesloten lettergreep is het de g, enz. Halfzacht is de 𑌒 in enkele woorden, m paar meer. Deze wijze van uitspraak van de voor bedoelde enkele woorden, worden beschouwd.

uitgesproken worden, zoo bv. 𑌒𑌆𑌆𑌆 𑌒𑌆𑌆𑌆 bèrè. laatst vóór de aksara, waarmee die pasangan is n bij een pasangan, die door achtervoeging met asangan. Zoo bv. djampè in dezer voege: 𑌒𑌆𑌆𑌆 tvaardige afwijking van die der Javanen. Men aksara, waarmee de pasangan wordt verbonden,

ble enz. Maar volgt een a-klank, zooals bv. in de woals bijv. in pòè, mòè enz., dan is de pand-lank volgt, wordt deze niet zelden zoodanig ge- waart in pòj. Gelijk in Soendasch met Holl. met accent grave, zoo ook de pandlong

AANMERKINGEN.

Het in kolom a opgegeven figuur voor de lange pamèpèt is niet van inlandsche vinding, het is in een enkele streek, buiten de Preanger, door Europeschen invloed, meer of min in gebruik genomen. De inlan- der trouwens, heeft geen behoefte aan zoo'n teeken, hij weet wel van zelf, wáár hij met de lange en wáár hij met de korte pamèpèt moet uit- spreken, gelijk wij Nederlanders ook wel weten, hoe wij de o op on- derscheidene wijze moeten uitspre- ken in de woorden dol en tol of in de woorden tobbe, waschtobbe, meervoud tobben en tobben (met moeite te worstelen hebben in zijn werk).

Maar ook ten behoeve van den vreemdeling, die zich op het Soen- dasch toelegt, is het onnoodig zoo'n nieuw teeken te verzinnen. Onnoodig, omdat wij er reeds een hebben in den Pandlong (zie kolom a) of Taroeng, zooals de Javaan- sche benaming luidt. In Kawische dichtmaten is dit teeken, het wordt dan raswa of raswadi genoemd, het teeken voor de lange vocaal. Wil men het zoogenaamd lang zijn van een pamèpèt aangeven, dan is het plaatsen van een Pandlong achter de aksara zeker wel de meest eigenaardige schrijfwijze.

§ 16. De kapitale letters worden niet veel gebruikt. Volledigheidshalve worden ze hier alle opgegeven, met weglating echter van de a de Nja-gèdè, deze wordt in het geheel niet gebezigd.

KAPITALE LETTERS.		
AKSARA.	PASANGAN.	
na	—	Na-gèdè of kapitale Na.
ka	ka	Ka-gèdè of kapitale Ka.
ta	ta	Ta-gèdè of kapitale Ta. Zie § 11.
sa	—	} Sa-gèdè of kapitale Sa.
pa	pa	
ga	ga	Pa-gèdè of kapitale Pa.
na	na	Ga-gèdè of kapitale Ga.
ba	ba	Ba-gèdè of kapitale Ba. Zie § 14.
—	ta	Pasangan Tja-gèdè of pasangan Kapitale Tja. Zie § 11.

§ 17. *Rarangken* (rangken)^{a)} noemt de Soendanees vooreerst de vocaal en andere teekens, die de Javaan begrijpt onder de benaming *Sandangan*. Maar ten anderen brengt hij daartoe ook een tweetal figuren, waarmede een paar letters van het alfabet tot twee nieuwe letterteekens worden zamengesteld. Voor bedoelde letterteekens, het zijn de ra (rè), gevormd door de na van onderen te voorzien van een haaltje, en de la (lè), gevormd door aanhechting der *pasangan Na* (na) aan de ta , ontbreken benamingen, althans die er mogten wezen, zijn geenzins algemeen in gebruik. Zoo konden de tot zamenstelling dienende figuren, met name de *pangrèrèk* (het haaltje onder de na), zoomede de *pangwilèt*, aldus noemt men de *pasangan Na*, gebezigd tot vorming van de ra , voor hem van den zelfden aard zijn als bv. de *panghoeloe* of *panjoekoe*, en bragt hij ze, gelijk deze, tot de *rarangken*. Maar vermits toch inderdaad de ra en la bepaalde letterteekens zijn, respectievelijk voor de ra met *pamèpèt* en la met *pamèpèt*, zoo mogen wij ze ook als zoodanig beschouwen, en ze een plaats geven, zooals op de tafel werd gedaan, bij de *aksara's*. De *paagradjek* (zie tafel) behoort strikt genomen, als van geheel anderen aard, niet tot de *rarangken*. Om geen nieuwe afdeeling te krijgen, hebben wij het teeken er echter maar bijgevoegd.

^{a)} Het grondbegrip van dit woord stemt overeen met de beteekenis van het Javaansche woord sandangan , namelijk *bekleding*.

OVER DE ZOOGENAAMDE HOOGHE WOORDEN.

In § 4 werd reeds gesproken van de soorten, waarin de hedendaagsche Soendasche woorden, naar gelang van de personen, tot of van wie ze worden gebezigd, moeten worden onderscheiden. Bij de zoogenaamde hooge woorden dienen wij nog eenige oogenblikken stil te staan. Al dadelijk trekt het de aandacht, dat zeer vele van die woorden ook zijn Javaansche woorden, en dat ze daarbij doorgaans, niet altijd, *သယံဇာတ*, bv. *h o o g* of *Basa* voor *သိက္ခာ*, *verzadigd*, is Ngoko in het Javaansch, zijn *Krāmā* of *Krāmā-inggil* woorden. Vraagt men naar de verklaring van dit verschijnsel, ze zal gezocht moeten worden in de overheersching weleer der Soendalanden door Mataram. Niet slechts toch dat het Javaansch de diensttaal werd, hetgeen zoo bleef, ook nadat de Compagnie de meester was geworden, maar ook voor zaken en toestanden van het dagelijksch leven moesten onder de hoogere standen wel tal van Javaansche woorden in gebruik komen. De jaarlijksche deputatien met materiele hommages naar Mataram hebben zeker ook menig Javaansch woord van daar meêgebragt, dat eerst door de volkshoofden onderling gebezigd, van lieverlede overgenomen werd door den kleinen man, om het te bezigen tot de hoofden of wel onderling als men hoffelijk wilde zijn, wilde toonen zijn wereld te kennen. Ook de nog ten huidigen dage door grooten en minderen gebezigde spreekwijzen, zooals bv. *သိက္ခာသယံဇာတသယံဇာတသယံဇာတ*, *သိက္ခာသယံဇာတသယံဇာတ* (*Lexicon* bij *သယံဇာတ*), of wel: *သိက္ခာသယံဇာတသယံဇာတသယံဇာတ*, *သိက္ခာသယံဇာတသယံဇာတ* (*Suppl.* bij *သိက္ခာ*), wijzen, door hun Javaansche woorden, op die tijden. In zulke streken, waar als een gevolg der geïsoleerde ligging, de bewoners betrekkelijk zeldzaam in aanraking kwamen met de hoofdplaatsen en de daar verblijfhoudende hoofden, die veelal het Javaansch patroneerden, werd, niet slechts in die vroegere tijden maar ook later, het Soendasch natuurlijk minder aangedaan met Javanismen. Een sprekend voorbeeld daarvan uit den nieuweren tijd, hebben wij in de taal der assistent residentie Tjiandjoer (Preanger Regentschappen). Op de hoofdplaats Tjiandjoer zijn namelijk een groot aantal Javaansche woorden in gebruik, die, naar gelang men het Regentschap dieper indringt, ook zeldzamer worden aangetroffen, om ten slotte in de ver afgelegene districten nagenoeg onbekend te zijn. Het bezigen van deze Javaansche woorden dagteekent uit den tijd van den vader van den tegenwoordigen regent. Hij was van oordeel, dat het Soendasch gebrek had aan zoogenaamde hooge woorden, zoomede dat van die, welke het bezat, sommige niet mooi genoeg waren. In overleg met en geholpen door de ter hoofdplaats bescheiden, hem ondergeschikte inlandsche ambtenaren, slaagde hij er in, een aanzienlijk

getal Javaansche en ook eenige Maleische woorden in te voeren, te bezigen als men sprak tot een meerdere. Maar kon hij aldus de taal ter hoofdplaats als het ware reglementeeren, en kwamen de door hem gewenschte woorden ook wel van lieverlede in de omstreken der hoofdplaats in zwang, in de ver afgelegen distrikten bleven ze tot dusverre ongebruikelijk.

§ 23. Ging in dit geval de invoering van Javaansche woorden tot verfraaijing of meerdere sierlijkheid der taal, uit van de hoogere lagen der inlandsche maatschappij, onopgemerkt mag niet blijven, dat de kleine man zelf ook geenzins ongenegen is, om, waar het de kennis der wetten van de tata krama, van de wellevendheid, geldt, den Javaan te beschouwen als boven hem staande. Van daar, dat hij ook er al spoedig aan toe is, om als een Soendasch hoog woord ontbreekt en hem het Javaansche bekend is, dit laatste te bezigen. Ja, de zucht om, waar dat pas geeft, zoogenaamde hooge woorden te gebruiken, gaat soms zoo ver, dat, weet men zich niet anders te redden, men ze maakt. Zoo heeft men voor *Soekapoera*, de naam van een regentschap der *Preanger*, den basa vorm *Soekapoentën*, uitgedacht en in die streek voor het woord *moerijang*, *koorts*, als basa woord verzonnen (moerinten).

§ 24. Het zal niet behoeven te worden gezegd, dat het invoeren van Javaansche en andere woorden, enkel en alleen tot opsiering der taal, geen toejuiching verdient. En zeer zeker moet het smeden van Javaansch Kramatische woorden ten eenenmale afgekeurd worden. Intusschen, men heeft hier te doen met een niet weg te redeneeren neiging der Soendaneezen, en als zij die volgen, dan doen ze ook nog niets anders dan gebruik maken van hun goed regt, om *hun* taal te spreken en te schrijven naar *hun* welbehagen.

[illegible]

de inlandſche hoed; ᠬᠢᠴᠢᠨᠭᠣᠩᠭ᠎ᠤ (van het kind van een aanzienlijke) voor *en*; ᠠᠯᠠᠭᠤᠯᠡᠳᠦ alleen (kunnen) loopen; ᠵᠠᠪᠠᠭᠣᠰᠤᠶᠢᠷᠲᠤᠨ voor ᠵᠠᠪᠠᠭᠣᠰᠤᠶᠢᠷᠲᠤ op, verbruikt; ᠳᠠᠮᠠᠨᠵᠠᠨᠠᠭᠤᠯᠠᠭᠤᠰᠤᠶᠢᠷᠲᠤᠨ voor ᠠᠨᠵᠠᠨᠠᠭᠤᠯᠠᠭᠤᠰᠤᠶᠢᠷᠲᠤᠨ vallen, als men staat of loopt. Enz.

§ 26. Beschouwt men zulke Basa woorden als in de vorige § eenige werden opgegeven, wat van naderbij, dan valt het in het oog, dat ze zich eigenlijk door niets van de gewone Songong woorden onderscheiden.

Van enkele zou men kunnen beweren, dat ze wat welluidender zijn, dat meerdere liefelijkheid voor het oor er toe geleid heeft, om bv. *amaj* te gaan bezigen als Basa voor *amaj* *amaj* en *amaj* of wel om *amaj* te gebruiken als Basa voor *amaj*.⁴⁾ En een dergelijke bewering zou misschien ook nog opgaan bij een woord als *amaj*, het Basa voor *amaj*, *vallen*, als men loopt of staat, maar wat te zeggen van het zeker niet welluidende woord *amaj* Basa voor *amaj* *hoesten*. Hier moet de reden een andere zijn, maar welke?

Als men aanneemt, dat het Soendasch is een eigene, een bijzondere vertakking van de zich over den Indischen archipel uitbreidende hoofdvertakking van den Polynesischen taalstam, dan schijnt het niet gewaagd te stellen, dat *ma:ma:u* in het Soendasch oudere regten heeft dan *ma:ma*, dat ook Maleisch en Bataksch is, dat men met een zeer gebruikelijke letterverwisseling als *ma:ma* vindt in het Javaansch, en ook, maar dan in den vorm van *bâtò*, in het Madoereesch.

Is echter *mizmazny* werkelijk het oudere woord, waarom is dan juist *dat* het Basa woord. Het tegenovergestelde zou men eerder verwachten. Of werden welligt voorheen *manyn* en *mizmazny* beide zonder twijfel klanknabootsende woorden, nevens elkaar gebruikt, en is de onderscheiding van het eene als Songong en van het andere als Basa, een geheel willekeurige onderscheiding van lateren tijd, die pas noodig werd, toen de taal, gelijken tred houdende met de toename in beschaving van het volk, een beschaving, die een onderscheiden van sommige woorden als zoogenaamde lage of wel als zoogenaamde hooge woorden met zich bragt, zich reeds tot op een zekere hoogte had ontwikkeld?

a) Bijzondere opmerking verdient, dat, in het Tjirëbonsche, *ḡasari* gebruikt wordt als Basa woord voor *ḡe*, dat de benaming is voor een rijstveld, dat *geen* sawah is, m. a. w. voor een *rijstveld, dat niet kunstmatig wordt besproeid*. Uit dit verschillend gebruik van *ḡasari* mag men met grond opmaken, dat dit woord oorspronkelijk, behalve dat er iets dergelijks meê benoemd wordt, met de woorden *asari* en *ḡe* niets te maken heeft, en dat het slechts, bij meerdere ontwikkeling van de taal, toen men behoefte kreeg aan mooie woorden, geheel willekeurig, hier als Basa voor *asari* elders als Basa voor *ḡe* in gebruik genomen is.

Het is mogelijk, dat te eeniger tijd de uitkomsten der studie van de oudere taal een bevredigend antwoord mogelijk zullen maken op deze en dergelijke vragen, voorloopig echter zullen wij ons met het constateeren der feiten moeten vergenoegen.

OVER DE WOORDVORMING IN HET ALGEMEEN.

§ 27. De woorden, die men in het hedendaagsche Soendasch als stam- of grondwoorden mag beschouwen, zijn meestal tweelettergrepig. Verscheidene zijn af te leiden van eenlettergrepige wortels, maar hoe ze daarvan gevormd werden, kan, als zijnde niet zelden geschied langs wegen, die de taal nú niet meer kent, hier buiten bespreking blijven, wij hebben slechts te maken met de wijzen, waarop in de taal, zooals die thans gesproken en geschreven wordt, de woordvorming plaats heeft.

§ 28. Die vorming nu heeft plaats, vooreerst door *voorvoegsels*, *invoegsels* en *aanhechtsels*, verder door *herhaling* of *verdubbeling*, hetzij *van het woord*, hetzij *van den eersten medeklinker*, welke laatste wijze van woordvorming men met „*Reduplicatie*” benoemt en eindelijk door *zamenstelling*.

§ 29. Nog een andere wijze van woordvorming zou men kunnen verlangen, dat werd besproken. Het is die, waarop, door verandering van den uitgang van het woord of wel door dat met finer klinkende vocalen uit te spreken, daarvan het Basa woord is gevormd. Zoo bv. *မာရ်* Basa voor *moed hebben*; *မိရ်* voor *naar gissing*; *မာယရ်* voor *vergiftigenis*; *မာရ်* voor *verhaal, vertelling*; *မာရ်* voor *beducht*; *မာရ်* voor *alles*; *မာရ်* en *မာရ်* voor *voorbeeld, vergelijking*; *မာရ်* voor *evenals*; *မာရ်* voor *wezen, uiterlijk*. En met finer klinkende vocalen: *မာရ်* voor *moeten, behooren*; *မာရ်* en *မာရ်* voor *schuld, vergrijp*; *မာရ်* voor *iets eischen, vorderen, van iemand iets afischen of afvorderen*, beide van een aanzienlijke, en wel Basa loehoer en Basa voor *ηαλ* iets *vragen, verzoeken*, en (*Passief* *မာရ်*) *van iemand iets verzoeken*. Enz. Op een heel enkele uitzondering na zijn echter deze soort Basa woorden of zuiver Javaansch of wel, zooals bv. *မာရ်* en *မာရ်* met nabootsing van het Javaansche taaleigen, gevormde hooge woorden. Op grond van dien, meent de schrijver de vrijheid te hebben, hier te verwijzen naar de Javaansche Grammatica van Prof. Roorda, alwaar (§ 91 en 90, Eerste uitgave zoomede § 84 en 83, Tweede uitgave), de vorming van dergelijke Krām- of Bāsā woorden wordt besproken.

vorm mist, waaraan een werkwoord uiterlijk kenbaar is. Het is bijna altijd een van die woorden, welke wij onderscheiden als grondwoorden, een enkele maal is het ook een grondwoord en zijn herhaling met veranderen klinker of veranderde klinkers, waarbij nog op te merken valt, dat die herhaling ook wel eens wordt het eerste gedeelte van het woord en dat daarbij ook wel voor een gemakkelijker uitspraak een medeklinker wordt gewijzigd. Hier volgen eenige zulke *naar den vorm onvolledige werkwoorden*: դաւալ S. ադո B. պլլլլ BL. *slapen*; քոմալ SB. *duchten*, iets *duchten*; ցաւ S. ցաւալ B. *gaan*; ալաւ S. տոշ B. *zich oprigten* uit een liggende houding; ւաւալ SB. *heeten liegen*, *ontkennen* iets gedaan te hebben of ergens te zijn geweest; աւաւ S. աւաւաւ B. *verlangen*, *begeeren*; անալ S. անալ P. en soms B. մնոշ BL. *zitten*; դաւալ SB. *rammelen*, *snateren*, *snappen*; ալալ SB. *opkomen*, van hetgeen werd gezaaid; անոշ SB. *omhoog zien*; անոն S. մնն B. in sommige streken ook *lusten*, *houden* van iets; աւալ S. անալ B. *vallen*, als men staat of loopt; տաւ *zich dompelen in een modderpoel*, van buffels, badaks en varkens; անոն S. դաւաւ B. *kunnen*, *mogen*; ալաւալ S. ալոն B. *zitten*, *rijden* op een rijdier of voertuig; քաւալ *zich bemoeijen* met iemand of iets, *kwaad doen* aan iemand, *molesteeeren*; ցալ(ալ) SB. *te water gaan*; անալ SB. *aanbrengen*, *plaatsen*; անալալ *duiken*; անալալ *zich afscheiden van de kameraden of gezellen*, *waarmee men op 't pad is*, zoodat men niet bij elkaar blijft, van ալալ *wegwerpen*, *achterlaten*, *aan zich zelf overlaten*; ալալաւալ *zich bevinden alleen* of *met zijn beiden* in een huis of op een eenzame plaats, van անալալ *naam van zekeren vogel*, die zich gaarne op eenzame plaatsen onthoudt. Enz.

§ 35. De *naar den vorm onvolledige* werkwoorden, die we in de vorige § bijbragten, kunnen niet, door voorzien te worden van den neusklank, den vorm en de beteekenis krijgen van het *eenvoudig werkwoord*, waarover later, wel kan van sommige, zooals bv. van անալ en ալաւալ, een zoogenaamd *transitief* of wel *causatief werkwoord*, waarover insgelijks later, worden gevormd. Voor dat aannemen van den neusklank en daarmee van den vorm en de beteekenis van het *eenvoudig werkwoord*, zijn echter niet alle *onvolledige werkwoorden*, zoo zullen wij ze korthedshalve noemen, onvatbaar. Zoo heeft men bv. van het *onvolledig werkwoord*, dat ook een zoogenaamd *grondwoord* is, անալ *schudden*, *bewegen*, het *eenvoudig werkwoord* անալալ *tegen* iets, bv. de tafel *stooten*, zoodat die in beweging komt; iemand, bv. iemand, die zit te schrijven, *stooten*, *hinderen*, *door hem te stooten*; van het *onvolledig werkwoord* mede een *grondwoord*, ալալ *zich bewegen*, het *eenvoudig werkwoord* ալալ *iets*, bv.

a. *Het eenvoudig werkwoord. De werkwoorden, gevormd met een der voorvoegsels* *မိ၍, မှီ၍, မိ၍, မိ၍*

§ 39. De werkwoorden, die wij, met het oog op de wijze van vorming, *eenvoudige werkwoorden* noemen, hun vorming heeft plaats, door den eersten letter van het grondwoord uit te spreken, met een der neusklanken *မာ, မာ, မှီ* of *မိ*, ook, door voor het grondwoord te voegen den neusklank *မာ*.
Namelijk:

Is de beginletter van het woord, waarvan het werkwoord wordt gevormd een *မာ*, dan wordt die uitgesproken met den neusklank *မာ*, maar hierbij gaat de *မ* geheel verloren. Het uitspreken van dien medeklinker vordert namelijk een harden, van den neusklank daarentegen een zachten ademstroom. Medeklinker en neusklank kunnen dus niet in denzelfden ademstroom uitgesproken worden, de *မ* wijkt, en wordt vervangen door de *မာ*, door den neusklank. Zoo is bv. van *မိ၍တု၍* *stomp, stobbe van een gevelden boom*, het werkwoord *မိ၍တု၍* *van een toeggoel brandhout hakken*; van *မာတု၍* *regtstreeks, regelregt*, het werkwoord *မာတု၍* *regelregt zich begeven of regelregt zijn weg nemen* naar iemand of naar een plaats.

Ook van enkele met de sisletter *မ* beginnende grondwoorden wordt, bij de vorming van het werkwoord, de *မာ*, de beginletter. Het zijn uitzonderingen op den regel (zie hieronder), dat de *မ* vervangen wordt door de neusletter *မှီ*. Zoo bv. van *မာတု၍* *getuige*, het werkwoord *မာတု၍* *echtscheiding gaan vragen wegens kwaadwillige verlating*, van een vrouw. Een synoniem van *မာတု၍* is *မာတု၍* een werkwoord, gevormd van het grondwoord *မ* *မာ*, welk laatste evenzoo als *မာတု၍* beteekent *getuige*.

§ 40. Desgelijks wordt wel van het grondwoord *မိ၍* het werkwoord gevormd met behulp van den neusklank *မာ*. Hier is de beginletter van het grondwoord de *မာ*, en de regel is (zie hieronder) dat dan de neusklank *မာ* wordt voorgevoegd. De regelmatige vorm is dus *မာမိ၍* en deze is ook zeer gebruikelijk. Maar evenzoo gebruikelijk is *မိ၍* gevormd, zooals werd gezegd, door de beginletter, de *မာ*, uit te spreken met den neusklank *မာ*, waarbij de *မ* verloren gaat. Beide, *မာမိ၍* en *မိ၍*, beteekenen *zien*. Vrg. Jav. Gramm. 2e Uitg. § 95 1°.

Is de beginletter van het woord, waarvan het werkwoord wordt gevormd, een der klinkers *မိ, မိ, မာ, မာ* of *မာ* of wel de medeklinker *မာ*, dan wordt die uitgesproken met den keelneusklank *မာ*. Daarbij valt van de *မာ* de klank zamen met dien van de *မာ*, terwijl van de *မိ (မိ)*, *မာ, မာ* en *မာ* de klanken met den keelneusklank worden gecombineerd tot *မိ (မိ)*, *မိ, မာ, မာ* en *မာ*. Wat de *မ* betreft, deze gaat verloren om de-

zelfde reden als zulks plaats heeft met de *an* bij uitspraak met den neusklank *an* (§ 39). Zoo wordt bv. van *an* *ong.* gevormd het werkwoord *an* *beoogen*, *bedoelen*; van *an* *ong.* *spiegel*, het werkwoord *an* *in den spiegel zien*; van *an* *ong.* het werkwoord *an* *op een draf loopen*; van *an* *ong.* *geregeld*, *ordelijk*, het werkwoord *an* *orde stellen op iets*; van *an* *ong.* het werkwoord *an* *iemand in alle opregtheid dienen*, *op iets zich vertrouwen of verlaten*; van *an* *ong.* *soort kluchtspeler*, het werkwoord *an* *δgel zijn van beroep*, *als δgel een voorstelling geven*; van *an* *ong.* *afgesneden stuk*, *plak*, *plakje* van een brood, het werkwoord *an* *iets*, zooals bv. brood, *snijden*.

§ 41. Boven werd gezegd, dat, als het grondwoord tot beginletter heeft de klinker *an* bij voorvoeging van den keelneusklank *an* de *δ* klank daarmee tot *an* wordt gecombineerd. Van dien regel wordt somtijds afgeweken, zoo heeft men bv. nevens *an* *den vorm an* voor: iemand *beschaamd zoeken te maken*. (1)

§ 42. Is de beginletter van het woord, waarvan het werkwoord wordt gevormd een *an* of een *an* dan wordt die uitgesproken met den verhemelte neusklank *an*. Maar ook hier gaan in de uitspraak de *an* en de *an* verloren, zoodat de eerste letter van het werkwoord wordt de *an*. Bv. van *an* *voldoende*, *toereikend*, is het werkwoord *an* *in iets (voldoende) voorzien*; van *an* *vonder*, is dat *an* *over een vonder gaan*; van *an* *elleboog* is het *an* *iemand stooten met den elleboog*; van *an* *kant*, *zijde*, *rand*, is het *an* *op zijde gaan*, *naar den kant komen*. Enz. Dat van enkele met de *an* beginnende grondwoorden bij de vorming van het werkwoord de *an* door een *an* wordt vervangen, dit werd boven (§ 39) reeds opgemerkt.

§ 43. Is de beginletter van het woord een *an* dan geschiedt de werkwoordsvorming door genoemden medeklinker, die ook hier weder verloren gaat, uit te spreken met den neusklank *an*. Zoo van *an* *dwang*, het werkwoord *an* *iemand dwingen*, *er toe forceeren*, *met alle geweld willen*; van *an* *afgedaan*, het werkwoord *an* *een zaak uitwijzen*, *beslissen*, *afdoen*. Van *an* *ong.* (2) is het werkwoord *an* *iets vragen*, *verzoeken*.

(1) Bij C, hieronder, zal gesproken worden over de wijze van vorming van werkwoorden zooals *an* *van het grondwoord an*, desgelijks *an* *van het grondwoord an* en derg.

(2) Eens voor al wordt hier opgemerkt, dat "ong" (ongebruikelijk), gevoegd achter een grondwoord of als zoodanig geldend woord, niet insluit, dat zoo'n woord ook niet in den Imperatief wordt gebruikt.

Door een zonderlinge verwisseling van den lipneusklank *a*, met den keelneusklank *an*, bezigt men nevens *ḡan* ook *ḡan*, maar de Passieve vorm is ook van dit laatste *anḡan*.

§ 44. Op dergelijke wijze als van de met een *a* beginnende woorden, wordt ook wel het werkwoord gevormd van zulke, die den medeklinker *an* tot beginletter hebben. Meer gewoon is echter de voorvoeging van den keelneusklank *a* voor het woord. Zoo heeft men van *anḡan* *ong.* het werkwoord *anḡan* draaijen, op een draaibank draaijen, maar de meer gewone vorm is *anḡan*. Van sommige met genoemden medeklinker beginnende woorden, zijn beide wijzen van werkwoordsvorming algemeen en nevens elkaar in gebruik. Bv. van *anḡan* *ong.* is het werkwoord *anḡan* of wel *anḡan* vergelden, wreken. Van anderen daarentegen wordt het werkwoord uitsluitend, hetzij op de eerste wijze, hetzij op de tweede, gevormd. Zoo is van *anḡan* *ong.* het werkwoord *anḡan* geven, iets geven, maar van *anḡan* insgelijks *ong.* is dat *anḡan* deelen, verdeelen, iemand iets toedeelen.

§ 45. Geen zuiver Soendasche maar eigenlijk Javaansche werkwoordsvorming heeft men in *anḡan* *anḡan* en derg. Van de twee hier genoemde, is het eerste gevormd van het klanknabootsende woordje (*anḡan*) ons *plof*, en wel door uitspraak van den eersten medeklinker, wiens klank in dit geval *niet* verloren ging, met den neusklank *a*, en het zoo verkregen woord *anḡan* met het voorvoegsel *a*. Het in dier voege gevormde werkwoord *anḡan* beteekent op den grond ploffen, néerploffen, van een nog al groot dier. Bv. Sp. d. J. bl. 80, 4 r. v. o. *anḡan* *anḡan* de geiten ploften op den grond, morsdood. Op dergelijke wijze als *anḡan* van (*anḡan*) zijn ook gevormd *anḡan* van *anḡan* *anḡan* van *anḡan* enz.

§ 46. Begint het woord, waarvan het werkwoord moet worden gevormd, met een *an* *an* *an* *an* *an* *an* of *an* dan geschiedt zulks door voorvoeging van den keelneusklank *an*. Bijv. van *anḡan* dakbedekking, is het werkwoord *anḡan* een huis, schuur of derg. dekken; van *anḡan* ketting, keten, is het *anḡan* iemand boeijen, in ketenen slaan of klinken; van *anḡan* de vertooning van dien naam, is het *anḡan* de wajang vertoonen; van *anḡan* stuk hout, bamboe of stok, aangebonden tegen iets voor de stevigheid, is het *anḡan* een lakop aanbrengen; van *anḡan* boete, is het *anḡan* iemand in de boete slaan, beboeten; van *anḡan* rij, regel, is het *anḡan* op een rij staan of zitten, een rij vormen; van *anḡan* *ong.* is het *anḡan* een kind verwekken; van *anḡan* vijand, is het *anḡan* iemand berechten, den strijd aanbinden tegen iemand; van *anḡan* met rust gelaten worden, rust hebben, van een veld, nadat het voor de eerste maal is be-

werkt, is het *တပ်တပ်* een veld *eenige dagen met rust laten*, alvorens het verder te bewerken. Enz.

§ 47. De uitzonderingen op den in de vorige § gegeven regel zijn niet zeer talrijk. Hier volgen een paar. Bv. van *တောင်တက်* *oost*, *oostelijk*, *het oosten*, is het werkwoord niet *တောင်တက်* maar *တောင်တက်* *oostwaarts gaan*; van *ဆောက်* *maaksel*, *werk*, is het werkwoord niet *ဆောက်* maar *ဆောက်* *iets maken, construeeren, vervaardigen*; van *မြင်* *ong.* is het werkwoord niet *မြင်* maar *မြင်* *waarnemen met het gezichtsorgaan, zien*. Van *တတ်တတ်* *ong.* heeft men nevens den werkwoordsvorm *တတ်* ook *တတ်* *Beide beteekenen bijten*. Evenzoo van *တပ်* *ong.* de werkwoordsvormen *တပ်* en *တပ်* voor *over den grond slepen*, van den buik van een dier zooals een varken of wel van den staart van een paard.

§ 48. Door het in § 46 genoemde werkwoord *တော* *zagen we, dat*, begint het grondwoord met een neusletter, zooals het geval is met het woord *တော* *de keelneusklank* *ta* wordt toegevoegd. Zoo dan ook als het woord begint, hetgeen zeer zeldzaam is, met den neusletter *တ* maar daarbij valt op te merken, dat die beginletter of eerste medeklinker van het grondwoord, zooals trouwens veelvuldig geschiedt bij vorming van een werkwoord door voorvoeging van den keelneusklank *ta*, wordt geredupliceerd of herhaald. Bv. van *တော* *pijn*, *smart*, *pijnlijk*, is het werkwoord *တောတော* *hetgeen beteekent: iemand kwellen, zeer doen, kwetsen*. In dit geval doet de Reduplicatie, over welken grammatischen vorm later zal worden gehandeld, niet af tot de beteekenis.

§ 49. Het spraakgebruik van de, in het opschrift van dit hoofdstuk, genoemde werkwoorden, zal wel het best verklaard worden, door het geven van een reeks van beteekenissen, met de noodige voorbeelden. Wij beginnen met de in de vorige §§ besproken werkwoorden, namelijk zulke, die gevormd worden door den eersten medeklinker van het grondwoord, uit te spreken met een der neusklanken *တ*, *တ*, *တ* of *တ* of wel door voorvoeging van den neusklank *တ* voor het grondwoord.

§ 50. Van die werkwoorden dan kan de beteekenis wezen, al naar gelang hetgeen door het grondwoord wordt beteekend, òf: (a) *een werkzaam zijn, een doen, overeenstemmende met de eigenaardige functie van hetgeen benoemd wordt door het grondwoord*, zoo bv. van het grondwoord *ဆွဲ* *iets*, bv. een lat, *ergens tot klemming aangebragt*: *ဆွဲ* *klemmen, geklemd houden*; van *ဆောင်* *dienaar*: *ဆောင်* *dienen*; òf (b) *een bezigen, gebruiken, werken met hetgeen beteekend wordt door het grondwoord*, zoo bv. van het grondwoord *တော* *schaaf*: *တော* *schaven*; òf (c), als het grondwoord is de benaming van een rang, betrekking of beroep, *een bekleeden van dien rang of die betrekking, een uitoefenen van dat beroep*, zoo

[illegible]

§ 55. Van *အိမ်ကွေးညှာ* moet hier nog opgemerkt worden, dat het ook beteekent *verdrinken*. Bv. *အိမ်ကွေးညှာ သေဆုံးသွားသည်။ N. N. zijn sterven was verdrinken*, d. i. *N. N. verdronk of is verdrongen*. Dat *အိမ်ကွေးညှာ* ook de beteekenis kreeg van *verdrinken* is niet vreemd, die beteekenis is een logische voortzetting van de eerste: *onbedoeld naar de diepte gaan of zinken*.

§ 56. Het zal niet noodig zijn meer voorbeelden bij te brengen, de zin of beteekenis van deze werkwoorden is altijd dezelfde. Maar er is toch nog een punt, waarbij we even dienen stil te staan. Te weten, van sommige grondwoorden wordt, met behulp van den neusklank, een eenvoudig werkwoord gevormd, dat *in een vertaling* dezelfde beteekenis heeft als het van dat grondwoord, met behulp van het voorvoegsel *an* gevormde werkwoord. Zoo bv. van *anqunaweng* *ong. anqunaweng* en *anqunaweng* beide zijn te vertalen met *uitglijden*; van *anqunaweng* een klanknaboot-

send woordje, *တကျဆုတ်* en *တကျဆုတ်*, beide te vertalen met *glijden*, *glippen*, *vallen*, van iets zooals koffij, rijst of derg. uit den zak. Maar zoo moge men beide vormen met hetzelfde woord kunnen of liever moeten *vertalen*, ze zijn daarom niet altijd verwisselbaar. Zegt men bv. *ကျတီလကျဒ်* *ခိတိတလသတကျ*, *ခိတိတလသတကျ* *တကျဆုတ်*, *ik viel op den opstap*, doordien *ik uitgleed op een steen*, dan mag men hierin *ခိတိတလသတကျ* niet vervangen door *ကျတီလသတကျ* omdat het uitglijden hier bepaaldelijk iets is, dat overkomt, de spreker *kwam* uit te glijden. Daarentegen mag men bv. in *ကျတီလခိတိတလသတကျ* *ကျတီလသတကျ* *တကျဆုတ်* *ကျတီလကျဒ်*, *ik plaatste den voet op den steen*, *hij gleed uit en ik viel*, i. pl. v. *ကျတီလသတကျ* wel *ခိတိတလသတကျ* bezigen. Men kan zich namelijk het uitglijden, i. pl. v. als een verrigting, uitgaande van den voet, in welk geval *ကျတီလသတကျ* moet worden gebruikt, ook denken als iets, dat den voet *overkomt*.

§ 57. Intusschen, niet *altijd* wordt het verschil in zin en beteekenis van de hier bedoelde vormen van werkwoord even streng volgehouden, soms zelfs heeft het spraakgebruik ze als onderling verwisselbaar gedecreteerd. Zulks is bv. het geval met het hierboven reeds genoemde *တကျဆုတ်* en het insgelijks daar genoemde *တကျဆုတ်*, beide te vertalen met *glijden*, *glippen*, *vallen*, van iets, zooals bv. rijst uit den zak. Wil men bv. in *ကျတီလခိတိတလသတကျ* *တကျဆုတ်* *ကျတီလကျဒ်* *hier gleed gisteren mijn geld uit den zak*, i. pl. v. *တကျဆုတ်* bezigen *တကျဆုတ်* geen Soendanees zal er bedenkingen tegen hebben. Toch bestaat er grammatisch onderscheid, met *တကျဆုတ်* beteekent namelijk de spreker het glijden uit den zak als het geld *overkomen*, met *တကျဆုတ်* zegt hij, dat het geld, *als een daarvan uitgaande handeling*, uit den zak gleed.

§ 58. Behalve de reeds besprokene noemden wij nog, in het opschrift van dit hoofdstuk, de werkwoorden, die gevormd zijn met behulp van het praefix *ခိ*. Door de met dit praefix gevormde werkwoorden wordt beteekend: *òt een doen*, *een verrigting*, *waarvan het subject tevens is het object*, *òf een plaats - en*, *een houden van een of meer lichaamsdeelen*, of wel *van het lichaam*, *in een bijzondere houding of positie*. Zoo bv. *ခိသုတ်* s. *ခိသုတ်* B. *zich warmen* bij een vuur. Desgelijks *ခိသုတ်* en gew. *ခိသုတ်* *zich de handen of de voeten wasschen*, van het Javaansche woord *banjoe water*; *ခိခိခိသုတ်* *zich het gelaat wasschen*, van *ခိခိခိသုတ်* *gelaat*, *gezicht*. Ter beantwoording van de bedenking, die men zou kunnen maken, dat bij *ခိသုတ်* toch eigenlijk de handen of voeten het object zijn, en bij *ခိခိခိသုတ်* zulks is het gelaat, wordt hier opgemerkt, dat, voor den Soendanees, *ခိ* geen voorvoegsel is, en voor hem *ခိသုတ်* en *ခိခိခိသုတ်* geen zamenstellingen zijn. Al is *ခိခိခိသုတ်* *gelaat*, ook een van zijn meest gewone woorden, het er meê zamen-gestelde *ခိခိခိသုတ်* beteekent voor hem niet meer dan *zich wasschen*,

met dien verstande, dat het niet is een wasschen van het geheele lichaam, maar bepaaldelijk of uitsluitend van het gelaat. Zoo behoort ook, wat hier trouwens voor de hand ligt, met het oog op banjoe, dat niets anders beteekent dan *water*, မိနော့ဖ် te worden opgevat. မိနော့ဖ် of မိနော့ဖ် is zich wasschen, met dien verstande, dat het niet is een wasschen van het geheele lichaam, maar bepaaldelijk of uitsluitend van de handen of wel voeten.

Onder het tweede lid der definitie, valt မိနော့ဖ်ဖ် de handen op de borst op of over elkaar gelegd hebben of houden, zooals men o. a. doet bij het verrigten van het gebed; voorts မိနော့ဖ်ဖ် gezeten zijnde, bv. op een balustrade, de beenen houden in een schuine rigting en naar denzelfden kant gekeerd, zooals een vrouw doet die te paard zit; ook မိနော့ဖ်ဖ် staande in het water of, als het ondiep is, op de hurken zittende, als een deel van het baden, door het bovenlijf achterover te buigen, het loshangende haar dompelen in het water, dat men er dan laat doorstroomen, hetzij tot zuivering, hetzij opdat het, ten gevolge van duiken in en door elkaar zittende, weêr uit de war zal geraken; ook nog မိနော့ဖ်ဖ် gezeten zijnde, leunen op een regt uit gestoken arm, waarvan de hand plat op den grond ligt.

§ 59. Daar straks (§ 58) wezen wij er reeds op, dat voor den Soendanees မိ geen praefix is, maar een onafscheidbaar deel van het woord. Dat zulks werkelijk zoo is, wordt ook nog hierdoor bewezen, dat van sommige, niet alle zijn vatbaar voor vormverandering, als waren het grondwoorden, wordt gevormd een zoogenaamd transitief of wel causatief, ook wel eens èn een transitief èn een causatief werkwoord. Zoo bv. van မိနော့ဖ် or မိနော့ဖ် (§ 58) het transitieve werkwoord မိနော့ဖ်ဖ် or မိနော့ဖ်ဖ် iemand (een ander) de handen of de voeten wasschen; van မိနော့ဖ် (§ 58) het causatieve werkwoord မိနော့ဖ်ဖ်ဖ် aan iemand (hier het geheel genomen voor het deel) het sidengdang bewerken, door hem zoo te plaatsen of te zetten, bv. op een paard, dat hij sidengdang; van မိနော့ဖ်ဖ် (§ 58) het transitieve werkwoord မိနော့ဖ်ဖ်ဖ် iemand (een ander) het gezicht wasschen, en het causatieve werkwoord မိနော့ဖ်ဖ်ဖ်ဖ် een of ander water, bijv. een geneeskrachtig water, bezigen om zich het gezicht mee te wasschen.

§ 60. Met het oog op het feit, dat zoo van sommige der met het voorvoegsel မိ gevormde werkwoorden, niet slechts met behulp van de aanhechtsels, maar ook door de beginletter uit te spreken met een overeenkomstigen neusklank, dus door ze te behandelen als waren het grondwoorden, wordt gevormd een transitief of wel een causatief werkwoord, ook wel beide, mag men dus met grond aannemen, dat de inlander de kracht of functie van het praefix niet meer gevoelt, en dat het voor hem niets anders is dan de eerste lettergreep van een woord, dat de beteekenis heeft van een werkwoord.

maar zegt ngaleui-tan. Gaat het grondwoord of werkwoord uit op een ɿ (panglisad), dan wordt het aanhechtsel ɿan (an), onder den invloed van de voorafgaande adspiratie in *schrift* tot anan (han), bv. het, van het grondwoord ɿaŋ, *speeksel* gevormde transitief werkwoord *njidoehan*, wordt geschreven ɿŋŋan, maar in de uitspraak wordt het aanhechtsel, tenzij bij hard oplezen, weinig of niet gewijzigd.

§ 65. Eindigt het grondwoord of eenvoudig werkwoord op een ʼ (pangnjët-jëk, zie de tabel), dan ondergaat het ook in de uitspraak geen verandering, maar in schrift wordt de eerste letter van het aanhechtsel, namelijk de ɿ, vervangen door de ɿ. Zoo *schrift* men bv. ɿanɿan, een mensch of dier met een boerang verwonden of wel daarop vangen, van ɿanɿan, voetangel, angel, ergens geplaatst om een mensch of dier te verwonden of wel een dier er op te vangen, maar men zegt ngaboerang-an.

En gaat het grondwoord uit op een der klinkers i, oe, è of ò, dan wordt in de uitspraak, bij het overgaan van de klinkers i en è tot de volgende a, het aanhechtsel als van zelf an en bij het overgaan van de oe en de ò tot de a van het aanhechtsel, dat laatste als van zelf an.

De zoo in de uitspraak gevormde halfklinkers ɿ en ɿ, worden ook veelal in plaats van ɿ geschreven, zoo schrijft men bv. gewoonlijk ɿanɿan van of bij iemand *koopen* en niet ɿanɿan. Desgelijks gewoonlijk ɿanɿan op iemand of iets *passen*, en niet ɿanɿan.

§ 66. Zoo'n zoogenaamd transitief werkwoord nu, kan, zooals boven (§ 63) werd gezegd, zijn gevormd van een onvolledig, van een eenvoudig, zoomede van een met behulp van een der voorvoegsels ɿ, ɿ of ɿ gevormd werkwoord. In alle die gevallen is het een werkwoord, dat, hetgeen door het onvolledig of wel ander werkwoord wordt uitgedrukt, beteekent als *overgaande* op een object, waarmee het dikwijls onmiddellijk, zonder voorzetsel, maar soms ook met behulp van een voorzetsel, is verbonden.

Is het transitief werkwoord gevormd van een grondwoord, dat een substantief is, dan beteekent het een behandeling of bewerking van een object, met dat, hetgeen door genoemd grondwoord wordt aangeduid; ook wel een zijn, een optreden tegenover een object, als dat, hetgeen met het grondwoord wordt beteekend. Is het gevormd van een grondwoord, dat de benaming is van een hoedanigheid, dan beteekent het een behandeling of bewerking van een object, die ten doel of tot uitwerksel heeft, hetgeen door het grondwoord wordt beteekend.

Is het eindelijk gevormd van een grondwoord, dat optreedt als een zoogenaamd bijwoord, dan is de beteekenis een, ten opzichte van een object, doen, waarvan hetgeen met het grondwoord wordt beteekend, is doel of uitwerksel, ook kan de beteekenis wezen, een, met betrekking tot een

object, zich bevinden ter plaatse, door het grondwoord aangegeven of genoemd.

Zoo beteekent bv. het, van het grondwoord mede onvolledig werkwoord *ဆိုင်လျက်* zitten, rijden op een rijdier of voertuig, gevormde transitief werkwoord *ဆိုင်လျက်*: een rijdier *berijden*, op of in een rijtuig *zitten*; het, van het grondwoord mede onvolledig werkwoord *ဆိုင်လျက်* zitten, gevormde transitief werkwoord *ဆိုင်လျက်*: *zitten*, *gaan zitten op iets*; het, van het eenvoudig werkwoord *ဝှံ့ကုန်* wijken, de *wijk* nemen, *zich verwijderen* van de plaats, die men inneemt, gevormde transitief werkwoord *ဝှံ့ကုန်* *iets ontwijken*, *mijden*, *vermijden*, *ontgaan*; voor iemand *uit den weg gaan*, voor iemand *den wijk nemen*; het, van het substantief *သိင်္ဂ* gouden of koperen hoofdsieraad, dat o. a. door bruid en bruidegom wordt gedragen, gevormde transitief werkwoord *သိင်္ဂ* iemand *met een sigër tootjen*; het van het substantief *မာကွေ* getuige, gevormde transitief werkwoord *မာကွေ* *van iets getuige zijn*, *bij iets optreden als getuige*; het van de benaming van hoedanigheid *နီရောင်* rood, gevormde transitief werkwoord *နီရောင်* *iets*, bv. de beginletters van pada's in een wawatjan *rood kleuren*, *rood maken*, maar ook *rood worden*, zooals van het gelaat; desgelijks van *သေး* klein, het transitief werkwoord *သေး* *iets kleiner maken*, *verkleinen*; maar ook *verschrompelen*, van iemand, tengevolge van ouderdom; en eindelijk het van het zoogenaamde bijwoord *သိပ်* dicht *bij*, *nabij*, gevormde transitief werkwoord *သိပ်* iemand of iets *naderen*, *in de nabijheid komen* van iets; *naderbij komen*, zoomede het, van het bijwoord *ကျွန်း* boven, gevormde transitief werkwoord *ကျွန်း* ook: *zich bevinden boven* iemand of iets, gezegd bv. van de aan den zolder hangende lamp.

§ 66. Maar nog meer kan door een zoogenaamd transitief werkwoord worden uitgedrukt. Er kan namelijk ook door beteekend worden een herhaald doen, een veelvuldigheid of wel aanhoudendheid van hetgeen met het eenvoudig werkwoord wordt gezegd. Zoo bv. *ကျွန်း* Terwijl het eenvoudig werkwoord *ကျွန်း* beteekent: een boom of een bamboe *vellen*, *kappen*, is de zin van *ကျွန်း* twee of meer, eenige boomen of bamboe's *vellen*. Bv. Gesch. v. Soepëna bl. 13, 12 r. *သိပ်ကျွန်းကုန်သော သိပ်ကျွန်းကျွန်း* *daarop velde B^a Banan in allerijl bamboe's voor een van Raden Soepëna te bouwen huis*. Een ander voorbeeld vinden we bl. 59, 10 r. *သိပ်ကျွန်းကုန်သော သိပ်ကျွန်းကုန်* *maar vorst Dëwa Tasari bleef maar voor zich kijken, terwijl hij herhaaldelijk of aanhoudend de tranen afwischte*. Het eenvoudig werkwoord *ကျွန်း* beteekent tranen of zweet *afwisschen*, het transitief werkwoord *ကျွန်း* *zulk* *bij herhaling* of *aanhoudend doen*.

§ 67. In sommige gevallen eischt het spraakgebruik dezen meervoudsvorm van het werkwoord. Een bijzondere beteekenis heeft die alsdan niet.

Zoo is *ḥḥḥ* rijst *stampen*, maar *ḥḥḥḥḥ* behoort men te bezigen voor iets anders dan rijst, bv. kruidertijen of koffij *stampen*; *ḥḥḥḥḥ* *werken met den patjoel*, een stuk grond *bewerken met den patjoel*, 1) maar *ḥḥḥḥḥḥ* wordt geëischt, waar het niet is een formeel met den patjoel bewerken van een stuk grond, maar slechts een *met den patjoel bijwerken* of *in orde brengen*, zooals men bv. een rijstveldtjke doet of wel een *met den patjoel van onkruid zuiveren*, bv. van het plein voor het huis; *ḥḥḥḥḥ* is een vijver of put *uithalen, uitgraven*, maar *ḥḥḥḥḥḥ* behoort men te gebruiken voor iets, zooals bv. het vuil, dat zich verzamelde onder een huis, bv. met den patjoel, *uithalen, bij elkaar halen*.

§ 68. Opgemerkt behoort ook te worden, dat niet *altijd* het werkwoord voorzien wordt van het aanhechtsel *an*, m. a. w. den vorm van het transitief krijgt, of, wil men, meervoudig wordt gemaakt, om het herhaald doen, de veelvuldigheid of wel aanhoudendheid van hetgeen er meê beteekend wordt, aan te duiden. Trouwens, waar, zooals dikwijls het geval is, door een of ander redewoordje reeds het bij herhaling doen of de veelvuldigheid wordt beteekend, is dat meervoudig maken van het werkwoord ook niet noodig, en zou dat dikwijls maar *ḥḥḥḥ* *stijf* zijn. Maar ook in andere gevallen vindt men wel het eenvoudig werkwoord gebezigd, waar men met reden het transitief werkwoord zou verwachten. Zoo vindt men bv. *Gesch. van Abd. en Abd. bl. 19, l. r. voor in de hand houden* gebruikt het eenvoudig werkwoord *ḥḥḥḥḥḥ*. Echter bl. 117, r. 1, 121, 7 r. zoomede *Sp. d. J. bl. 136, 4 r. voor in de hand houden, vasthouden* het transitief werkwoord *ḥḥḥḥḥḥḥḥ*. Deze laatste vorm is de goede, want het eenvoudig werkwoord *ḥḥḥḥḥḥ* beteekent eigenlijk niet meer dan *vatten*, slechts door het voorzien van het aanhechtsel *an* krijgt het de beteekenis van *aanhoudend vatten*, d. i. *in de hand houden, vasthouden*.

c. De tweede Transitieve vorm.

§ 69. Het causatief werkwoord, zooals wij met een gebruikelijke benaming den tweeden transitieven vorm noemen, onderscheidt zich van het transitief werkwoord, wat den vorm betreft, door het aanhechtsel. Dat is namelijk niet *ḥḥḥḥḥ* maar *ḥḥḥḥḥḥ* *keun*. Dit aanhechtsel *ḥḥḥḥḥ* is wel hetzelfde suffix, dat wij in het Maleisch hebben als *kan*, en dat niets anders is dan het van de eerste syllabe beroofde voorzetsel *akan*. In Javaansche poezie treffen wij het aan als *kën*, in Javaansch proza in den vorm van *anḥḥḥḥ* en *anḥḥḥḥḥḥ*.

1) Als de Passieve vorm wordt echter ook *ḥḥḥḥḥḥḥḥ* gebezigd.

§ 70. Gelijk het transitief werkwoord gevormd wordt van een der in § 63 genoemde werkwoorden, ook wel van sommige woorden, die wij als grondwoorden onderscheiden, desgelijks het causatief werkwoord. Maar was, zooals wij gezien hebben, zoo'n grondwoord bij den tweeden transitieven vorm een substantief, een benaming van hoeveelheid of wel een zoogenaamd bijwoord, voor het causatief werkwoord kan het ook nog wezen een telwoord, ook wel een toeroep of derg. Zoo bv. van het onvolledig werkwoord *slapen*, het causatief werkwoord *slapen*; van het onvolledig werkwoord *verdwijnen*, *verloren gaan*, het causatief werkwoord *verdwijnen*; van het eenvoudig werkwoord *hangen* aan of over iets, het causatief werkwoord *hangen*; van het substantief *getuige*, het causatief werkwoord *getuigen*; van het telwoord *twee*, het causatief werkwoord *twee*; van den toeroep *komaan*, *welaan*, het causatief werkwoord *komaan*; van de benaming van hoedaanigheid *slecht*, *kwaad*, *leelijk* enz. het causatief werkwoord *slecht*, *kwaad*, *leelijk*; van het zoogenaamde bijwoord *dig bij*, *nabij*, het causatief werkwoord *dig bij*, *nabij*.

§ 71. De beteekenis van dit causatief werkwoord of wel van dezen tweeden transitieven vorm is in het algemeen: *ten opzichte of aan een persoon of zaak bewerken, hetgeen beteekend of aangegeven wordt door het woord, waarvan de vorming geschiedde*. Zoo beteekent het in de vorige § genoemde causatief werkwoord *slapen* *ten opzichte of aan iemand bewerken dat hij slaapt*, d. i. iemand *in slaap brengen, doen inslapen*; het causatief werkwoord *verdwijnen* *ten opzichte van iets bewerken, dat het verdwijnt* of *verloren gaat*, d. i. iets *doen verloren gaan of verdwijnen, uit den weg ruimen, doen ophouden te bestaan*; het causatief werkwoord *hangen* *ten opzichte of aan iets, bv. een baadje, bewerken, dat het hangt*, d. i. iets, bv. een baadje, *aan of over iets, bv. een stoel, hangen*; het causatief werkwoord *getuigen* *ten opzichte van iemand bewerken, dat hij getuige is of wordt*, d. i. iemand *tot getuige nemen*; het causatief werkwoord *slecht* *ten opzichte van iemand bewerken, dat hij slecht, kwaad, leelijk wordt in de oogen van anderen*, d. i. iemand *zwart maken, belasteren*; het causatief werkwoord *dig bij* *ten opzichte van iets bewerken, dat het dig bij komt*, d. i. iets *nader doen komen, doen nabij komen*; het causatief werkwoord *twee* *ten opzichte van iets bewerken, dat het twee, is of wordt*, d. i. iets *in tweeën deelen*; het causatief werkwoord *komaan* *ten opzichte van iemand of een dier, het woord komaan! welaan! bezigen*, d. i. iemand of een dier *aansporen, aanmoedigen, aanzetten*.

§ 72. Bij een oppervlakkige beschouwing van sommige uitdrukkingen

zou het kunnen schijnen, dat het spraakgebruik, ten opzichte van het bezigen der beide transitieve vormen, nog al zeer ruim is, m. a. w. dat men wel eens, waar men *het causatief werkwoord* zou behooren te gebruiken, *het transitief werkwoord* bezigt. Zoo beteekent het, van het eenvoudig werkwoord *မိမိပိပိ*, *gesloten zijn*, gevormde causatief werkwoord *မိမိပိပိ* ten opzichte of aan iets het *မိမိပိပိ*, het *gesloten zijn*, bewerken, en dus iets, zooals een deur, *sluiten*, evenwel zegt men voor *de deur sluiten*, i. pl. v. *မိမိပိပိ* zeer dikwijls en zelfs gewoonlijk, met het transitief werkwoord: *မိမိပိပိ*. Het transitief werkwoord *မိမိပိပိ* gevormd van het grondwoord *မိမိပိ* *deur* (maar slechts gebruikelijk voor het *deurtje van een kippenhok*, in een omrastering of derg.), beteekent (§ 66) *een behandeling of bewerking van een object, met dat, hetgeen door het grondwoord wordt aangeduid*; *မိမိပိပိ* zou dus beteekenen *een behandeling of bewerking van het object* *မိမိ* *deur*, met een *deur*, hetgeen natuurlijk niet kan. Toch is de uitdrukking goed, en kan er geen sprake zijn, van door elkaar gebruiken der twee transitieve vormen. In *မိမိပိပိ* is namelijk de *deur*, genomen voor de *deuropening*, m. a. w. daarin staat het woord *မိမိ* voor het woord *မိမိ*. Men behoort de uitdrukking dus op te vatten, als luidde ze *မိမိပိပိ* waarmede beteekend wordt *een behandeling of bewerking van het object* *မိမိ* *deuropening*, met de *မိမိ* *deur*, d. i. gelijk *မိမိပိပိ* *de deur sluiten*.

§ 73. Een enkele maal kan men naar goedvinden, den eersten, of wel den tweeden transitieven vorm bezigen, maar ook slechts, omdat er in dat speciaal geval, hetzij men het transitief, hetzij men het causatief werkwoord bezigt, hetzelfde wordt gezegd. Zoo beteekent het, van het grondwoord *မိမိ* *prijs*, *waarde*, gevormde transitief werkwoord *မိမိ* *een behandeling van een object, met hetgeen beteekend wordt door* *မိမိ*, dus voor iets *een verkoopprijs bepalen*, *bepalen wat iets moet kosten*. Maar datzelfde wordt ook beteekend door het causatief werkwoord *မိမိ* immers dit beteekent: *ten opzichte of aan iets bewerken, hetgeen door* *မိမိ* *wordt uitgedrukt*, d. i. *ten opzichte van iets zoo werkzaam zijn, dat het een prijs krijgt of wel: voor iets een verkoopprijs bepalen, bepalen wat iets moet kosten*.

Slechts voor: *de waarde bepalen* (i. d. z. van *schatten, taxeren*) van iets, dat weg raakte of vergoed moet worden, verkiezen sommigen den tweeden transitieven vorm. (*)

(*) Voor *မိမိ* zoomede voor het, in de hier achter gevoegde Zamenspraken (bl. 45, 4 r. v. o.), voorkomende *မိမိ* zie men Woor-denboek en Supplement.

§ 74. Ook het eenvoudig werkwoord en causatief werkwoord worden wel eens met dezelfde beteekenis gebruikt. Als voorbeeld kies ik het causatief werkwoord *ခိယမူ့ကျ*, omdat ik daardoor gelegenheid krijg, een onnauwkeurigheid in het woordenboek te verbeteren. Daar wordt namelijk als de beteekenis opgegeven: *bezig zijn met iets te planten of te poten*, en wel op grond van twee plaatsen in de Sp. d. J. t. w. bl. 86, 4 r. v. o. en bl. 87, 3 r. Deze twee plaatsen werden mij uitdrukkelijk zóo verklaard. Maar het is mij gebleken, dat de gegeven definitie niet geheel juist is. *ခိယမူ့ကျ*, de tweede transitieve vorm, wordt namelijk, nevens het eenvoudig werkwoord *ခိယကျ*, gebezigd voor iets *planten* of *poten*, zonder dat de Soendanees tusschen de twee vormen verschil maakt. In antwoord op een vraag, zooals bv. deze: *ခေါက်ညိုအာအိယာန်*, *waar komt ge van daan?* kan men, en even goed, antwoorden: *ခိယမူ့ကျ*, *ခေါက်ညိုယမူ့ကျ*, als *ခိယကျ*, *ခေါက်ညိုယကျ*. In beide gevallen beteekent het antwoord: *van de kébon, van het pisang planten*. Ook op bovenaangehaalde plaatsen mag men desverkiezende den vorm van het eenvoudig werkwoord gebruiken.

§ 75. Uitdrukkingen zooals bv. *ကတုအာအိယာန်*, *ကတုညိုယာန်*, en derg. zijn geen vormen van causatieve werkwoorden. Wij zullen ze in het hoofdstuk „Voorzetsels en Voegwoorden” bespreken.

§ 76. Thans gaan wij over tot het insgelijks § 33 B. c. genoemde werkwoord, dat gevormd is met behulp van het voorvoegsel *ခဲ* en het aanhechtsel *မိကျ*. Zooals daar reeds werd opgemerkt, kan het gevormd worden van een onvolledig, van een eenvoudig, van een transitief, en ook van een causatief werkwoord. In het laatste geval wordt slechts *ခဲ* voorgevoegd.

Bij een eenvoudig, transitief of wel causatief werkwoord, willen goede schrijvers den neusklank *ခဲ*, als die is *voorgevoegd*, vervangen hebben door het voorvoegsel, en keuren zij het dus af, dat men, zooals wel eens wordt gedaan, bv. i. pl. v. *ခဲအွဲယမူ့ကျ* (van *အွဲယမူ့ကျ*), zegt of schrijft *ခဲအွဲယမူ့ကျ*.

Verder merken wij hier nog op, dat van een zoogenaamd onvolledig werkwoord slechts zeer zeldzaam een werkwoord met *ခဲ* en *မိကျ* wordt gevormd. Trouwens, verreweg de meeste onvolledige werkwoorden hebben beteekenissen, die ze daartoe doen ongeschikt zijn.

§ 77. Wat nu betreft de eigenaardige zin of beteekenis van een, met het voorvoegsel *ခဲ* en het aanhechtsel *မိကျ*, gevormd werkwoord, die is deze, dat er meê wordt uitgedrukt, dat, hetgeen beteekend wordt door het werkwoord, waarvan de vorming plaats had, geschiedt bij wijze van hulp- of dienstbetoon of wel van voorziening; in een enkel geval ook, gedaan wordt ter *prejudice van* iemand, altijd een bepaald persoon. Zoo van het eenvoudig

ကျ de vrouw van N. N. leidt een slecht levensgedrag, ze maakt zich schuldig aan overspel (tegenover haar man). Uit deze voorbeelden blijkt duidelijk, dat, hoewel အိမ်ကန်ကျ soms, zooals o. a. in het tweede voorbeeld, vertaald kan worden met de beteekenis van ကန်ကျ d. i. overspel bedrijven, de grammatische zin toch geen zins dezelfde is.

§ 80. Eindelijk merken wij hier nog op, dat de vorm der Gebiedende wijs van zoo'n werkwoord met het voorvoegsel အ en het aanhechtsel ကျ zooals trouwens de eigenaardige zin van de werkwoordsoort als van zelf meëbrengt, niet is de uitdrukking, op bevelenden toon iemand gezegd of toegeroepen, van hetgeen men wil dat hij zal doen, maar integendeel de uitdrukking van een verzoek om zeker hulp of dienstbetoon, gerigt tot zoo iemand, tegen wien men geen bepaalde Basavormen behoeft te gebruiken. Zoo beteekent bv.: အိမ်ကန်ကျ ငါ့အတွက် အိမ်ကန်ကျ ကုန်ကျ ကျ, niet: *Sapin, ga tabak voor mij koopen in de waroeng*, maar: *Sapin bewijs mij den dienst, om tabak voor mij te gaan koopen in de waroeng*.

C. Werkwoorden, die gevormd zijn met behulp van den klank oem.

§ 81. Het aantal der, met behulp van den klank oem, gevormde werkwoorden is niet groot. Om te beginnen merken wij op, dat die klank eigenlijk is de lipneusklank m, tot verzachting dikwijls oem uitgesproken, en dat het werkwoord gevormd wordt, door gezegden klank in te voegen achter den beginletter van het grondwoord. Zoo bv. van het ong. ကျကျကျ het werkwoord ကျကျကျကျ roepen, zich roepende laten hooren, van een stem gezegd; van ကံ၊ gevoel, smaak, meening, gevoelen, het werkwoord ကျကျကျ beseffen, zich bewust zijn, gevoelen, meenen enz.; van အိမ်ကန်ကျ digtbij, het werkwoord ကျကျကျကျ verschijnen, zijn opwachting gaan of komen maken bij een meerdere. ^{a)}

§ 82. Is de eerste letter van het grondwoord een klinker, dan worden

^{a)} ကျကျကျကျ s. ကျကျကျကျ B. zich verstouten tegenover iemand; de vrijpostigheid hebben iets te doen; zal gevormd zijn van ကံ၊ s. ကျကျကျ B. iemands durven te gaan tot; iemands er voor over hebben, en dit van ကံ၊ s. ကျကျကျ B. moed hebben, den moed of de driestheid hebben, durven iets te doen. Het ကျကျကျကျ dat nevens ကျကျကျကျ als B. voor ကျကျကျ wordt gebruikt (bv. Soend. Brieven, uitgegeven door HOLLE, brief n°. 32, de eerste regel) is een Javanisme, in het Javaansch is namelijk ကျကျကျ kr. van ကံ၊ en ကျကျကျကျ of ကံ၊ ကျကျကျ kr. voor ကျကျကျ

het, van *မိတ္တူဝံ* ong. gevormde *မိတ္တူဝံ* beteekent: *wandelen, omwandelen, aan komen wandelen*, terwijl het, van *မိမိယျ* *ingenomen zijn met* iemand of iets, *behagen scheppen in* iets, gevormde *မိမိယျ* gebruikt wordt, en in den zin van *မိမိယျ* in welk geval het dus een toestand of een zeker zijn uitdrukt, en in den zin van *zich houden als of men behagen schept in* iets, *ingenomen is met* iemand of iets, hetgeen de aan het begin dezer § geformuleerde beteekenis is.

§ 85. Lettende op de beteekenis van een werkwoord, zooals het in § 50, c genoemde, van *မာမာဝံ* gevormde, *မာမာဝံ* zou men kunnen vragen: is dit laatste wel inderdaad gevormd door den beginmedeklinker van het grondwoord uit te spreken, met den neusklank *မ* (§ 43), m. a. w. is het wel niet gevormd, gelijk de woorden, die we thans bespreken, namelijk door genoemden neusklank in te voegen *achter* den beginmedeklinker. Is de ware vorm van matjalang, om ons tot dit voorbeeld te bepalen, niet eerder pmatjalang dan mpatjalang? Gesteld al, dat het antwoord op deze vraag toestemmend zou behooren te luiden, dan zou zulks toch niet kunnen zijn, naar aanleiding van den zin of de beteekenis van matjalang. Immers een werkwoord, gevormd door *voorvoeging* van den neusklank, drukt ook wel eens een toestand of wel een zeker zijn of doen uit. Een voorbeeld hebben we al dadelijk in het insgelijks § 50 c. genoemde *တံတံဝံ* *ronggeng zijn*, dat door *voorvoeging* van den neusklank *တ* gevormd is van *တံတံဝံ* *dansmeid*.

§ 86. Onder de, door invoeging van den klank *oem* gevormde, werkwoorden of, wil men, Toestandswoorden, treffen wij een paar aan, die hier nog vermeld moeten worden. Het eerste is *မူမူမူမူ* van *မူမူမူမူ*, beide: *de tranen in de oogen hebben*. In plaats van *မူမူမူမူ* en *မူမူမူမူ* zegt men echter ook en wel zeker beter: *မူမူမူ* en *မူမူမူ*. Opmerking verdient, dat men ook een werkwoord *မူမူ* heeft, dat hetzelfde beteekent als *မူမူမူမူ* of *မူမူမူမူ*. Plaatsen: Gesch. v. Abd. en Abd. bl. 179, 11 r.; Kitab Dongeng n. a. bl. 52, 6 r. v. o. Gesch. v. Soepëna bl. 37, 4 r. v. o. Desgelijks beteekenen *မူမူ* en *မူမူမူမူ* beide van *မူမူမူမူ*, het eerste door *voorvoeging* van den neusklank *မ*, het tweede door *invoeging*, achter den beginmedeklinker, van den klank *oem*, — hetzelfde, te weten: *verschijnen* voor een meerdere, *zijn opwachting gaan* of *komen maken* bij een meerdere. Het eenig verschil, dat tusschen beide woorden wordt gemaakt, is, dat *မူမူမူမူ* als wat mooijer of deftiger wordt beschouwd. Zoo bv. Sp. d. J. bl. 152, 3 r. *မူမူမူမူမူမူ* *မူမူမူမူမူမူ* *er waren twee dorpelingen, die voor den regter verschenen*; Gesch. van Abd. bl. 7, 2 r. v. o. *မူမူမူမူမူမူမူမူ* *in eerbiedige beantwoording van Uw vraag moge dienen, de reden, wij te zamen voor U verschijnen* enz. Trouwens dat de lipneusklank wordt ingevoegd, blootelijk om het woord hoffelijk te maken,

is geenzins zeldzaam. Zoo vindt men bv. in het opschrift van een brief aan een minderen of jongeren i. pl. v. *aan*, wel *aan*. En *aan* (o. a. Kitab dongeng n. a. bl. 15, 10 r. Gesch. v. Abd. en Abd. bl. 7, l. r. id. 109, 8 r. v. o.) van en zva. *van zins* of *voornemens zijn* iets te doen, is zelfs bepaaldelijk een Basa woord.

Vermeld mag ook nog worden *weerlichten* beteekent, en gevormd is van *blinken* of *glimmen*. Regelmatig zou het moeten zijn *weerlichten*. Voor het vermoeden, dat *weerlichten* staat voor *weerlichten* en het niets anders is dan een meervoudsvorm van *blinken* schijnt geen voldoende grond te bestaan.

Ten slotte noemen wij ook nog *getrouwd zijn*, een *huisgezin hebben*. Naar den vorm, kan het afgeleid worden van *verhaal*, *geschiedenis*, maar deze afleiding is, met het oog op de uiteenlopende beteekenissen van de twee woorden, zeer onzeker.

D. Werkwoorden, gevormd met behulp van het voorvoegsel *barang*.

§ 87. Dit zijn werkwoorden, zooals bv. *inkooopen doen*; *arbeid verrigten*; *voedsel tot zich nemen*, *eten*; enz. Ze zijn gevormd van grondwoorden, en het voorvoegsel is wel niets anders dan het, ook in 't Javaansch en Maleisch bekende, woordje *barang*, *goed*, *ding*, *iets*. Geeft het in genoemde talen, in sommige gevallen, aan het volgende woord een algemeenen of onbepaalden zin, zoodat in het Javaansch bv. *wie* of *wat ook*, *al wie*, *al wat*, en in het Maleisch *barang siapa*, *wie ook*, *barang apa* *wat ook* beteekent, bepaaldelijk doet het zulks in het Soendasch, als voorvoegsel tot vorming van een werkwoord. Een kenmerkende eigenschap van er meê gevormde werkwoorden is hun algemeene of geheel onbepaalde zin. Een paar voorbeelden zullen voldoende zijn om zulks aan te toonen. Bv. Gesch. v. Abd. en Abd. bl. 107, 5 r. *loop (nu) waarheen je wilt*, *Oemar Sanoesi*, *je zult wel krepeeren*, *je zult niet vreten*, *je hebt geen geld meer*. Hierin beteekent *eten* dat een kasar katjida (§ 4 e) woord is voor *eten*, en dat wij, om het platte en ruwe terug te geven, met *vreten* vertalen, klaarblijkelijk *eten*, *voedsel tot zich nemen*, in algemeenen of geheel onbepaalden zin, in denzelfden zin, dien *eten* heeft, als wij bv. zeggen: *die niet werkt, zal niet eten*". Een ander zeer duidelijk voorbeeld hebben wij in *inkooopen* bv. Sp. d. J. bl. 111, 7 r. v. o. Wij lezen daar: *het trof juist, dat de priester van het dorp daar was, inkoopende op d markt*. *inkooopen* beteekent *koopen* in onbepaalden zin, letterlijk *dinge*

of wel met het voorvoegsel *ကဲ* (§ 87), hebben geen passieve vormen, slechts zijn van de zoogenaamde eigenlijke werkwoorden, het eenvoudig werkwoord (§ 39), het transitief werkwoord (§ 63), het causatief werkwoord (§ 69) zoomede een werkwoord, dat geconstrueerd is met behulp van het voorvoegsel *ခဲ* en het aanhechtsel *ကိး* (§ 76), vatbaar voor deze vormverandering.

§ 96. De wijze van vorming bij het eenvoudig, zoomede bij een transitief- of causatief werkwoord, is deze, dat de neusklank vervangen wordt door een der in § 94 genoemde voorvoegsels. Zoo is bv. van *ကုက္ကုသု* iets *afnworijven*, het Pass. *ခိကုက္ကုသု* *afgeworven worden*; van *ကုက္ကုသု* *gaan over iemand of iets*, bv. van een rijtuig, het Passief *ကဲကုက္ကုသု* *overreden worden*; van *ကုက္ကုသု* iemand *vonnis-sen, veroordeelen*, het Passief *ခိကုက္ကုသု* *gevonnisd of veroordeeld worden*; van *ခိကုက္ကုသု* iemand of iets *doen vertrekken, afzenden, expedieeren*, het Passief *ခိကုက္ကုသု* *afgezonden of geexpedieerd worden*.

Ging bij het uitspreken met den neusklank, de beginmedeklinker van het woord, waarvan het werkwoord werd gevormd, verloren, dan keert deze, bij de vorming van het Passief, terug. Bv. van *ခိကုက္ကုသု* iemand of iets *goed bekijken*, iemand *eens goed aankijken*, van het grondwoord *ခိကုက္ကုသု* *inderdaad, werkelijk, vast, echt*, enz. is het Passief *ခိခိကုက္ကုသု* *goed bekeken worden, eens goed aangekeken worden*.

§ 97. Van een werkwoord met het voorvoegsel *ခဲ* en het aanhechtsel *ကိး* (§ 76), zoomede van een werkwoord met het voorvoegsel *ကျဲ* en het aanhechtsel voor den transitieven of causatieven vorm, wordt de neus-letter, terwijl het praefix van het Passief wordt voorgehecht, vervangen door een overeenstemmende medeklinker. Als voorbeelden mogen dienen: *ခဲကျဲခိကုက္ကုသု* *afgevoerd worden* en *ကျဲကဲကိးကုက္ကုသု*. Van het eerste is het Passief *ခိခဲကျဲခိကုက္ကုသု*, van het tweede *ခိကျဲကဲကိးကုက္ကုသု* en van het derde *ခိခဲကဲကိးကုက္ကုသု*.

§ 98. De beteekenis van het eerste Passief, d.i. van het Passief, gevormd met behulp van het voorvoegsel *ခိ* is deze, dat daarmee, in de passieve wijze van spreken, iets wordt gezegd van een persoon of zaak, die in de actieve wijze van spreken zou zijn het voorwerp. Zoo beteekent van het actieve werkwoord *ခိကုက္ကုသု* iemand of iets *vertrouwen*, het Passief *ခိခိကုက္ကုသု* *vertrouwd worden*; van het actieve werkwoord *ကျဲကျဲ* iemand of iets *aanstaren*, het Passief *ခိကျဲကျဲ* *aangestaard worden*; van het actieve werkwoord *ကျဲကျဲ* iemand of iets *beschrijven, betreuren*, het Passief *ခိကျဲကျဲ* *beschreid of betreurd worden*; van het actieve werkwoord *ကျဲကျဲ* iemand of iets *opofferen, prijsgeven*, het Passief *ခိကျဲကျဲ* *opgeofferd of prijsgegeven worden*; van het in de vorige § ge-

beteekent *veroorloofd worden, toegestaan worden*, en zoo zal men het insgelijks van မိမိတို့ကဲ့သို့ gevormde Passief ကတော့မိမိတို့ကဲ့သို့ o. a. Gesch. van Abd. en Abd. bl. 37, 8 r., 63, 2 r. v. o. 133, r. 1 ook wel mogen vertalen, tenzij men, om eenig onderscheid te maken, het laatste zou willen teruggeven met *verlof krijgen* of *verlof bekomen*.

§ 106. Een accidenteel transitief Passief, aldus kan men zoo'n vorm als bv. het zooeven genoemde ကတော့မိမိတို့ကဲ့သို့ gevoegelijk noemen, wordt, ook wel direct van een zoogenaamd grondwoord gevormd. In dat geval beteekent het *een accidenteele gesteldheid, waartoe een persoon of zaak komt, door dat, hetgeen beteekend wordt door het grondwoord*, ook wordt er wel meê uitgedrukt: *raken of geraakt in den toestand, die beteekend wordt door het grondwoord*. Zoo bv. ကတော့မိမိတို့ကဲ့သို့ getroffen door droogte, droogte hebben, van ကတော့မိမိတို့ကဲ့သို့ droog (in tegenstelling met regen); ကတော့မိမိတို့ကဲ့သို့ iets kwijt geraakt zijn, in den toestand geraakt zijn van iemand of iets te hebben verloren, van ကတော့မိမိတို့ကဲ့သို့ verdwijnen, verloren gaan, weg, verdwenen; ကတော့မိမိတို့ကဲ့သို့ door den slaap overmeesterd worden of raken, in slaap raken of vallen, van ကတော့မိမိတို့ကဲ့သို့ slapen. Zoo ook ကတော့မိမိတို့ကဲ့သို့ van ကတော့မိမိတို့ကဲ့သို့ dood, gestorven. Hier is echter de beteekenis een figuurlijke, want ကတော့မိမိတို့ကဲ့သို့ beteekent niet dood, gestorven, zooals volgens het bovenstaande moest zijn, maar *bezwijmd, bewusteloos*. Zonder twijfel heeft het gelijken op een doode, van iemand, die bewusteloos ligt, tot de beteekenis geleid.

§ 107. Met een enkel woord moeten wij ook nog melding maken van een paar woorden, die, *grammatisch*, accidenteel transitieve Passieven, door het spraakgebruik hun Passieve beteekenis hebben verloren, of liever, als waren het actieven, worden gebruikt. Het eerste van die woorden is ကတော့မိမိတို့ကဲ့သို့ een Basa woord voor မိမိတို့, *lachen*. Dit ကတော့မိမိတို့ကဲ့သို့ is wel te onderscheiden van ကတော့မိမိတို့ကဲ့သို့, het gewone Basa woord voor မိမိတို့. Terwijl namelijk de beide laatste eenvoudig beteekenen *lachen*, is de beteekenis van ကတော့မိမိတို့ကဲ့သို့ dat slechts van een meerdere sprekende, wordt gebezigd: *lachen* om iets dat wordt gezegd, verteld of meêgedeeld; *plezier hebben, schik hebben* (zich uitende of openbarende door lachen) in iemand of iets. Het grondwoord is ကတော့မိမိတို့ကဲ့သို့, *mededeeling* aan een meerdere, en zoo wordt met ကတော့မိမိတို့ကဲ့သို့ eigenlijk beteekend: *de accidenteele gesteldheid, waartoe iemand komt, door dat, hetgeen beteekend wordt door het grondwoord*, d. i. door de ကတော့မိမိတို့ကဲ့သို့, *de mededeeling*. In de volgende regels uit de Gesch. van Soepëna vindt men de beide Basa woorden voor မိမိတို့, namelijk ကတော့မိမိတို့ကဲ့သို့ en ကတော့မိမိတို့ကဲ့သို့ zoo gebezigd, dat het eigenaardig verschil in beteekenis te voelen is. Wij lezen namelijk bl. 39, 5 r. v. b. ကတော့မိမိတို့ကဲ့သို့ ကတော့မိမိတို့ကဲ့သို့ Soepëna en de prinses hadden schik in Banan (zich

van *an qan* goed, braaf enz.; *an qan qan qan* verbaandheid enz. van *an qan* over, te lofengaan, meer, enz.

Over den Meervoudsvorm.

§ 111. Niet slechts een substantief, maar ook andere woordsoorten, zooals bv. een bijvoegelijk naamwoord, een werkwoord enz. kunnen in het Soendasch een meervoudsvorm aannemen. Dat het transitief werkwoord een herhaald doen, een veelvuldigheid of aanhoudendheid, als men wil, een meervoud kan uitdrukken, dit zagen wij reeds boven (§ 66), deze eigenaardige zin, dien het transitief werkwoord soms heeft, behoort echter niet verward te worden met de eigenlijke meervoudsvormen, waarover nu zal gesproken worden.

§ 112. Vooraf zij nog opgemerkt, dat de meervoudsvorm in het Soendasch zeer veelvuldig wordt gebezigd, ook wel eens, waar zulks onnoodig is. Waar dit laatste het geval is, is de meervoudsvorm te beschouwen als een uitvloeisel van de in het Soendasch sterk heerschende zucht, om de woorden te verlengen.

§ 113. Het meervoud wordt op verschillende wijze gevormd. In de eerste plaats, door invoeging van den klank *ar* of *al*, achter den beginmedeklinker van het woord. Zoo is bv. van *an qan qan* zitten, de mvds. *an qan qan*; van *an qan* staan, de mvds. *an qan*; van *an qan* mensch, de mvds. *an qan* of *an qan*; van *an qan* lekker, de mvds. *an qan*; van *an qan* gaan, loopen, de mvds. *an qan*; van *an qan* veel, de mvds. *an qan*; van *an qan* het vallen van den avond, de mvds. *an qan* Enz.

§ 114. Vermelding verdient, dat bij sommige woorden, ook al weer tengevolge van de zucht om de woorden te verlengen, de invoeging van den klank tot vorming van het meervoud, wel eens tweemaal plaats heeft. Zoo heeft men bv. nevens het zooeven genoemde *an qan qan* als de mvds. van *an qan qan* zitten, ook *an qan qan qan* dat op dergelijke wijze van *an qan qan* is gevormd als dit laatste van *an qan qan*. Desgelijks werd, van het ook reeds genoemde *an qan* de mvds. van *an qan* staan, wederom *an qan qan* gevormd. Onderscheid tusschen beide meervoudsvormen wordt niet gemaakt, men kan gebruiken *an qan qan* of wel *an qan qan qan*, zoo ook *an qan* of wel *an qan qan*.

§ 115. Begint het woord met een klinker, dan wordt de klank vóór het woord gevoegd. Zoo is bv. van *an qan* spelen, *an qan* de mvds. van *an qan* zijn, is die *an qan*; van *an qan* inkomen, ingaan, is die *an qan*.

§ 116. Vraagt men, wannér wordt de meervoudsvorm gebezigd, dan kan het antwoord luiden: dáar, waar sprake is van meer dan een persoon of zaak, van een veelheid, ook van een veelvuldigheid. Maar dat is zeer in het algemeen gesproken, en er zijn gevallen, waarin eenige nadere toelichting niet overbodig is. Zoo lezen wij op bl. 71 van de Gesch. v. Abd. en Abd. aldaar 10 r. v. b.: *အလှူခံရသူတို့သည် အလှူငွေကို အလှူခံရသူတို့သည် အလှူခံရသူတို့သည်* enz.

Bij den eersten oogopslag zou het kunnen schijnen, dat de mvdsvorm *အလှူခံရသူ* (van *အလှူ*, aangenaam, lekker, plezierig), hier misplaatst is, en wel, omdat gesproken wordt van slechts één *ပိတောက်* van slechts één bidhuisje, en het voorafgaande *အလှူခံရသူ* klein, dan ook den mvdsv. niet heeft. Evenwel *အလှူခံရသူ* is hier volkomen goed. De schrijver heeft namelijk willen uitdrukken, dat het bidhuisje in *meer dan in een opzigt* plezierig was. Vooreerst was het vertrek voorzien van de benoodigdheden tot huisvesting, verder bevonden zich in de voorgallerij groote kussens, ten derden lag er een groot tapijt op den grond. Met het oog op deze drie zaken, waardoor de lokaliteit, ongetreft nog hetgeen niet werd opgesomd, toch in allen gevalle in meer dan een opzigt aangenaam of plezierig was, geeft de schrijver aan het woord, waarmee dat aangenaam of plezierig zijn wordt beteekend, den vorm van het meervoud.

§ 117. Waar gesproken wordt van slechts een persoon, bezigt men ook soms den meervoudsvorm. Zoo bv. gebruikt men bv. wel, slechts sprekende van een persoon, *အတူတူသိမြင်* dat de meervoudsvorm is van *အတူ* *duchten, vrees hebben*. Een voorbeeld vindt men Gesch. van Abd. en Abd. 73, 2 r. v. o. Wij kunnen in dit geval den meervoudsvorm in de vertaling zeer goed teruggeven, *အတူတူသိမြင်* kan namelijk gevoegelijk vertaald worden met *verkeeren in duizend angsten*. Door *အတူတူသိမြင်* van één persoon te bezigen, kwam men er voorts als van zelf toe, om, waar gesproken wordt van een veelheid, te zeggen *အတူတူသိမြင်*. Dergelijke meervoudsvormen, die van slechts een persoon sprekende, worden gebruikt, en in verband daarmee, waar sprake is van meer dan een persoon, om het zoo eens te noemen, nogmaals meervoudig worden gemaakt, zijn er enkele meer.

§ 118. Een korte verklaring is ook niet onnoodig van *အလှူခံရသူ* en *အလှူခံရသူ*, de meervoudsvormen van *အလှူ* en *အလှူ*, twee woordjes, die beide *veel* beteekenen. Hoewel het van zelf spreekt, dat het geven van den meervoudsvorm aan een woordje, waarmee *veel*, in groot aantal enz. wordt beteekend, nooit bepaald noodzakelijk is tot regt verstand van den zin, *zoo doet men dat* toch gaarne, als men, sprekende van een veelheid

of tot een veelheid van personen, ieder van hen een veelheid van het een of ander toeschrijft, verbiedt te hebben, ontkent dat ze hebben, enz. Zoo zegt men bv. met den mvdsvorm: *သဒ္ဓါကတိဂ္ဂိယသဒ္ဓါကတိဂ္ဂိယ* of wel *သဒ္ဓါကတိဂ္ဂိယသဒ္ဓါကတိဂ္ဂိယ* *de wadana's van Galoengoeng hebben veel volgelingen*, of wel *de wadana's van Galoengoeng hebben niet veel volgelingen*.

Het is duidelijk, dat als men hier aan *သဒ္ဓါ* den vorm van het meervoud niet geeft, en zegt, bv. in pl. van de eerste uitdrukking, *သဒ္ဓါကတိဂ္ဂိယသဒ္ဓါကတိဂ္ဂိယ* daardoor de beteekenis van die uitdrukking niet wordt gewijzigd. Evenzoo is het gelegen met de woorden, die de auteur van de „Tjarios Samaoen” den profeet ergens laat zeggen tot de sahabats: *သဒ္ဓါသဒ္ဓါကတိဂ္ဂိယ* enz. Ook hier zou met *သဒ္ဓါသဒ္ဓါကတိဂ္ဂိယ* even zoo goed als met, zooals de tekst heeft: *သဒ္ဓါသဒ္ဓါကတိဂ္ဂိယ* beteekend worden: *het moet niet veel zijn*, *ulieder spreken* of *spreekt niet veel*, en een bepaalde tout zou het bezigen van *သဒ္ဓါ* i. pl. v. *သဒ္ဓါသဒ္ဓါ* dan ook niet zijn.

§ 119. De in de vorige §§ gegeven toelichting van *သဒ္ဓါကတိဂ္ဂိယ* en *သဒ္ဓါသဒ္ဓါကတိဂ္ဂိယ* of *သဒ္ဓါသဒ္ဓါ* zal, vertrouwen wij, voldoende zijn om ook in andere dergelijke gevallen den zin van het pluralis te verstaan. Nog een voorbeeld, en dat klaar bewijst, hoe ruim van dezen vorm wordt gebruik gemaakt, willen wij hier bijbrengen. Wij vinden dat, Gesch. van Soepëna bl. 1, 15 r. v. o. *ကတိဂ္ဂိယသဒ္ဓါ* zoo lezen wij daar, *သဒ္ဓါကတိဂ္ဂိယသဒ္ဓါ* *ကတိဂ္ဂိယသဒ္ဓါ* *သဒ္ဓါကတိဂ္ဂိယသဒ္ဓါ* Hier wordt zelfs aan *သဒ္ဓါ* een woord, dat *het vallen van den avond* beteekent, den vorm van het meervoud (*သဒ္ဓါကတိဂ္ဂိယ*) gegeven, om reden het gebruikt wordt in betrekking tot (het aankomen van) een *veelheid* van personen.

§ 120. In nauw verband met de in de vorige §§ beschreven wijze om het meervoud of de veelvuldigheid uit te drukken, staat die, waarbij het woordje *သိ* of wel *သသိ* voor het woord wordt geplaatst, nadat, als er geen *r* of *l* in voorkomt, of waar zulks wel het geval is, waar het woord slechts twee lettergrepen telt, de klank *ar* of *al*, ook wel *ër* of *ël* is ingevoegd (§ 113) dan wel voorgevoegd (§ 115). Is het woord drielettergrepig, dan blijft de invoeging van genoemden klank wel eens achterwege.

Van de werkwoorden kan slechts aan een zoogenaamd onvolledig werkwoord (§ 34) zoomede aan een eenvoudig werkwoord (§ 39) dezen meervouds- of veelvuldigheidsvorm gegeven worden. Het eenvoudig werkwoord verliest bij deze vormverandering den neusklank.

§ 121. De opmerking zou kunnen gemaakt worden, dat men, bij een

eenvoudig werkwoord, de vorming van het pluralis ook anders kan verklaren, namelijk, dat men zou kunnen stellen, dat die vorming plaats had van het grondwoord. Hoewel deze opvatting voor heeft, dat men daarbij met wegwerping of wegvallen van den neusklank niet heeft te maken, waardoor ze eenvoudiger is dan de andere, zoo is de stelling toch niet houdbaar. Immers in een groot aantal gevallen is het grondwoord van het eenvoudig werkwoord ongebruikelijk, en zou het meervoudig werkwoord gevormd zijn van een woord, dat de beteekenis van dat werkwoord niet heeft:

§ 122. Hier volgen een paar meervouds- of veelvuldigheidsvormen, die van een grondwoord of wel onvolledig werkwoord werden afgeleid. Bv. *მეტყუაობენ* veelvuldig rommelen van het onweder, gevormd van *მეტყუაობ* een klanknabootsing van dat gerommel of rommelen. Zoo bv. *სადაცაა ზღაპრისადაცაა მანამანამაჲსაჲსა მანამანამაჲსა* maar Soera, *terwijl het onweder zoo veelvuldig rommelt, gaat maar door met het bewerken van zijn kēbon met den patjoel*. Een ander voorbeeld vinden wij Kitab Dongèng noe aranèh, bl. 45, 7 r. v. o. *მანამანამაჲსაჲსა მანამანამაჲსაჲსა* het vuur vlamde hoog op en het geluid was een veelvuldig knappen. Het hier gebezigde *მანამანამაჲსაჲსა* is de meervouds- of veelvuldigheidsvorm van het klanknabootsende woord *მანამანამაჲსაჲსა* kraken, knappen, van brandend houtwerk, *afgaan*, van een kanon, enz.

§ 123. In het Javaansch worden mede dergelijke vormen als *მეტყუაობენ* en *მანამანამაჲსაჲსა* (zie de zoo even bijgebragte voorbeelden), aangetroffen. In de grammatica van die taal, worden ze bestempeld met de benaming zamengestelde frequentatieven (Jav. Gr. 2^e U. § 131). Er wordt meê uitgedrukt, dat iets *overal* of *aan alle kanten* plaats heeft.

Vertaalt men naar deze beteekenis van *overal* of *aan alle kanten* de vormen *მეტყუაობენ* en *მანამანამაჲსაჲსა* dan zou het *მანამანამაჲსაჲსა* uit het eerste voorbeeld, luiden: *terwijl het onweder zoo aan alle kanten rommelt*, en het *მანამანამაჲსაჲსა* uit het tweede voorbeeld, zou zijn: *het geluid was knappen of geknap aan alle kanten*. Evenzoo zou *მანამანამაჲსაჲსა* (van *მანამანამაჲსაჲსა* fluiten van een kogel) in bv. *მანამანამაჲსაჲსა მანამანამაჲსაჲსა* beteekenen: *fluiten aan alle kanten*.

Ofschoon een zoodanige vertaling voor de hierbij gebragte voorbeelden zich schijnt aan te bevelen, zoo moet ons dat toch niet verleiden, om, al past een enkele maal ook een vertaling met *overal* of *aan alle kanten*, in een vorm met *მან* of *მანამ* meer te zien dan een gewone pluralisvorm. Trouwens, boven bij de bespreking van *მანამანამაჲსაჲსა* hebben wij kunnen opmerken, dat „in meer dan een opzigt” uitgedrukt kon worden door aan het woord den meervoudsvorm te geven, waarom zou dan ook niet in sommige gevallen *overal* of *aan alle kanten* op die wijze beteekend kun-

nen worden? Gemeenlijk echter is dit laatste het geval niet. Het *անցանի* bv. dat men vindt Sp. d. J. bl. 49. r. 1 beteekent niets meer dan *ան* *rondwandelen*, gezegd van meer dan een persoon, desgelijks het van *գալու* gevormde, *անցալու*, niets anders dan *loopen door struiken* of *ruigte*, gezegd van meer dan een persoon, en is, om nog een voorbeeld bij te brengen, in deze zinsnede van „de Geschiedenis van Sapri”: *Երբ անասնոցը գալու և անցանի անասնոցը van de pasarmenschen gingen allen, die hem zagen, aan't braken of rochelden van walging*,” *ան* *անասնոց* slechts de meervoudsvorm van *անասնոց* *rochelen*, gevorderd omdat er gesproken wordt van meer dan een persoon.

§ 124. Hadden wij, in het zooeven genoemde *անցանի*, reeds een voorbeeld van meervoudsvorming, met behulp van *ան* of *անի*, van een eenvoudig werkwoord, hier volgen ter meerdere verduidelijking van het in § 120 omtrent de invoeging dan wel voorvoeging der klanken *ar* of *al* (*ër* of *èl*) opgemerkte, nog eenige meervoudsvormen van eenvoudige werkwoorden. Zoo is bv. *անասան* *brieschen*, van een veelheid van paarden, de mvdsv. van het, van de klanknabootsing *ան* gevormde eenvoudig werkwoord *անան* *brieschen*, van een paard; *անհարկայ* of wel *անհարկայ* *luidkeels schreeuwen*, *het uitgillen* of *uitschreeuwen* 1) de meervoudsvorm van het eenvoudig werkwoord *անհարկ* dat, waar slechts sprake is van één persoon, wordt gebezigd; *անասնիկայ* *flikkeren*, *flonkeren*, van de sterren, *flikkeren* van een veelheid van lichten, *flonkeren*, van een veelheid van edelgesteenten, de meervoudsvorm van het eenvoudig werkwoord *անհարկ* *knipooogen*, waarvan het grondwoord is *անհարկ* *lonk*, *oogwenk*; *անհարկայ* *lonken*, *toelonken*, de mvdsv. (te bezigen waar gesproken wordt van meer dan een persoon), van het eenvoudig werkwoord *անհարկ* waarvan het grondwoord is *անհարկ*. En *անհարկայ* den hond of de honden *aanhitsen*, is de mvdsv. (te bezigen waar gesproken wordt van meer dan een persoon, die aanhitst), van het eenvoudig werkwoord *անհարկ* voor welk laatste men echter, zooals men mij verzekerde, altijd zegt *անհարկայ*. Het grondwoord is *անհարկ* een woordje, waarmee men honden aanhitst.

Als een voorbeeld van de vorming in het geval, dat in het woord wel een *r* of *l* voorkomt, maar, omdat het slechts twee lettergrepen telt, de klank toch wordt ingevoegd of voorgevoegd, herinneren wij kortheids-

1) Een voorbeeld vindt men o. a. Gesch. v. Soepëna bl. 39, 9 r. v. o. Daar treft men ook nog aan *անհարկայ* zva. *անհարկայ* en de mvdsv. van het eenvoudig werkwoord *անհարկ* zva. *անհարկ*.

Het aanhechtsel ḡaḡ en daarmee gevormde woorden.

§ 128. Tot vorming van afgeleide woorden, maakt het Soendasch een zeer ruim gebruik van het aanhechtsel *ḡaḡ*, een suffix, dat ook in het Maleisch, Javaansch en Madoereesch een belangrijke rol vervult.

De aanhechting heeft in het Soendasch plaats als volgt. Is de sluitletter van het woord, door den pamaèh, den a klank ontnomen, of wel, wordt de laatste lettergreep gesloten door een panglajar of pangnjëtjèk, dan worden in de *uitspraak*, die sluitletter, panglajar of pangnjëtjèk van het woord afgescheiden en met het aanhechtsel tot één lettergreep verbonden. In het *schrift* worden ze echter verdubbeld, wat panglajar en pangnjëtjèk betreft, met een overeenkomstigen medeklinker. Zoo bv. van *ḡaḡ* (land in tegenoverstelling van water): *ḡaḡ* dara-tan (*het vaste land, vastland*); van *ḡaḡ* (*erfenis*): *ḡaḡ* wari-san (*erfdeel*); van *ḡaḡ* (*overdenking, gedachte*): *ḡaḡ* piki-ran (*gedachte, denkbeeld, meening*); van *ḡaḡ* (*uitgedrukt in, gerekend bij*): *ḡaḡ* itoe-ngan (*berekening*).

§ 129. Eindigt het woord op een panglisad (ḡ), het teeken, dat den medeklinker *ḡ* (h), als sluitletter van een woord of lettergreep vangt, dan is het met de uitspraak evenzoo gelegen als in de zooeven besproken gevallen, t. w. de panglisad wordt afgescheiden en met het aanhechtsel tot een lettergreep verbonden. Hetgeen werd gezegd, omtrent de verdubbeling in het schrift, geldt ook hier, waarbij echter nog valt op te merken, dat de medeklinker, waarmee de panglisad wordt verdubbeld, natuurlijk de *ḡ* zijnde, het aanhechtsel als van zelf wordt *ḡaḡ*. Zoo bv. van het ongebruikelijke *ḡaḡ*, door aanhechting van het suffix: *ḡaḡ* *ḡaḡ* hetgeen wordt uitgesproken sisi-han.

De enkele gevallen, waarin van dezen regel wordt afgeweken, zijn als uitzonderingen te beschouwen. Een daarvan is de afleiding *ḡaḡ* dawoe-an, *plaats, waar het water uit een rivier stroomt in de waterleiding*, van het grondwoord *ḡaḡ*. Van datzelfde *ḡaḡ* heeft men ook, gevormd en uitgesproken zooals daar straks werd gezegd, de afleiding *ḡaḡ* dawoe-han, gelijk het grondwoord, in gebruik voor: *de woorden, het zeggen van een zeer aanzienlijke, last, bevel*, enz. Dat de Soendanees zoo twee, langs denzelfden weg gevormde, afleidingen van een en hetzelfde grondwoord heeft, afleidingen, die al mogen ze, wanneer men let op het oorspronkelijke begrip van het grondwoord, tot elkaar zijn te brengen, *tegenwoordig* toch zeer in beteekenis verschillen, dit zal wel hier uit verklaard moeten worden, dat hij de eerstgenoemde, namelijk *ḡaḡ* overnam uit het Javaansch, waarin dit woord iets dergelijks als in

het Soendasch, t. w. *dam* in water om het af te leiden, beteekent. Door de Javaansche uitspraak misleid, kon hij er toe komen, het als een geheel ander woord dan *ᑭᐱᑦᑭᑦ* te beschouwen.

§ 130. Eindigt het woord op den *a* klank, dan heeft in den regel de aanhechting zonder eenige wijziging plaats, zoo wordt bv. van het grondwoord *ᑭᐱᑦᑭᑦ* gevormd *ᑭᐱᑦᑭᑦᑭᐱᑦᑭᑦ* (*onderzoek*); van *ᑭᐱᑦᑭᑦ* (*eerst, vooraf*), *ᑭᐱᑦᑭᑦᑭᐱᑦᑭᑦ* dat in dezelfde beteekenis als *ᑭᐱᑦᑭᑦ* wordt gebruikt; van *ᑭᐱᑦᑭᑦ* (*twee*), *ᑭᐱᑦᑭᑦᑭᐱᑦᑭᑦ* (*beide te zamen, met zijn beiden, te zamen met iemand, enz.*). Zamensmelting van de *a*, waarop het woord eindigt met de *a* van het aanhechtsel, heeft echter ook wel eens een enkele maal plaats. Bv. van het grondwoord *ᑭᐱᑦᑭᑦ* is gevormd (met reduplicatie der eerste lettergreep, waarover later), *ᑭᐱᑦᑭᑦᑭᐱᑦᑭᑦ* wawatjan, *geschrift of boek in gebonden stijl*). Op dezelfde wijze werd gevormd van *ᑭᐱᑦᑭᑦ* (*spraak, taal, enz.*), *ᑭᐱᑦᑭᑦᑭᐱᑦᑭᑦ* babasan, (*spreekwijze, spreekwoordelijk gezegde*). De *a* van het aanhechtsel smolt zamen, zonder verlenging in de uitspraak, met de *a*, waarop het woord eindigt. Maar hierbij is het opmerkelijk, dat ditzelfde woord, ook, zonder dat daarin de *a* klanken zamensmolten, d. w. z. in den vorm van *ᑭᐱᑦᑭᑦᑭᐱᑦᑭᑦ* en daarmee overeenkomstige uitspraak babásaan in gebruik is. Wat de beteekenis betreft, die is ongeveer dezelfde als die van *ᑭᐱᑦᑭᑦᑭᐱᑦᑭᑦ* babasan, namelijk: *uitdrukking, zeggwijze, spreekwijze*.

§ 131. Eindelijk, eindigt het woord op een *i* of *è* klank, dan gaat de *a* van het aanhechtsel over in den klank van de *ᑭᐱᑦᑭᑦ* en eindigt het woord op een *oe* of *è*, dan gaat die *a* over in de klank van de *ᑭᐱᑦᑭᑦ*. Zoo van *ᑭᐱᑦᑭᑦ* (*benaming van de djagong, in het tijdperk van ontwikkeling, dat de korrels zich nog niet hebben gevormd*), *ᑭᐱᑦᑭᑦᑭᐱᑦᑭᑦ* semijan (*nog zonder korrels zijn, van te veld staande djagong*); van *ᑭᐱᑦᑭᑦ* (*vrouw*), *ᑭᐱᑦᑭᑦᑭᐱᑦᑭᑦ* èwèjan (*zich een vrouw nemen, getrouwd zijn met*); van *ᑭᐱᑦᑭᑦ* (*dekseel, kleeding*), *ᑭᐱᑦᑭᑦᑭᐱᑦᑭᑦ* pakèjan (*het tuig van een paard*), en *ᑭᐱᑦᑭᑦᑭᐱᑦᑭᑦ* papakèjan (*kleeding, gewaad*); van *ᑭᐱᑦᑭᑦ* (*drie*), *ᑭᐱᑦᑭᑦᑭᐱᑦᑭᑦ* tiloewan (*drietel, met hun drieën*); van *ᑭᐱᑦᑭᑦ* (*vergeten*), *ᑭᐱᑦᑭᑦᑭᐱᑦᑭᑦ* pòhòwan (*vergeetachtig*).

§ 132. Hoewel de uitzonderingen wederom niet zeer talrijk zijn, zoo zijn er toch genoeg, om er met een enkel woord melding van te maken. Eene er van, is het, van het grondwoord *ᑭᐱᑦᑭᑦᑭᐱᑦᑭᑦ* gevormde *ᑭᐱᑦᑭᑦᑭᐱᑦᑭᑦ* bèrèhan, *goedgeefs, levensgezind*. Men vindt het woord o. a. Gesch. v. d. Kapitein Marion bl. 5, 9 r. v. b. zoomede Gesch. v. Abd. en Abd. bl. 101, 8 r. v. o. Dat de *a* van het aanhechtsel hier in den klank *è* overging, zoodat het woord werd bèrèhan en niet bèrèjan, is ook daarom opmerkelijk, dewijl men de overgang met de *j* wél kreeg in het, insgelijks

met het aanhechtsel gevormde *դարձանք*, *mèrèjan* (*meêgeven*, *elastisch*), enz.

Andere uitzonderingen zijn: *ապրտանք*, 1) *twee handen op één buik zijn*, *het eens zijn*, van het grondwoord *արք*, dat niet in gebruik is; *ապրտ* *դք* *dapperheid*, *stoutheid*, *vermetelheid*, van het grondwoord *աք*, *moedig*, *dapper*; *արդարք* *maal*, *keer*, van het ongebruikelijke *արմ*, een Jav. woord, dat o. a. genoemde beteekenis heeft; *մեծիք* *grootte meneer*, *voornaam persoon*, van *միք*, *groot*, *aanzienlijk*; *ապրիւնք* *gevangen*, van en in gebruik nevens het grondwoord *արմ*, Holl. *boei*, *gevangen*. Regelmatig gevormd zouden deze vijf woorden moeten luiden: *ապրտանք* (*sailoewan*), *ապրտանք* (*wawanijan*), *արմանք* (*balijan*), *մեծիք* (*gègèdèjan*), en *ապրիւնք* (*paboewijan*).

§ 133. De woorden, gevormd met behulp van het aanhechtsel Եւանդ, zooveel mogelijk, naar hun beteekenissen, groepeerende, onderscheiden wij:

a. zulke, die de beteekenis hebben van een substantief. Ze hebben het eigenaardige, dat de zin veelal is een objectieve. Zoo bv. *արքանք*, *iemands deel*, *taak*, *toebeschikt deel*, van *արք*, ongebr. grondwoord; *մեծիք* *riggel* of *regel opgehoogde aarde*, ook wel *ondiepe voor* om in te planten, van *մեծ*, *rij*, bv. geplante katjang; *դարձանք* *metselwerk*, *gepleisterde vloer*, van *դարձ*, *gemetseld*, *steen*, *van steen*; *արտանք* *tuig* van een paard, van *արտ* *deksel*, *kleeding*; *արգրանք* *vergadering*, *verzameling*, van *արգր* *bijeen*, *bij elkaar*; *արգրանք* *nog onderhanden naaiwerk*; 2), van *արգր* *waarvan* ook *արգր* *naaijen*.

b. zulke, die men collectieve naamwoorden zou kunnen noemen, als beteekenende een aantal voorwerpen, als een geheel genomen of beschouwd. Herhaling van de eerste letter van het grondwoord 3) heeft hierbij plaats. Zoo bv. *արտանք* *geboomte*, *het kleinere hout* in een woud, *kreupelhout*, van *արտ* *hout*, *boom*; *մեծիք* *gebloemte*, van *մեծ* *bloem*, vrg. *մեծիք* hieronder bij c); *ապրտանք* *gewaad*, *kleeding*, evenzoo als het hierboven genoemde *արտանք* van *արտ* *deksel*, *kleeding*; *արտանք* *geboomte*, *boomen*, *planten en gewassen*, van *արտ* *een op stam groeiend gewas*, *plant*, *boom*; *արգրանք* *ooft*, *fruit*, van *արգր* *vrucht*; *ապրտանք* *gedierten*, van *ապրտ* *dier*. Enz.

1) Over het voorvoegsel *ա*, waarmee het eerste, zoomede over het voorvoegsel *ա*, waarmee het laatste van deze woorden is gevormd, zal later gesproken worden.

2) Vergelijk *արգրանք* § 133.

3) In het Hoofdstuk "Reduplicatie" zal over woorden, gevormd met behulp van het aanhechtsel *ա* en herhaling der eerste lettergreep of beginmedeklinker van het grondwoord, nader gehandeld worden.

Achter een telwoord gevoegd, beteekent het aanhechtsel hetgeen ons *tal* aan dergelijk woord gehecht, uitdrukt. Zoo is ၁၇၁၆၁၈၇ van ၁၇၁၁ twee, te vertalen met *twoetal*; ၁၈၇၁၈၇ van ၁၈၇၃ drie, met *drietal*; ၁၉၁၈၇ van ၁၉၁၈၇ vier, met *viertal*; enz. Maar ၁၇၇၁၈၇ van ၁၇၇၁ het woord, waarmee benamingen van tientallen worden gevormd, beteekent nevens *tiental*, ook *tientallen*, *bij tientallen*. En ၇၁၈၇ van ၇၁၈၇ *honderdtal*, heeft slechts dien laatsten onbepaalden zin, de beteekenis is namelijk: *honderden*, *bij honderden*. Evenzoo ၇၇၁၈၇ enz.

c. zulke, waarmee een zekere gesteldheid, ook wel een hoedanigheid of geaardheid wordt beteekend. Wat de gesteldheid betreft, deze werd door omstandigheden geboren, of wel kwam als het ware uit het object zelf voor, m. a. w. ze heeft een accidenteel karakter. Ziehier eenige voorbeelden. ၇၁၈၇ van ၇၁၈၇ *zweet*, beteekent *met zweet zijn*, *be-zweet zijn*; desgelijks van ၇၁၈၇ *durven*: ၇၁၈၇ *courageus*; van ၇၁၈၇ *koekje*, *schijffe* kawoengsuiker, ၇၁၈၇ *zijn*, *in den vorm van een koekje* of *schijffe*; ook *koekje* of *schijffe*, als *benaming van den toestand* of *vorm*, *waarin zich de suiker bevindt*, niet als de benaming van een zekere hoeveelheid; van ၇၁၈၇ *bloem*: ၇၁၈၇ *met bloemen zijn*, *bloeijen*; van ၇၁၈၇ het haar op het lijf van menschen en dieren, *veer*, *veëren*: ၇၁၈၇ *haar hebben*, *met haar zijn*, *veëren hebben*; van ၇၁၈၇ *de eitjes*, *waaruit de maden voortkomen in bedorven vleesch*: ၇၁၈၇ *zijn met dergelijke eitjes*; van ၆၁၈၇ dat ongebr. is, maar, gelijk in het Javaansch, *onderrigt*, *oefening*, *dressuur*, zal moeten beteekenen, ၆၁၈၇ *ongedresseerd*, *ongeoefend*, ook *nog niet goed gedresseerd*, bv. van een paard 1). Uit deze voorbeelden blijkt, dat de zin van het aanhechtsel zeer dikwijls door *met*, of, wil men, *zijn met* kan worden teruggegeven. 2)

De eerste letter van het woord, dat het aanhechtsel krijgt, wordt ook wel herhaald. Bv. van ၁၇၁၈၇ *vrijdag*, waarvan ook ၁၇၁၈၇ voor *een week*, van vrijdag tot vrijdag gerekend, heeft men ၁၇၁၈၇ *zoo ver zijn*, *dat ze met een week* of *veertien dagen kan gesneden worden*, van te veld staande *parè* gezegd. Zoo ook van ၁၇၁၈၇ *vriend*, ၁၇၁၈၇ *vrienden zijn*, *in vriendschap* of *als vrienden leven* met iemand (Jav. ၁၇၁၈၇ 3)

Hoewel, als men bv. wil zeggen: *„hoe komt het, dat je hand bebloed is,”*

1) Het Javaansche ၁၇၁၈၇ beteekent *geoefend*, *gedresseerd*.

2) Zie ook het Supplement Wdbk. voor ၇၁၈၇ en het spraakgebruik van dat woord.

3) Zie de noot onder b.

talen: *de marter is geen dier om er op na te houden, want hij is belust op kippen*. Zoo ook ၵႁႂ်ႈတႆးတႆးတႆးတႆး o. a. Gesch. v. Abd. en Abdl. bl. 31, 10 r. en 13 r. zoomede bl. 79, 2 r. v. o. Ook dit kan als substantief optreden, en o. a. beteekenen: *dringende of pressante zaken*. In het woordenboek heb ik slechts deze beteekenis opgegeven. De aangehaalde plaatsen zullen, na hetgeen hier boven werd gezegd, gemakkelijk zijn te verstaan.

§ 141. Zeer dikwijls geeft ook het aanhechtsel aan het woord de beteekenis van een gesteldheid. Die gesteldheid werd niet geboren door de werking van een subjeet, maar is van accidenteelen aard. Ook hetgeen gemeenlijk wordt uitgedrukt met het woordje ၵႁႂ်ႈ, namelijk *te, al te, bovenmate, uitermate* enz. wordt hierbij wel beteekend. Zoo bv. ၵႁႂ်ႈတႆးတႆး bitter smaken, van ၵႁႂ်ႈတႆး bitter; ၵႁႂ်ႈတႆးတႆး niet of slechts moeijelijk kunnen wateren, tengevolge van het eten van djèngkol, van ၵႁႂ်ႈတႆး naam van een vrucht; ၵႁႂ်ႈတႆးတႆး van iemand die nog jong is: *de bezadigdheid en het overleg van rijper leeftijd bezitten*, van ၵႁႂ်ႈတႆး ond, bejaard; ၵႁႂ်ႈတႆး verhit, van iemand, door het eten van iets, dat verhittend of heet is (door veel peper); ၵႁႂ်ႈတႆး al te bezwaard, van ၵႁႂ်ႈတႆး zwaar.

De eerste letter van het woord, dat het aanhechtsel krijgt, wordt ook wel herhaald. Bv. van ၵႁႂ်ႈ nog, nogmaals, heeft men ၵႁႂ်ႈတႆးတႆး nogmaals (voor de tweede, derde enz. maal) *het willen doen, het begeeren of verlangen te doen*; ook: *den smaak er van weg hebben of krijgen*. Mede wordt dan wel de keelneusklank ingeschoven, tot sluiting der eerste lettergreep. Zoo van het hierboven genoemde ၵႁႂ်ႈ al te: ၵႁႂ်ႈတႆးတႆး al te, al te of al te erg (het maken), waarvan de in het woordenboek opgegeven beteekenissen: *erg plagen, kwellen, leed aandoen, hartzeer veroorzaken*. Tot versterking wordt ၵႁႂ်ႈ noch wel achtergevoegd, zoodat de uitdrukking wordt: ၵႁႂ်ႈတႆးတႆးတႆး

§ 142. De beteekenis van een gesteldheid krijgen ook de benamingen der windstreken, als zij van het aanhechtsel worden voorzien. Zoo van ၵႁႂ်ႈ het noorden: ၵႁႂ်ႈတႆး ten noorden van, benoorden; van ၵႁႂ်ႈ het zuiden: ၵႁႂ်ႈတႆး ten zuiden van, bezuiden; van ၵႁႂ်ႈ het oosten: ၵႁႂ်ႈတႆး ten oosten van, beoosten; en van ၵႁႂ်ႈ het westen: ၵႁႂ်ႈတႆး ten westen van, bewesten.

Woordjes zooals ၵႁႂ်ႈ hoog, boven; ၵႁႂ်ႈ laag; ၵႁႂ်ႈ achter; die op zich zelf reeds benamingen van gesteldheid zijn, krijgen toch nog wel het aanhechtsel. Dat geschiedt insgelijks wel, als ze de voorzetsels ၵႁႂ်ႈ of ၵႁႂ်ႈ waarover later, voor zich hebben. Zoo bv. van ၵႁႂ်ႈတႆး beneden, onder: ၵႁႂ်ႈတႆး van ၵႁႂ်ႈတႆး naar beneden, naar onderen: ၵႁႂ်ႈတႆး van ၵႁႂ်ႈတႆး op, boven: ၵႁႂ်ႈတႆး van ၵႁႂ်ႈတႆး naar

ստղալ և անղալ eigenlijk dezelfde woorden, die echter door het spraakgebruik verschillende beteekenissen hebben gekregen. Dit blijkt ook uit het Javaansch, waarin ստղալ և անղալ beide beteekenen: ienands *daad*, *bedrijf* enz. ^a).

§ 149. Ziehier eenige voorbeelden van substantieven, gevormd met behulp van het praefix. မုတေ့ကူ *het verzoeken, verzoek*, van ၵတေ့ *iets vragen, verzoeken*; မိမိတပျ *het sterven, het overlijden*, van မိတပျ *sterven*; မတေ့မာ *het vergelden, vergelding*, van တေ့မာ *vergeldden*; မတူ *onderstelling, meening*, van တူ *vermoeden*; မတေ့ဂ *gift, gave*, van တေ့ဂ *geven*; မတူတူဟ *huur voor iets*, van တူတူဟ *iets huren*; မတူတူဟ *vuurslag*, van တူတူဟ *vuurslaan*. Enz. Uit deze voorbeelden zien wij, dat zoo'n, met behulp van het voorvoegsel မ van een werkwoord gevormd substantief, dikwijls overeenkomt met onzen Infinitief, waar wij

a) Dat *ἄνθρωπος* de beteekenis kreeg van *veerman*, terwijl het grondwoord *ἄνθρωπος* of *ἄνθρωπος* beteekent *roeiriem*, en dat *ἄνθρωπος* gebezigd wordt voor *dienstpligtige*, ook voor *ploegbeest*, terwijl het grondwoord *ἄνθρωπος* eenvoudig beteekent *werk*, *arbeid*, schijnt bij den eersten oogopslag zonderling, vooral bij vergelijking met de onbeduidende wijziging in beteekenis, die een woord zooals bv. *ἄνθρωπος* door het voorvoegsel onderging. Men zal de verklaring hierin mogen zoeken, dat *ἄνθρωπος* eigenlijk staat voor *ἄνθρωπος ἄνθρωπος* of wel *ἄνθρωπος ἄνθρωπος* waarin *ἄνθρωπος* zooveel als *ἄνθρωπος* of *ἄνθρωπος*. De beteekenis van *ἄνθρωπος ἄνθρωπος* *iemand, die werkt met de roeiriemen*, *baas van de roeiriemen*, of van *ἄνθρωπος ἄνθρωπος* *iemand, die gaat over de roeiriemen*, werd, door weglating van het woordje *ἄνθρωπος* of *ἄνθρωπος* die van *ἄνθρωπος*.

Zoo moet ook *መጠግላ* waar het gebezigd wordt voor *dienstpligtige*, verklaard worden, als te staan voor *ጸሃይመጠግላ* *mensch voor het werk*, en, waar het gebezigd wordt in den zin van *ploegbeest*, als te staan voor *ጸሃይመጠግላ* *beest voor het werk*. Dat woordjes als *ጸሃሉ* *ጸሃ* *ጸሃይ* en *ጸላጡ* die een zoo algemeene beteekenis hebben, wel eens, en van lieverlede geheel werden weggelaten, is zeer wel aannemelijk, ook daarom, dewijl dergelijke afslijting ook nu nog wel eens valt waar te nemen. Bv. voor *ጸሃሉጸጠጋይ* *tuinman, tuinjongen*, zegt men in 't dagelijksch leven, niet zeldzaam, kortweg *ጸጠጋይ*. Wat de vorming betreft van een woord, zooals *ጸሃይ* gemeenlijk *ጸሃይላ* of *ጸሃይላ* *heilbede*, men zal die niet moeten beschouwen als te zijn geschied van *ጸሃ* *ጸላ* of *ጸሃይ* *gebed*, maar men zal in dit woord moeten zien het Javaansche woord *ጸሃይ* dat gevormd werd van het werkwoord *መጠግላ* *bidden*. Van dit laatste is het grondwoord *ግላ* *gebed*.

dien, met voorvoeging van het lidwoord, als een zelfstandig naamwoord gebruiken, ook wel met een op den uitgang *ing* eindigend substantief.

§ 150. Voorts is wel de beteekenis: *persoon* of *zaak*, dienende tot hetgeen door het grondwoord wordt beteekend. Zoo bv. van *မိကျ* aan een draagstok dragen: *မိကျ* *persoon*, om iets op die wijze te transporteeren; van *မောင်* landbouwen: *မောင်* *landbouwopzichter*; van *မိလ်* koopen: *မိလ်* *het geld*, dat dient om iets te koopen; van *မိမိကျ* slaan, *မိမိကျ* *iets*, dat dient om meê te slaan, *knuppel*, *zweep*, enz.; van *မိကျ* Jav. zva. Sd. *မိကျ* aan een draagstok dragen: *မိကျ* *onderbalk*, *bindbalk*; van *မိကျ* vogels vangen, met behulp van een pamikat: *မိကျ* *lok-vogel*, ook de kooi met den lokvogel; van *မိကျ* ruiken: *မိကျ* ook wel *မိကျ* *neus*. Een enkele maal is de zin ook *aanleiding* of *oorzaak* tot hetgeen het werkwoord beteekent. Bv. het van *မိကျ* *vertrekken* gevormde *မိကျ* (§ 152) dat men vindt Gesch. v. Abd. en Abd. bl. 109, 3 r. beteekent daar: *aanleiding tot het vertrekken*.

§ 151. Voorzien van het voorvoegsel ၁၁, waarover later, kan de beteekenis mede wezen een *uitgestrektheid* of *duur*. Zoo bv. *မိကျ* *een afstand*, gelijk aan dien, waarop men iemand kan beroepen, van *မိကျ* *roepen*; *မိကျ* *een afstand*, gelijk aan dien, van een worp met een talhout, van *မိကျ* *gooijen*, *smijten* met een stuk hout of iets van hout. In deze beteekenis van uitgestrektheid of duur, wordt het suffix *an* ook nog wel aangehecht, bv. *မိကျ* (§ 152) *een duur van tijd*, *benodigd voor het rooken van een inlandsche sigaar*, van *မိကျ* *rooken*; *မိကျ* *een duur*, gelijk aan den tijd, *benodigd voor het gaar worden van een pot met rijst*, van *မိကျ* *rijst koken*; *မိကျ* *een duur*, gelijk aan den tijd, *benodigd voor eenmaal sirih eten*, van *မိကျ* *sirih eten*. De beide laatste benamingen hebben veelal, althans in de Preanger, ook nog het aanhechtsel *မိကျ* (§ 144). Alzoo in genoemde landstreek: *မိကျ* en *မိကျ*

§ 152. Zeer dikwijls wordt het voorvoegsel, zonder eenige wijziging in beteekenis voor het er meê zamengestelde woord, gesloten met den keelneusklank *ng*, en dus *မ* (*pang*). Waar het werkwoord, dat het voorvoegsel krijgt, werd gevormd door de eerste letter van het grondwoord uit te spreken met genoemden keelneusklank, is die overgang van *မ* in *မ* zoo goed als regel. Zoo bv. *မိကျ* *meening*, *vermoeden*, van *မိကျ* *het denklijk achten*, *vermoeden*, en dit van het grondwoord *မိကျ*. Desgelijks *မိကျ* *vleitaal*, van *မိကျ* *vleijen*; grondvorm *မိကျ*. Maar o. a. het in § 150 genoemde *မိကျ* waarnevens *မိကျ* zoo ook *မိကျ* of wel *မိကျ* *kleeding*, van *မိကျ* *zich kleeden*, strekken tot bewijs, dat de regel niet constant is. In het geval, bedoeld

ալիկ *hoog, verheven*; անաղայիկ *benaming voor op een na het jongste kind in een huisgezin, van աղայիկ in den karembong dragen en աղայիկ benaming voor het jongste kind.*

§ 155. Met deze functie van het voorvoegsel, hangt zeker wel die samen, om, terwijl het woord ook nog krijgt het aanhechtsel ա\ waarover later, aan hetgeen met dat woord gezegd wordt, het karakter te geven van een alles overtreffenden trap of graad, m. a. w. om te dienen tot uitdrukking van een Superlatief. Zoo bv. անդամաւ *de grootste*, van անդամ *groot*; անողայայ *de schoonste*, van անողայ *goed er uitzien, schoon*, van een jongeling, knaap of man; ամաղիւն *de allerslechtste*, van ամաղ *slecht, loos*; անողայաւ *de beste*, van անողայ *goed*; անաւանաւ *de gemakkelijkste*, van անաւան *gemakkelijk*. Opmerkelijk is de uitdrukking ալանաւ *nummer een in zeker opzigt, de baas der bazen*. Bv. ալանալինչապարտարանէն *Antw. ալանաւորտարանէն աւաղաւոր ալանաւ..... is hij nummer een*. Zie ook Hoofdstuk *Bezittelijke voornaamwoorden*.

156. Heeft het Soendasch zoo voor den Superlatief een grammatischen vorm, het bezit dien niet voor den Comparatief en Excessief. Men kan een Comparatief echter uitdrukken, met behulp van het woordje ցլիւն S. անիւ B. dat o. a. *te boven gaan, meer*, beteekent. Zoo kan ցլեւանայիկ den zin hebben van ons *mooier*, terwijl ցլեւանայաւ en անիւյաւ kunnen beteekenen *beter*. Maar omtrent dit laatste moet opgemerkt worden, dat men het ook bezigt, waar wij *het best* zeggen. Bv. Gesch. v. Abd. en Abd. bl. 31, 7 r. en Sp. d. J. bl. 119, 4 r. v. o. De uitdrukking (Sp. d. J. bl. 123, 3 r. v. o.): ամանցլեւանայիւն is te vertalen met: *hoe langer hoe leelijker*.

Een Excessief of overmatige trap wordt uitgedrukt, met behulp van het woordje անաւան *dat te vertalen is met te of al te of wel overmatig of bovenmate*. Zoo bv. անդամաւ *te groot, overgroot, te dik, al te dik*. Soms heeft անաւան den zin van *zeer of zeer veel*, zoo kan bv. անաւանաւ beteekenen *te lang, al te lang* (duur van tijd), maar ook (bv. Sp. d. J. bl. 119, 7 r.) *zeer lang, heel lang*. Desgelijks արագ անաւան *te haastig, overhaast*, maar ook (bv. Gesch. v. Soepna bl. 27, 18 r. v. o.) *zeer veel haast hebben*. Een enkele maal wordt անաւան wel eens gevoegd vóór het woord, waarbij het behoort. Een voorbeeld vindt men Sp. d. J. bl. 93, r. 1. Nog merken wij op, dat անաւան insgelijks wordt gebezigd om dat, waarbij het wordt gevoegd, te doen uitkomen in den zin, of wel om daarop met nadruk te wijzen. Het is dan een nadruks- of versterkingswoordje, soms slechts terug te geven door den nadruk, soms vertaalbaar. Zoo bijv. Sp. d. J. bl. 2, 7 r. ցլեւանայիկ անաւան *dat is toch geheel anders*, waarvoor wij in dit geval zeggen: *maar dat is een geheel verkeerde opvatting*.

Volstrekt is ook dikwijls een goede vertaling, vooral bij een ontkenning. Bv. *မိမိကဲ့သို့မဟုတ်၊* *het behaagt mij volstrekt niet*, of *ik wil volstrekt niet*.

§ 157. Na deze kleine uitweiding, die wij ons veroorloofden, ten einde de zoogenaamde trappen van vergelijking niet afzonderlijk te moeten bespreken, en waarbij enkele opmerkingen omtrent het spraakgebruik van het woordje *မိမိကဲ့သို့* niet mogten ontbreken, behooren wij ten slotte nog melding te maken van *werkwoorden, gevormd met behulp van het voorvoegsel ၁၁*. Van deze werkwoorden is het eigenaardige dat ze altijd iets zeggen van meer dan een persoon of zaak. Die personen of zaken kunnen in de voorstelling zijn vereenigd of nevens elkaar gesteld, zoodat van beide of van alle tegelijk wordt gesproken, het kan ook zijn dat er gesproken wordt van een van die personen of zaken, in betrekking tot de andere of de anderen. Zoo dienen zij tot uitdrukking van een of ander gesteldheid, ook wel van een over-en-weêr, een wederkeerig of elkan-der doen. Een wedijverend doen, kunnen zij ook beteekenen. Omtrent de vorming valt op te merken, dat ze geschiedt van grondwoorden, welke laatste ook wel eens herhaald worden. Zie hier eenige voorbeelden. *၁၁၁၁၁၁၁၁* door *elkander neêrliggen*, van slapenden, lijken op een slagveld, enz. van *၁၁၁၁၁၁၁၁* ongebr. *၁၁၁၁၁၁၁၁* aan een hoop liggen, van *၁၁၁၁၁၁၁၁* ongebr.; *၁၁၁၁၁၁* van *elkaar verwijderd*, *ver* of *verwijderd* van iemand, van *၁၁၁၁* *ver*, *verre verwijderd*; *၁၁၁၁၁၁၁၁၁၁* van twee of drie personen: *elkaar omvatten*, *omarmen*, staande of met gekruiste beenen zittende, en voorts *၁၁၁၁*, *dat hun hoofden*, doordien de een zijn hoofd legt op den schouder van een ander, *elkaar raken* of *nagenoeg raken*, van *၁၁၁၁* *vuurhaard*, bestaande uit drie stukken steen of pisangstam, waar het vuur tusschen ligt en de pot of ketel wordt opgezet; *၁၁၁၁၁၁၁၁၁၁* tegen *elkaar stooten*, *tegen elkaar aanslaan*, van flesschen, kannen en derg. van *၁၁၁၁၁၁၁၁၁၁* een klanknabootsing; *၁၁၁၁၁၁၁၁၁၁* over en weer *sia bezigen*, van daar: *elkaar uitschelden*, van *sia*, *jij*; *၁၁၁၁၁၁၁၁၁၁၁၁* tegen *elkaar aanlonzen*, van *၁၁၁၁၁၁* oorspronkelijk zeker een klanknabootsing; *၁၁၁၁၁၁၁၁၁၁* *wedijveren in mooi gekleed zijn*, ook *in fatterig* of *kwasterig zijn*, van *၁၁၁၁၁၁* *mooi gekleed*, ook *fatterig*, *kwasterig*.

*Woorden, gevormd met behulp van het voorvoegsel ၁၁ en
het aanhechtsel ၆၁၁၁၁၁*

§ 158. Behoudens een paar uitzonderingen zijn deze substantieven. Omtrent de vorming merken wij op, dat die, behalve van stam- of grondwoorden, waaronder ook zulke, die reeds zelfstandige naamwoorden zijn, ook geschiedt van werkwoorden met den neusklank, welke laatste behou-

den blijft. Wat de beteekenis betreft, deze is vooreerst, zeer dikwijls: *een plaats, bestemd voor hetgeen door het woord, waarvan de vorming geschiedde, wordt beteekend, of wel waar men dat vindt*. Bv. *առնիկա* *kweekbedding*, van *ռնիկ* *zaaiparè*; *առնիկա* *plaats, waar men overnacht*, van *ռնիկ* *overnachten*; *առնիկա* *overvaartplaats*, van *ռնիկ* *een water oversteken*; *առնիկա* *schuilplaats*, van *ռնիկ* *zich verschuilen*; *առնիկա* (hierin ա voor ա (§ 152) *ballingsoord*, van *առնիկ* *iemand verbannen*; *առնիկա* *plaats, waar men het Soendask vindt, de Soendalanden*, van *ռնիկ* *Soendask*; *առնիկ* en dit voor ա *դառնիկ* *plaats, waar men een vergezigt heeft, of wel: plaats, waar het open, zonder bosch of derg. is: naam van een plaats in het Bantamsche, van դառն* *een vergezigt hebben; ook open, zonder bosch of derg. van een stuk grond*.

Ten anderen wordt er niet minder dikwijls door beteekend: *iets, wat voor iets bestemd is, voor iets wordt gebruikt*, bv. *առնիկա* *bidkleedje*, van *ռնիկ* *aanbiddend zich neêrbuigen voor God*; *առնիկա* *iets, wat om iemand eer te betoonen, wordt gedaan of daargesteld*, bv. een *eerepoort*, van *ռնիկ* *eer, eerbewijzen*; *առնիկա* (hier is de oe met an tot on *zaângesmolten* (verg. § 132), benaming van *zekere, thans afgeschafte, belasting, zoogenaamd ten behoeve van het schoonhouden der marktplaatsen*, van *առնիկ* *bezem*; *առնիկա* (hier in ա voor ա (§ 152), *vlakke steen, waarop iets fijngeveven wordt*, van *ռնիկ* *iets*, bv. *geceesmiddelen, fijnworjven*. Een derde beteekenis is: *persoon, als het voorwerp van iets, ook wel persoon, met iets werkzaam*. Bv. *առնիկա* *hij, die gediend wordt*, een betiteling van den regent, van *առնիկ* *dienen*; *առնիկա* en *առնիկա* *vraagbaak*, van *ռնիկ* en *առնիկ* *vragen*; *առնիկա* ook: *hij, bij wien men zijn intrek nam, bij wien men logeert, de heer des huizes*, van *առնիկ* *zijn intrek nemen, logeeren bij iemand*; *առնիկա* *jager, met een geweer tot wapen*, van *ռնիկ* *jagen met een Գեղար* (*geweer*, volg. somm. bep. een *geweer met een vuursteen*).

Een andere beteekenis is nog: *een tijd of tijdstip*. Zoo bv. *առնիկա* *aanstaande maand, ook de eerste dagen van de maand, het begin der maand*, van *առնիկ* *hetgeen zal moeten beteekenen zich vertoonen, verschijnen*, van de maan, voor het eerst na donkere maan. Het grondwoord *առնիկ* beteekent: *zichtbaar*, van de maan, voor het eerst na donkere maan.

§ 159. Een zeker aantal der, met behulp van het voorvoegsel ա en het aanhechtsel ան geformde woorden hebben beteekenissen, die niet te brengen zijn tot de in de vorige § opgenoemde. Zoo bv. *առնիկա* *geslacht, generatie*, van *ռնիկ* *naar beneden komen*; *առնիկա* *vergadering, verzameling* van menschen, van *ռնիկ* het Arab. *جمع* *djoemoe*,

daan zijn deze menschen, ze zijn zeer talrijk? Antw. မကလေးတို့ကလေး, ze zijn (van verschillende plaatsen) bijeengebracht.

Woorden, gevormd met behulp van het voorvoegsel မိ

§ 161. Worden met het voorvoegsel မိ nevens substantieven, ook andere woorden gevormd, dit geschiedt insgelijks, en doorgaans van grondwoorden, met behulp van het voorvoegsel မိ dat wel een verlijnde vorm van မ schijnt te wezen. Wat de beteekenis der met မိ gevormde woorden betreft, in het bijzonder moet opgemerkt worden, dat die woorden altijd een bepaalden zin hebben. Zie hier eenige voorbeelden van substantieven: မိပို့ကျသော zending, opdracht, bv. in deze uitdrukking: မိပို့ကျသော ဘုရားရှင်၏အမိန့်ကို ခံယူရန် ခံယူရန် ခံယူရန် ik ben belast met een opdracht van den vorst en ben drager van zijn bevel; မိပို့ကျသော vermaning, inzegging, onderrigting, van ပျော်, Jav. zeggen aan iemand, ook: wat door iemand aan iemand gezegd wordt; မိပို့ကျသော မိပို့ကျသော of ပျော်, iemands zeggen in een bepaald geval; mededeeling, vraag aan een meerdere, van ပျော်, wat men berigt, zegt, ook wat aangeboden wordt aan een meerdere; zeggen tot een meerdere; မိပို့ကျသော gegraven en vervolgens overdekten kuil, om een dier er in te doen storten en zoo te vangen, fig. kuil, dien men iemand graaft, van ပျော်, Jav. kuil, gat in den grond; မိပို့ကျသော en မိပို့ကျသော hulp, bijstand in een bepaald geval, uitredding, van ပျော်, hulp, bijstand, enz.

§ 162. De bepaalde zin, waarvan we zooeven zeiden, dat die was een kenmerk der woorden, gevormd met behulp van မိ, is ook niet te miskenen bij sommige uitdrukkingen, die er uitzien als substantieven, doch zulks inderdaad niet zijn. Ze beteekenen namelijk: ten opzichte van hetgeen door het grondwoord wordt uitgedrukt, zekere bepaalde geaardheid, zekeren karaktertrek hebben of bezitten. Zoo bv. van မိပို့ကျသော eten, voedsel: မိပို့ကျသော in geen geval zijn eten er aangeven, voor niets zijn eten in den steek willen laten; van မိပို့ကျသော gekookte rijst: မိပို့ကျသော voor niets zijn rijst (d. i. zijn eten of middagmaal) willen verliezen, dus zva. မိပို့ကျသော Voorts van မိပို့ကျသော moeder: မိပို့ကျသော zeer gehecht zijn aan, niet af kunnen van zijn moeder, van een kind. Evenzoo en met dergelijke beteekenis: မိပို့ကျသော van မိပို့ကျသော vader, မိပို့ကျသော van မိပို့ကျသော grootvader, enz. Nog een voorbeeld is မိပို့ကျသော met zijn hart hangen aan geld of goed, en er steeds op uit zijn om dat te verkrijgen of hetgeen men heeft, te vermeerderen, van မိပို့ကျသော goed, geld, geld en goed. Ook nog မိပို့ကျသော den meester of de meesteres dadelijk alles gaan aanbrenge, van မိပို့ကျသော meester, meesteres.

§ 163. Van de in § 161 bedoelde substantieven kunnen op de gewone wijze werkwoorden worden gevormd. Bv. van မိပို့ကျသော en မိပို့ကျသော

voorstel, *propositie*, raad, heeft men de werkwoorden *ဆိမ္မာမုၵ်တူ* en *ဆိမ္မာမုၵ်တူ* een zaak *bespreken*, over iets (een bepaalde zaak) *beraadslagen* of *raad houden*. Een werkwoord van denzelfden aard, hoewel *မိမ္မာမုၵ်တူ* en *မိမ္မာမုၵ်တူ* hoogstwaarschijnlijk ontbreken *), is *ဆိမ္မာမုၵ်တူ* s. *ဆိမ္မာမုၵ်တူ*, B. *over* iemand (een bep. persoon) *spreken*, vooral in ongunstigen zin, iets (een bepaalde zaak) *bespreken*. Zoo ook *ဆိမ္မာမုၵ်တူ* iemand (een bepaald persoon) *tot vrouw begeeren*, in een zekere vrouw of *in* iets, bv. een paard, *zich hebben*, van *ဆိမ္မာမုၵ်တူ* dat *begeerte* of *verlangen*, met betrekking tot een bepaald persoon of bepaalde zaak, zal moeten beteekenen, maar dat mij niet is voorgekomen.

Welligt behooren ook hierbij de werkwoorden မိဘရှင်, မိဘမူ, enz. Het eerste van deze twee beteekent: iemand (een bepaald persoon) *beschouwen en behandelen als moeder, moeder noemen*; het tweede: iemand (een bepaald persoon) *beschouwen en behandelen als vader, vader noemen*. Aangenomen dat ze regelmatig gevormd werden, en er bestaat geen reden zulks te betwijfelen, dan geschiedde die vorming van မိဘရှင် en မိဘမူ. Dit moeten substantieven zijn, en zijn dus dit မိဘရှင် en dit မိဘမူ wel te onderscheiden van de uitdrukkingen မိဘရှင်, en မိဘမူ in de vorige § besproken.

Evenzoo moet het *သိက္ခာကတၢ်*, waarvan het werkwoord *သိက္ခာကတၢ်*, iemand *als meester (meesteres) beschouwen en behandelen*, wel onderscheiden worden van de insgelijks in de vorige § vermelde uitdrukking *သိက္ခာကတၢ်*.

Dat de uitdrukkingen *မိန့်ကဏ္ဍ*, *မိနာမ* en *မိန့်ကမ္ဘ* (§ 162) geen verband houden, met de werkwoorden *မိန့်ကဏ္ဍ*, *မိနာမ* en *မိန့်ကမ္ဘ*, kan trouwens al dadelijk opgemaakt worden uit de belangrijk verschillende beteekenissen.

Was het hier slechts een kwestie van uitspraak met den neusklink, dan zouden die beteekenissen niet zoo uit elkaâr kunnen loopen.

Dergelijke werkwoorden als *မိမိကဲ့သို့*, *မိမိက* en *မိမိကကော* zijn ook *မိမိက* iemand *als zijn vorst* of *vorstin eeren en behandelen*, zoomede *မိမိက* iemand *als vijand behandelen*. Ze komen voor in de spreekwijze: *မောင်မောင်ကောကော*, *မောင်ကောကော*, *မိမိက*, *မောင်ကောကော*. In het Supplement op het wdbk. vindt men onder *ကော*, de beteekenis van deze uitdrukking.

Ook zal er toe gebragt moeten worden *အိမ်ခေါ်*, iemand *nemen, hebben* of *houden tot voorwerp der gedachten*, en dit voor: *de gedachten steeds gerigt hebben* op iemand, van *အိမ်ခေါ်*, dat ongebr. is, maar *voorwerp der gedachten* of *dat, waarop iemands gedachten gerigt zijn* zal moeten beteekenen.

*) Wel natuurlijk in de Passieven *விவரம்* en *விவரம்*, zooals van *விவரம்* *my het Passief is விவரம்*

Bij *သိအိး*, dat het grondwoord is, vindt men in het Suppl. wdbk. een voorbeeld.

*Woorden, gevormd met het voorvoegsel သိ en het aanhechtsel
အေဟူ of wel အိးဟူ*

§ 164. Een werkelijk onderscheid tusschen de woorden, die met *သိ* en *အေဟူ* en zulke, die met *သ* en *အေဟူ* (§ 158 en volgg.) worden gevormd, bestaat niet. Zoo beteekenen bv. *သိကျပ်းဟူ* en *သကျပ်းဟူ* beide gevormd van *ကျပ်း*, *berg*, hetzelfde, t. w. *bergstreek*, *bergstreken*, *gebergte*. Het eerste vindt men o. a. Sp. d. J. bl. 140, r. 5 en het tweede, in *ဤသကျပ်းဟူ* aldaar bl. 139, r. 5 v. o. In pl. v. *ဤသကျပ်းဟူ* heeft de Tjarios Samaoen *ဤသိကျပ်းဟူ* *၇၁၁၈၁၁၈ဟူ* zoo leest men daar, *ကျပ်းဤသိကျပ်းဟူ* Samaoen zeide, *ik ben iemand uit het gebergte*. Van *ဌာန*, *dorp*, is gevormd *သိဌာနဟူ* *het land*, *het dorpsland* of *de dorpslanden*, in tegenstelling met de hoofdplaats; ook zva. *ဌာန* *dorp*. Het zelfde zou beteekend worden met *သဌာနဟူ* maar dit is nu eenmaal niet de gebruikelijke vorm. *)

Van sommige met *သိ* en *အေဟူ* gevormde woorden kan op de gewone wijze, namelijk door de beginletter uit te spreken met den overeenkomstigen neusklank, een werkwoord gevormd worden.

§ 165. Zagen wij in § 153, dat er enkele substantieven zijn, gevormd met behulp van het voorvoegsel *သိ* en het aanhechtsel *အိးဟူ* een paar zijn er ook met *သိ* en *အိးဟူ*. Een er van is *သိကျပ်းအိးဟူ* dat men o. a. vindt Gesch. van Abd. en Abd., bl. 51, 5 r. v. o. Het is gevormd van *ကျပ်း* *schuld* in geld of goed, en beteekent: *inschuld*; *wat men te vorderen* of *uitstaande heeft*. Volgens sommigen is in deze zelfde beteekenis ook in gebruik *သိကျပ်း*. Van *သိကျပ်းအိးဟူ* is gevormd het werkwoord *သိကျပ်းအိးဟူ* *geld* of *goed leenen* aan iemand, iets *op crediet geven* aan iemand.

*Woorden, gevormd met behulp van het voorvoegsel သိ en het
aanhechtsel အိးဟူ*

§ 166. Omtrent de vorming der substantieven, die het voorvoegsel *သိ* en het aanhechtsel *အိးဟူ* hebben, merken wij op, dat die vorming niet

*) Met behulp van *သိ* en *အေဟူ* is ook gevormd het moeilijk te verklaren *သိဌာနဌာနဟူ* waarvan men in het woordenboek onder *ဌာန* het spraakgebruik vindt opgegeven.

uitsluitend plaats heeft van grondwoorden, maar ook van zulke woorden, die, met behulp van het voorvoegsel *սո*, of wel met dat voorvoegsel en het aanhechtsel *եացող* werden afgeleid. Een tweede opmerking is, dat de beteekenis der met *մի* en *եացող* gevormde substantieven zeer veel overeenkomst heeft met die van de substantieven, gevormd met behulp van *եացող* (zie § 138 en volgg.). In het algemeen wordt er namelijk meê beteekend: *iemand* of *iets*, *om te zijn* of *te worden*, *om te strekken tot* of *bestemd voor*, ook wel *om te bewerken* of *aan te brengen*, *hetgeen door het woord, waarvan de vorming geschiedde, wordt beteekend*. Zoo bv. (Sp. d. J. bl. 46, 7 r.) *միմեռալեացող* iets, dat zal zijn een ongeluk of onheil; ongeluk of onheil, dat dreigt of boven het hoofd hangt, van *մեռալ* ongeluk, onheil; id. bl. 74, 2 r. v. o. *միտեմեռացող* iets, om te zeggen, van *տեմեռ* wat iemand zegt of spreekt, ook zeggen; aldaar ook *միտեմեռացող* iets, om te strekken tot voorwendsel; voorwendsel, van *տեմեռ* het grondwoord van *տեմեռաց* voorgeven, voorwenden; *միտեմեռացող* hetgeen te oogsten of te snijden is, te veldstaande rijst, van *տեմեռ* het grondwoord van *միտեմեռաց* rijst snijden of oogsten; Gesch. van Soepëna, bl. 27, 12 r. v. o. *միդարեմեռացող* iets, om te berigten of meê te deelen, van *դարեմ* berigt; Sp. d. J. bl. 55, 6 r. v. o., en Gesch. v. Kapitein Marion, bl. 11, 10 r. v. o. *միտուհմեռացող* persoon of zaak, om voor te duchten of te vreezen, van *տուհմ* angst, vrees en dit van *ուհմ* bang, angstig; Gesch. van Abd. en Abd. bl. 31, 6 r. *միտեմեռացող* iets of dingen, om winst meê te behalen, van *տեմեռաց* winst, voordeel, en dit van het grondwoord *տեմեռ* dat dezelfde beteekenis heeft; id. 10r. *միտեմեռացող* iets, om zich ongerust over te maken, van *տեմեռ* en dit van *եմեռ* ongerust, zich ongerust maken; Sp. d. J. bl. 92, 3 r. v. o. *միտեմեռացող* iets of hetgeen is om te eten, zal dienen tot voedsel, d. i. voedingsmiddel, van *տեմեռ* eten, voedsel; Gesch. v. Abd. en Abd. bl. 119, 1. r. *միտեմեռացող* hetgeen iemand te doen staat, van *տեմեռ* handeling, iemands verrichtingen.

§ 167. Zijn de met *մի* en *եացող* gevormde woorden geen substantieven, dan is hun beteekenis (verg. § 139) *om*, *om te*, *bestemd voor* of wel *zullen* (*zouden*) *hetgeen wordt uitgedrukt door het woord*, dat van het voor- en achtervoegsel werd voorzien. Zoo bv. Gesch. v. Soepëna bl. 73, 11 r. v. o. *միտեմեռացող* om te schrijven, om tranen te storten, van *տեմեռ* schrijven, tranen storten; Sp. d. J. bl. 47, 3 r. *միտեմեռացող* om naar buiten te gaan of te komen, van *տեմեռ* naar buiten gaan of komen; id. 34, 2 r. v. o. *միտեմեռացող* zal (zullen) niet kunnen, ook niet te kunnen, van *տեմ* niet en *տեմ* kunnen; Gesch. van kapitein Marion bl. 17, 6 r. *միտեմեռացող* zullen (zouden) kunnen uithouden of volhouden; van *տեմեռ* kunnen uithouden; K. D. n. a. bl. 5, r. 2 en Gesch. v. S., bl. 4, 8 r. *միտեմեռացող* voordeelig of nut-

een groot gedeelte ontleend aan het Sanskriet en voor een ander gedeelte aan het Maleisch. Zoo is bv. 𐄢𐄣𐄢𐄣 of 𐄢𐄣𐄢𐄣 *zaak, aangelegenheid* enz., het Sanskriet woord prakāra, *geval; gelijkheid; soort; wijze, manier*; 𐄢𐄣𐄢𐄣 in alle opzichten goed en geschikt; *passen, behoorlijk*, het Sanskriet prajoga, *gebruik, aanwending*; 𐄢𐄣𐄢𐄣 juweel, edelgesteente, het Mal. قمرات; 𐄢𐄣𐄢𐄣 of 𐄢𐄣𐄢𐄣 *welbespraak, wel ter taal*, in het Buitenzorgsche ook zva. 𐄢𐄣𐄢𐄣 *fatterig, kwasterig, pronkziek*, en ook *losbandig, liederlijk*, het Mal. 𐄢𐄣𐄢𐄣 *fatterig* enz. en het Mal. 𐄢𐄣𐄢𐄣 *losbandig*.

§ 171. Bij uit het Maleisch overgenomen substantieven, zooals bv. het zoo even genoemde 𐄢𐄣𐄢𐄣 dat gevormd is van het grondwoord 𐄢𐄣𐄢𐄣 *oog*, komt de functie van het voorvoegsel overeen met die van het voorvoegsel 𐄢 (§ 147 en volg.). Ook is dat het geval bij woorden, zooals bv. 𐄢𐄣𐄢𐄣 of wel 𐄢𐄣𐄢𐄣 *strijder, krijgsman*, van het Kawiwoord 𐄢𐄣𐄢𐄣 *oorlog, krijg*.

En in de Sanskrietsche woorden wordt het voorvoegsel *door den inlander* mede op een lijn gesteld met het praefix 𐄢, de eigenlijke beteekenis *voor, vooruit*, wordt namelijk niet door hem verstaan.

In woorden zooals bv. 𐄢𐄣𐄢𐄣 of 𐄢𐄣𐄢𐄣 dat de Regent v. Tjiandjoer opgeeft als Basa of hoog woord voor 𐄢𐄣𐄢𐄣 *vergeving of verschooning vragen*, heeft het voorvoegsel een functie, die ons doet denken aan die van het praefix bër in het Maleisch. Dit dient namelijk in die taal, tot het vormen van zoogenaamde toestandswoorden, zooals bv. van tēlandjang, *naakt*, bērtēlandjang, *naakt zijn* en van bagoes *schoon*, bērbagoes *schoon zijn*. Van 𐄢𐄣𐄢𐄣 of 𐄢𐄣𐄢𐄣 is het grondwoord 𐄢𐄣𐄢𐄣 of 𐄢𐄣𐄢𐄣 het Sanskriet satija, dat insgelijks in het Javaansch (𐄢𐄣𐄢𐄣 of 𐄢𐄣𐄢𐄣) en Maleisch (ستى setija) wordt aangetroffen, in eerstgenoemde taal met de beteekenissen van *opregt, geloofwaardig; eerlijk, trouw, een heilige belofte*, en in de tweede met dergelijke beteekenissen, namelijk *opregt, getrouw; overeenkomst, verdrag*. Vergelijkt men nu de bovengenoemde, door den Regent v. Tjiandjoer opgegeven beteekenis van 𐄢𐄣𐄢𐄣 of 𐄢𐄣𐄢𐄣 met die van het Maleische bērsētija, *getrouw* enz. *zijn; eene overeenkomst of verdrag met een ander hebben of sluiten*, dan schijnt het niet gewaagd, om aan te nemen, dat 𐄢 hier dezelfde functie heeft als het Maleische bër. Zoo zou dan, als men het grondwoord neemt in de Javaansche beteekenis van *heilige belofte*, 𐄢𐄣𐄢𐄣 of 𐄢𐄣𐄢𐄣 eigenlijk beteekenen *een heilige belofte* (van beterschap) *hebben*, d. i. *die doen*, van daar *vergeving vragen*.

§ 172. Zeer weinig in getal zijn de woorden, gevormd met behulp van het voorvoegsel 𐄢. Een er van is 𐄢𐄣𐄢𐄣, ook behoort er wellicht toe 𐄢𐄣𐄢𐄣, het Basa woord voor 𐄢𐄣𐄢𐄣 *eigen, zelf*. Wat 𐄢 eigenlijk

betekent, is mij onbekend, het zoo even genoemde, er meê gevormde *ᮊᮧᮦᮒᮦ*, van *ᮊᮧᮦ* aarde, *aardbodem*, ook *huis*, wordt gebezigd in de beteekenis van *inboorling*, *oorspronkelijke bewoner van het land*, en ook in die van *gastheer*, *heer des huizes*.

Het voorvoegsel

§ 173. De betekenissen van dit voorvoegsel zijn tot twee terugte brengen. De eerste is *al*, *geheel*, *heel*. Zoo bv. Gesch. v. Abd. en Abd. bl. 49, r. 1, *ᮊᮧᮦᮒᮦ* *heel den nacht*, id. 149, 8 r. *ᮊᮧᮦᮒᮦ* *heel de hoofdplaats*; Sp. d. J. bl. 83, 6 r. v. o. *ᮊᮧᮦᮒᮦ* *heel het kippenhok*; id. 132. 7 r. v. o. *ᮊᮧᮦᮒᮦ* *heel het dorp*. Vertalen kan men het ook wel eens met *overeenkomstig* of *zooals*. Bv. Sp. d. J. bl. 28, 9 r. *ᮊᮧᮦᮒᮦ* *al het zeggen van de garoeda*, is aldaar te vertalen: *overeenkomstig het zeggen van de garoeda*; id. bl. 153, 5 r. v. o. *ᮊᮧᮦᮒᮦ* *overeenkomstig den last van den regter*. Andere voorbeelden vindt men Kitab Dongeng n. a. bl. 33, 2 r.; id. 36, 5 r. en 48, 7 r. De zin is ook wel eens *zoo* of *zooveel* of wel *zooveel als*. Bv. Sp. d. J. bl. 142, 8 r. *ᮊᮧᮦᮒᮦ* *zoo of zooveel slim ook het stelen*, d. i. *hoe slim het stelen ook moge geschieden*; Gesch. van Abd. en Abd. bl. 103, 3 r. v. o. *ᮊᮧᮦᮒᮦ* *zoo of zooveel als lang de weg*, d. i. *den geheelen weg over*. Mede kan het voorvoegsel den zin hebben van het Perfectum, bv. Gesch. van Abd. en Abd. bl. 105, 4 r. *ᮊᮧᮦᮒᮦ* *want al bereikt onze ouderdom*, d. i. *want op het tijdstip, dat wij gekomen zullen zijn aan den eindpaal van ons leven*; Gesch. v. Soepëna, bl. 42, 1 r. *ᮊᮧᮦᮒᮦ* *ze zijn teruggekeerd, al hun huis*, *al hun huis*; waarvoor wij zeggen: *ze zijn teruggekeerd, een ieder naar zijn huis*, Sp. d. J. bl. 145, 4 r. *ᮊᮧᮦᮒᮦ* *al het vertrekken van de weduwe*, d. i. *nadat de weduwe was vertrokken*.

§ 174. Evenzoo als in het Javaansch en Maleisch dient voorts dit praefix om zamengestelde benamingen van hoeveelheid te vormen, en kan het dan vertaald worden met het onbepaalde lidwoord een of telwoord één, ook wel met *per*. Zoo bv. *ᮊᮧᮦᮒᮦ* *een ikêt*, ook *per ikêt*; *ᮊᮧᮦᮒᮦ* *een dubbellje koper*, *ᮊᮧᮦᮒᮦ* *een halve duit*, ook wel *een halve cent*, *ᮊᮧᮦᮒᮦ* *een jaar*, ook *per jaar*; Gesch. v. Abd. en Abd. bl. 117, 10 r. v. o. *ᮊᮧᮦᮒᮦ* *een vinger* (diep). Een zeker getal zoogenaamde ronde getallen zijn er ook meê gevormd, als voorbeelden mogen dienen: *ᮊᮧᮦᮒᮦ* *honderd*; *ᮊᮧᮦᮒᮦ* *duizend*; *ᮊᮧᮦᮒᮦ* *een millioen*; enz.

namelijk *gebaarde* of *geboorte*, zoodat *saṅg* waarin *sa* de zoo aanstonds te noemen tweede beteekenis heeft, eigenlijk *iemand van dezelfde afkomst of geboorte* beteekent.

§ 177. Die tweede beteekenis van het voorvoegsel is aan het Sanskriet ontleend. Ze is die van ons *met*, *mede*, *alsmede*, ook van *medegenootschap* aan of *gelijkheid ten opzichte van hetgeen uitgedrukt wordt door het woord, dat het voorvoegsel kreeg*. Bv. Gesch. v. Abd. en Abd. bl. 173, 4 r. v. o. *saṅg* met zijn echtgenoot en kinderen; Gesch. van Kapitein Marion, bl. 20, 2 r. *saṅg* de luitenant met de (zijn) soldaten; Kitab Dongeng n. a. bl. 21, 5 r. v. o. *saṅg* de *Kjai* met zijn gezellen; Sp. d. J. bl. 37, 5 r. *saṅg* moet ge medegenoot zijn aan het bittere en aan het zoete, d. i. moet ge lief en leed deelen; id. bl. 42, 5 r. v. o. *saṅg* gelijk van gedaante, eenvormig; id. 118, 5 r. *saṅg* gelijk van naam; Gesch. van Abd. en Abd., bl. 141, 6 r. v. o. *saṅg* hetzelfde voorkomen hebben.

Wordt in het Javaansch (zie Jav. Gr. N. U. § 149), zoo'n woord met het voorvoegsel *sa* wel tot bepaling gevoegd bij *saṅg*, een, een en dezelfde, van een en dezelfde, zoo ook in het Soendasch. Een voorbeeld vindt men Gesch. van Soepëna, bl. 57, 13 r. v. o. aldaar *saṅg* hetgeen beteekent: *van dezelfde voorouders*.

§ 178. Zie hier ten slotte nog een voorbeeld van zamensmelting van het voorvoegsel, met den klinker, waarmee het woord begint. Het is belangrijk, met het oog op de beteekenis, die het aldus gevormde woord door het spraakgebruik heeft gekregen. Wij hebben het oog op *saṅg* (*sòmah*). Dit is het Javaansche woord *saṅg*, echtgenoot, eig. *huisgenoot*, van het grondwoord *saṅg*, huis. Maar in het Soendasch heeft het dezen zin niet. In die taal wordt *saṅg* (*sòmah*) gebezigd voor *huisgezin*, van dat deel der bevolking, dat aangeduid wordt met de benaming „de kleine man”, ook voor *hoofd van zoo'n huisgezin*, en ook nog voor *iemand uit het volk*. Met het oog op de beteekenis van *huisgezin*, zou men nu welligt geneigd zijn, om in het Soendasche *saṅg* aan het voorvoegsel zijn eerste beteekenis toe te kennen, namelijk die van *al*, *heel*. Het zou dan eigenlijk beteekenen *al* of *heel het huis* en van daar *huisgezin*. Deze verklaring van het woord zou echter onjuist zijn. Het lijdt toch geen twijfel, of het woord ging over uit het Javaansch, en moet mitsdien de eigenlijke beteekenis ook wezen *huisgenoot*. De beteekenis van *huisgezin* moet het gekregen hebben, door het nemen van het geheel voor het deel, iets wat meer in de taal voorkomt. Bedenkt men nu verder, dat aan een Soendasche groote voorheen toegekend was een zeker aantal huisgezinnen tot dienstplichtigen, dat van die huisgezinnen zeker in de eerste plaats de

zeteld is in of (volg. Indisch spraakgebruik) op de hoofdplaats Bandoeng. *an* is de vorm van het voorvoegsel, waar het, zooals veelvuldig geschiedt, geplaatst wordt voor het woordje *an* in, binnen, om zoo te zamen te beteekenen in, gedurende, tijdens. Zoo bv. Sp. d. J. bl. 130, 9 r. Ook kan *an* per beteekenen, bv. Handl. voor de Vischteelt bl. 4, 7 r. *an* per jaar.

§ 185. Het *aanhechtsel* *an* is eigenlijk een zamensmelting van het Javaansche voorvoegsel *an* (ing), dat geheel in het algemeen een betrekking aanduidt, met het insgelijks Javaansche *anhechtsel* *an* (é) of wel *an* als het woord op een klinker eindigt, en waarvan een der functien is, om, behalve den zin van ons bepalend lidwoord, de betrekking te beteekenen, die wij uitdrukken met behulp van het voorzetsel van. Dit eenigzins omstandig toe te lichten, is hier onnoodig, zulks behoort te huis in de Javaansche grammatica, waarheen wij dan ook de vrijheid nemen te verwijzen. 1) Voor ons doel is het voldoende hier op te merken, dat bv. het *an* in (Sp. d. J. bl. 17 l. r.) *an* ten gevolge van het uitermate droog zijn, waarvoor wij zeggen: ten gevolge van de felle droogte, voortgekomen is uit *an* en *an* en evenzoo het *an* (Sp. d. J. bl. 115, 4 r.) de almacht van God, uit *an* Zoo ook Sp. d. J. bl. 148, r. 1, *an* de wil van God uit *an*

§ 186. Een ander voorbeeld, en waarin *an* insgelijks moet opgevat worden in den daar straks vermelden zin, is *an* ten gevolge van, uit, dewijl, doordien, omdat. Bv. Sp. d. J. bl. 90, 5 r., 116, 6 r. v. o. 117, 9 r. v. o., 119, 7 r., 121 5 r., 124, 7 r. v. o., 129 8 r. v. o., 138 5 r. v. o. 143 r. 1 en 146 r. 6. Het is zamengesteld uit het Javaansche *an* de reden er van; omdat, dewijl, en *an*

De laatste der aangehaalde plaatsen heeft *an* niet zeldzaam is ook *an* en men vindt ook *an* bv. Gesch. v. Abd. en Abd. bl. 61, 6 r. v. o. Dat de Soendanezen zoo *an* of wel beide met *an* bezigen, moge voor een deel zijn verklaring vinden in de zucht om veel woorden te gebruiken, het is ook een bewijs, dat *an* zooals trouwens niet onnatuurlijk is, met het oog op den oorsprong, voor hen een vreemd woord gebleven is. Zoo voegen zij ook achter het Javaansche *an* (in den mond van den Soendanees: *moengoehing*), wat betreft, betreffende (o. a. Sp. d. J. bl. 91, 1 r.), nog wel eens het voorzets-

1) Jav. Gr N. U. § 153, 3 en § 213 en volg.

2) Zie Hoofdstuk Voorzetsels en Voegwoorden.

sel *an*, dat ook in de beteekenis van *wat betreft* of *wat aangaat* wordt gebruikt.

Al verder noemen wij: *an* of *an* o. a. Gesch. van Sëtja Nala pada 72 en Gesch. v. Soepëna, bl. 71, 8 r. v. o. van *an* of *an* (Jav. *an*, *werkelijk*) en *an*. Het wordt gebezigd in den zin van het Javaansche grondwoord of wel in dien van *an*, *werkelijk*, *inderdaad*. Ook nog *an* of *an* (in den mond van den Soendanees: sarèhing) *nademaal*, en het in dezelfde beteekenis gebezigde *an* of *an* (*wirèhing*).

§ 187. Niet te verwarren met het hierboven besproken aanhechtsel *ing*, is het *ing* van het woord *an*, *kind*, in *an*, als men bv. zegt: *an*. Dit *ing* is een afkorting van het Javaansche voornaamwoord van den eersten persoon *an* (*ingsoen*), *ik*, *mijn*, en zoo beteekent het gegeven voorbeeld: *mijn kind*, *handel of doe toch niet zoo*. Men beweert, dat slechts het woord *an* van dit *ing* wordt voorzien.

*Over de Reduplicatie en de daarmee of daarmee zoomede met het aanhechtsel
an gevormde woorden.*

§ 188. Een zeer belangrijke vormverandering in het Soendasch is die, welke geschiedt door de zoogenaamde Reduplicatie, d. i. *de herhaling der eerste letter van het woord*, of, waar dat een werkwoord is, gevormd door voorvoeging van den neusklank *an*, door *de herhaling der eerste letter van het grondwoord*. In het algemeen gesproken, wordt er een onbepaaldheid of onbestemdheid meê aangeduid, maar door de groote voorliefde der taal voor dezen vorm, kreeg een woord dien ook wel eens, of waar zulks onnoodig was, of waar een zekere andere vorm ontbrak. Die groote voorliefde blijkt o. a. al dadelijk bij het vergelijken van sommige woorden, die het Soendasch met het Javaansch gemeen heeft. Zoo heeft bv. het Jav. *an* maar het Soendasch *an* voor *gast*; het Jav. *an* maar het Sd. *an* voor *weg*; het Jav. *an* voor *vijzel*, maar het Sd. *an*; het Jav. *an* voor *iets, dat onder den grond is begraven*, maar het Sd. *an*; het Jav. *an* voor *stinkmuis*, maar het Sd. *an*; is het Jav. *an* *hut*, het Sd. *an* *huis*, sprekende tot een meerdere, van eigen huis of van dat van een mindere; en bezigt men in het Jav. *an* voor *aanzegging*, *aanschrijving*, maar in het Sd. *an*. Een voorbeeld, waar de Reduplicatie insgelijks slechts sierlijkheidshalve is toegepast, en ze dus als geen wijziging van beteekenis medebrengende, grammatisch onnoodig mag worden geacht, hebben wij nog in *an* o. a. Gesch. van Soepëna, bl. 1, 11 r. v. o. en 3 r. v. o. id. 2, 6 r. v. o. Dit beteekent geheel hetzelfde als het

tegen iets, bv. tegen een boom, van een buffel, een rund of derg. Bv. *ကျွန်တကသဒကတမိ၍* *de buffel schuurt zich tegen de heining*. Nevens *ကတသဒ* is in gebruik *ကတသဒကတ၍* (§ 63 en volg.), van beide is het Passief *သိကတသဒကတ၍*. Voorts *သံသသကတ၍* *luidkeels schreeuwen*, bv. iemand beknorrende of uitscheldende; *ကတကတကတ၍* *schoppen, stampen*, van een paard, dat wormen of maden in een of meer van zijn hoeven heeft en daardoor wordt geplaagd. Bv. *ကတကတကတ၍* *het paard heeft wormen in de hoeven, het staat al maar te stampen*; *ကတကတ၍* *inkoopen doen*, van *ကတကတ၍* *geld voor den dagelijkschen leeftogt, huishoudgeld*; *သတသဒ* (van *သတ*, Kw. rein, zuiver), B. voor *သိကတ၍* *zich de handen of voeten wasschen*, ook wel voor *ကတကတသဒကတ၍* *zich het achterste wasschen*, na een ontlasting. Ook nog: *ကတကတ၍* *handeldrijven, reizende met zijn waar of waren naar andere plaatsen*, van *ကတကတ၍* *maal, keer*. Opmerkelijk om de eigenaardige beteekenis is *ကျွန်တ၍*. Dit is gevormd van *ကျွန်တ၍* waarvan ook *ကျွန်တ၍* B. (sprekende van een aanzienlijke) voor *ကျွန်တ၍* iets vragen, verzoeken, en van daar te vertalen met iets *eischen, vorderen*. Maar nu beteekent *ကျွန်တ၍* *een geschenk of geschenken brengen* aan een aanzienlijke of meerdere. Bv. *သတသဒကတ၍* *ကျွန်တ၍* *heden stroomen ze aan, die onzen meester (of onze meesteres) geschenken komen brengen*. Hoe *ကျွန်တ၍* aan deze beteekenis komt, is niet geheel duidelijk.

§ 196. In *ကျွန်တ၍* en *ကျွန်တ၍* (zie vorige §) hadden wij een voorbeeld, waaruit ons bleek, dat van een grondwoord en door middel van de neus-letter en door middel van reduplicatie een werkwoord kan worden gevormd. Dit nu is dikwijls het geval, en dan is het kenmerkende van het op de laatstgenoemde wijze gevormde werkwoord, dat het, geheel in overeenstemming met de beteekenis der reduplicatie (§ 188) een algemeenen of onbepaalden zin heeft. Zoo bv. van *ကတကတ၍* *last, bevel*, *ကတကတ၍* iemand iets *gelasten*, maar *သတကတကတ၍* *bevelen geven of uitdeelen*, van *ကျွန်တ၍* *hulp, bijstand*, *ကျွန်တ၍* *hulp verleenen* of *bijstand bieden* aan iemand (een bepaald persoon), bv. *ကတကတ၍* *ကျွန်တ၍* *ik heb hulp verleend aan Ahim*, maar *ကျွန်တ၍* *helpen, hulp of bijstand bieden* in alg. zin, bv. Sp. d. J. bl. 10, 4 r. v. o. en 87, 8 r. v. o.

§ 197. In verband vermoedelijk met dezen meer algemeenen of onbepaalden zin, schijnt men voorts, waar sprake is van een *verscheidenheid*, de voorkeur te geven aan het, door middel van Reduplicatie, gevormd werkwoord.

Zoo vindt men bijv. Gesch. van Abd. en Abd. bl. 81, 8 r. v. o., 179, 7 r. v. o., 181, 7 r. v. o. en 183, reg. 1, voor *vertellen, verhalen*, niet *ကျွန်တ၍* maar *သတကတ၍*. Dit laatste heeft een onbepaalden of algemeenen

en op een daarbij behoorende lagoe, door een aantal vrouwen, o. a. bij wijze van feestaankondiging, van *၁၁၁၁၁၁၁၁* *stomp van een gevelden boom*; *၁၁၁၁၁၁* *gezamenlijk koopen*, van *၁၁၁၁* dat ook wel in dien zin wordt gebezigd, en voorts een kunstterm is, om van iets te beteekenen: *geleverd door velen aan het Gouvernement*; *၁၁၁၁၁၁၁၁၁၁* of *၁၁၁၁၁၁၁၁၁၁* *vijandschap hebben, in vijandschap leven*, van *၁၁၁၁* *vijand*; *၁၁၁၁၁၁၁၁၁၁* van *၁၁၁၁* is zva. *၁၁၁၁၁၁၁၁၁၁*

§ 200. Al verder kunnen deze werkwoorden hebben den algemeenen of onbepaalden zin, bedoeld in § 196. Zoo beteekent bv. *Gesch van Abd. en Abd. bl. 101, 8 r., 119, 3 r., 131, 7 r.* *၁၁၁၁၁၁၁၁၁၁၁၁* *reizen en trekken, op reis of op het pad zijn*, van *၁၁၁၁၁၁* *gaan; op reis gaan; er op uit zijn*; *၁၁၁၁၁၁၁၁၁၁* *vloeken, vervloeken, verwoenschen, eedzweren*, van *၁၁၁၁* *vloek, vervloeking, eed*; *၁၁၁၁၁၁၁၁၁၁၁၁* *in gereedheid brengen; het noodige klaarmaken*, van *၁၁၁၁၁၁* *gereed*; *၁၁၁၁၁၁၁၁၁၁* *uit alle magt roepen en schreeuwen, schreeuwen en roepen*, van *၁၁၁၁* *een schreeuw geven, een gil geven*; *၁၁၁၁၁၁၁၁၁၁၁၁* *fladderen, liggen te fladderen*, bv. van een niet watervogel, die in het water viel, van *၁၁၁၁၁၁၁၁၁၁* *een klanknabootsend woordje*.

§ 201. Eindelijk is de beteekenis van het, met behulp van reduplicatie en het aanhechtsel *၁၁၁၁* gevormd werkwoord, ook wel eens dezelfde als die van het grondwoord, dat dan niet zelden een zoogenaamd onvolledig werkwoord (§ 34) is, of wel ze komt overeen met de beteekenis van het eenvoudig werkwoord, gevormd met de neusletter. Zoo bv. *၁၁၁၁၁၁၁၁၁၁* van *၁၁၁၁* beide beteekenen: *lachen*, ook is het Basa hetzelfde, namelijk *၁၁၁၁၁၁*. Zoo ook *၁၁၁၁၁၁၁၁၁၁* van *၁၁၁၁* beide: *eten*. Bv. *၁၁၁၁၁၁၁၁၁၁၁၁၁၁၁၁၁၁၁* *ge moet niet al loopende eten, dat is ongeoorloofd en strafbaar door andere dan de wereldsche magten*. Desgelijks *Gesch. van Abd. en Abd. bl. 51, 7 r. v. o.* *၁၁၁၁၁၁၁၁၁၁၁၁* *zullende sterven of heen gaan, zijn laatste bevelen of wenschen meêdeelen aan de achterblijvenden*, van *၁၁၁၁၁၁၁၁* dat ook in deze beteekenis wordt gebezigd, bv. *Gesch. van Soepëna bl. 65, 9 r. v. o.* Voorts nog, o. a. *Gesch. van Soepëna bl. 65, 11 r. v. o.* *၁၁၁၁၁၁၁၁၁၁* *zva. ၁၁၁၁* of wel *၁၁၁၁* *spreken, zeggen, praten*, het is een Basa vorm voor *၁၁၁၁* of wel *၁၁၁၁*. Dit *၁၁၁၁၁၁၁၁၁၁* kan ook beteekenen *zamen praten, vraten* met iemand, maar in dat geval is het Basa voor *၁၁၁၁၁၁၁၁၁၁၁၁*

Over de Woordherhaling.

§ 202. Wordt, zooals wij gezien hebben, van de Reduplicatie veelvuldig gebruik gemaakt, niet minder is zulks het geval met den grammatischen vorm, dien wij, in overeenstemming met zijn wezen, bestempelen met de benaming van Woordherhaling. Eenige opmerkingen omtrent den vorm

van die „Woordherhaling” mogen aan de verklaring der beteekenis voorafgaan.

§ 203. Is het te herhalen woord een werkwoord, gevormd door middel van *voorvoeging* van den neusklank h (§ 46), dan wordt die neusklank niet meê herhaald. Ook geschiedt zulks niet met de aanhechtsels van het transitief of causatief werkwoord (§ 63 en 69). Trouwens voorvoegsels en aanhechtsels worden doorgaans niet meê herhaald, een uitzondering maakt evenwel het voorvoegsel h , dit gaat wel eens meê. Zoo bv. Sp. d. J. bl. 122, 10 r. v. o. h h h h h . En heeft het woord den meervoudsvorm (§ 111 en volgg.), dan geschiedt de verdubbeling met het woord in het enkelvoud. Zoo Gesch. van Soepëna, 42, 18 r. h h h h h en niet h h h h . Desgelijks h h h h h en niet h h h h in bv. h h h h h die *komkommers zijn al heel klein*.

§ 204. Deze vormverandering nu, waarvan, zooals wij boven reeds zeiden, de taal veelvuldig gebruik maakt, daarmee wordt (a) beteekend een herhaling, en van daar ook wel een aanhoudendheid, van hetgeen uitgedrukt wordt door het woord, waarop de vormverandering werd toegepast. Zoo bv. van h h h h *bijvoeging, vermeerdering*, ook *vermeerderen, toenemen in iets*: h h h h *toenemen en toenemen d. i. aanhoudend of steeds toenemen*, o. a. Gesch. van Abd. en Abd. bl. 35, 10 r. v. o., 39, 7 r., 55, 9 r. v. o. en 147, 6 r. v. o.; van h h h h *wegen* en fig. iets *in de schaal leggen tegenover iets anders*: h h h h *wegen en wegen*, d. i. *wikken en wegen*; van h h h h *in de hand zitten met iets, met de hand zitten aan iets*: h h h h *al maar door met de hand of de handen zitten aan iets of met iets in de handen zitten*, zoodat men er letterlijk niet afblijft. Een voorbeeld vindt men o. a. Gesch. van Abd. en Abd. bl. 151, 8 r. v. o.

Ten anderen (b) kan de herhaling beteekenen, dat hetgeen uitgedrukt wordt door het woord, waarop ze werd toegepast, geschiedt of dat men het denkt te geschieden, op verscheidene of allerlei wijzen of wel in meer dan een opzigt. Ook wel op meer dan een tijd of aan meer dan een plaats. Zoo bv. Gesch. van Abd. en Abd. bl. 171, 1 r. h h h h *toerustingén maken*; id. 165, 6 r. v. o. h h h h *zich iemand of iets op allerlei wijzen in het geheugen trachten terug te roepen*. In dezen zin bezigt men ook h h h h en h h h h . Dit beteekent voorts: iemand of iets *op meer dan een tijd in de gedachten hebben*, of wel volgens (a) iemand of iets *in de gedachten houden*. Van deze laatste beteekenis vindt men een voorbeeld, Spiegel der Jeugd bl. 145, 10 r. zoomede Gesch. van Abd. en Abd. bl. 129, 6 r.

De beteekenis *aan meer dan een plaats* komt soms bijzonder duidelijk

uit, bij tegenoverstelling van het woord in den herhaalden vorm aan het woord zelf. Zoo bv. *တရားတရားတရား* iets *berigten*, *mededeelen*, *vertellen*, maar *တရားတရားတရားတရား* iets *overal vertellen*, *rond bazuinen*; *တရား*, o. a. Gesch. v. Abd. en Abd. bl. 49, 3 r. iemand *begeleiden*, maar *တရားတရား*, o. a. bl. 47, 7 r. v. o. iemand *begeleiden* naar de verschillende plaatsen, waarheen hij zich begeeft; *တရား* kippen of ander pluimgedierte het eten *voorstrooijen* of wel *in een wadak voorzetten*, van daar *voederen*, maar *တရားတရား* iets *rondstrooijen*.

(c) Een middel om de verschillende of de onderscheidene, ook wel om verschillende of onderscheidene soorten te beteekenen van de personen of zaken, met het woord genoemd, is de herhaling o. a. in deze voorbeelden: Gesch. van Soepëna bl. 2, 5 r. *အမတ်တရားတရား* *al de ambtenaren* of *al de onderscheidene ambtenaren*; id. bl. 29, 17 r. *အမတ်တရားတရားတရား* *de embans* of wel *de onderscheidene embans* *sliepen juist vast*; Gesch. van Abd. en Abd. bl. 163, 11 r. v. o. *အမတ်တရားတရား* *zijn dienaren* of *zijn onderscheidene dienaren*; id. 171, 10 r. v. o. *အမတ်တရားတရား* *verschillende soorten van* of *velerhande voorwerpen van waarde*.

§ 205. Met hetzelfde doel wordt de herhaling ook dikwijls toegepast op het vragend voornaamwoord voor personen of wel zaken. Zoo beteekent *အမတ်တရား* o. a. Sp. d. J. 130, 9 r. v. o., 141, 2 r., 152, 7 r. v. o., 110, 3 r. *wie en wie* d. i. *al wie* of *een iegelijk*. Dat echter de verdubbeling in dezen zin ook wel eens achterwege blijft, daarvan vindt men een voorbeeld op bl. 139, 9 r. Het vragend voornaamwoord voor zaken of voorwerpen: *တရား* *wat*, beteekent herhaald: *wat en wat*, d. i. *al wat*, *wat ook*, *wat het ook zijn mag*, bv. Sp. d. J. bl. 87, 10 r. Ook het vraagwoord *တရား* *welk*, *welke*, *wat*, *waar*, *van waar*, *waar van daan*, wordt zoo herhaald. *တရား* beteekent *waarheen*, maar *တရားတရား* *waarheen en waarheen*, 1) d. i. *waar* of *aan alle verschillende plaatsen*, *overal heen*, *overal* (bv. Kitab Dongeng n. a. bl. 34, 4 r. v. o. Sp. d. J. bl. 62, 2 r.). Desgelijks *အမတ်တရား* *waar*, *alwaar*, maar *အမတ်တရားတရား* *overal*. Voorafgegaan door een ontkennend redewoordje zooals *မဟုတ်* of *မဟုတ်ဘူး* wordt met *တရား* beteekend, hetgeen wij uitdrukken met *niets* of *niemendal*, van daar ook *မဟုတ်ဘူးတရား* of *မဟုတ်ဘူးတရားတရား* met B. *မဟုတ်ဘူးတရား* of *မဟုတ်ဘူးတရားတရား* wel voor *goed*, 't is *goed* (bv. Gesch. van Soepëna bl. 28, 6 r.). Met genoemde ontkennende redewoordjes of wel met het verbiedend redewoordje *မဟုတ်* voor zich, beteekenen *တရားတရား* en *တရားတရား* *nergens heen*, *nergens*.

1) Wij drukken ons ook wel eens zoo uit, bv. «waarheen en waarheen ge Uw schre-

kel, geen enkele; Sp. d. J. bl. 107, 6 r. *အကယ် (voor မိမိအကယ်) မိမိအကယ်* *niet een enkel mensch is er; er is geen sterveling te bekennen.*

§ 210. Wij hebben nog niet gesproken over de in § 134 bedoelde *herhaling van woorden met het aanhechtsel* *အကယ်*. Daartoe overgaande, merken wij op, dat bij de verklaring van dergelijke herhalingen te letten is vooreerst: op de in § 133, b, c, d en f vermelde functien van het aanhechtsel *အကယ်* t. w. dat het aan het woord kan geven een collectieven zin, ook wel dien van een zekere gesteldheid, dat het ook wel optreedt tot vorming van een werkwoord, en dat er ook zekere benamingen van hoeveelheid of maat meê worden gevormd. Wijders op de § 204 opgegeven beteekenissen der herhaling. Zoo bv. *ဗဟိဗဟိအကယ်* ergens in een geschrift gebezigde of voorkomende *woorden*; Sp. d. J. bl. 38, 3 r. v. o: *အလှူအလှူအလှူအကယ်* *verschillende slingerplanten, allerlei soorten van slinger- of klimplanten*; *အလှူအလှူအလှူအကယ်* wel hetzelfde als het voorgaande woord maar met andere uitspraak: *troepsgewijze, in troepen of scharen bij elkander*, van menschen en ook van dieren zooals bv. herten, *အကုပ်အကုပ်* van vogels, enz. Voorts: *အကုပ်အကုပ်အကုပ်အကုပ်* *veeren*, van een draagstok en van een vonder; *အကုပ်အကုပ်အကုပ်အကုပ်* *bij herhaling braken, al maar braken*; *အကုပ်အကုပ်အကုပ်အကုပ်* *links en regts leenen, te leen vragen*; het Basa is niet *အကုပ်အကုပ်အကုပ်အကုပ်* maar *အကုပ်အကုပ်အကုပ်အကုပ်* waaruit weêr het in sommige gevallen met elkaar verwisselen van Reduplicatie en Herhaling blijkt; ook nog: *အကုပ်အကုပ်အကုပ်အကုပ်* en *အကုပ်အကုပ်အကုပ်အကုပ်* *rondloopen, rondsprengen* van een paard, dat bv. uit den stal ontsnapte; *အကုပ်အကုပ်အကုပ်အကုပ်* *bij herhaling naar beneden springen*, bv. van den opstap van het huis op den grond, zooals spelende kinderen wel doen; *အကုပ်အကုပ်အကုပ်အကုပ်* reeds boven in § 134 f genoemd: *bij centen, centsgewijze, bij de cent*.

Ook zijn er enkele substantieven, die den hier bedoelden vorm hebben. Bv. *အကုပ်အကုပ်အကုပ်အကုပ်* van *parèstroo gemaakte fluit*, een soort kinderspeelgoed; *အကုပ်အကုပ်အကုပ်အကုပ်* *de top of kruin van het hoofd*. Enz.

§ 211. Herhaling van een woord met het aanhechtsel *အကယ်* heeft ook plaats. Met het hierboven betreffende de beteekenis der Herhaling en het in § 138 en volgg. omtrent de functie van genoemd aanhechtsel opgemerkte, zal men dergelijke vormen gemakkelijk kunnen verklaren. Een voorbeeld hebben wij o. a. in het vroeger (§ 140) genoemde, van *အကုပ်အကုပ်အကုပ်အကုပ်* vormde, *အကုပ်အကုပ်အကုပ်အကုပ်*

De herhaling met verandering van klinkers.

§ 212. Een vorm der Herhaling is die, waarbij verandering van klinkers plaats heeft. Veelal in het eerste gedeelte, maar regel is zulks

၁၅၂. ၁) van een of meer personen, in het laatste geval troepsgewijze: *nu hier dan daar, half verbijsterd, staan, zitten of heen loopen, niet wetende wat te doen of aan te vangen*, van ၵၢၼ်းၵျီၼ်း, waarvan ၵၢၼ်းၵျီၼ်း, *op een gepakt met zijn velen staan* ergens, van menschen.

§ 214. De taal heeft zoo'n groote voorliefde voor dezen grammatischen vorm, dat men dien, met voorbijzien van de eigenlijke beteekenis, ook wel eens bezigt, eenvoudig om dien te bezigen en in plaats van een anderen vorm. Zoo bv. ၵၢၼ်းၵျီၼ်း ၵၢၼ်းၵျီၼ်း ၵၢၼ်းၵျီၼ်း, van ၵၢၼ်းၵျီၼ်း, waarvan ၵၢၼ်းၵျီၼ်း, *de oogen wijd open sperren*, ook *grimmige oogen opzetten*. Men gebruikt namelijk ၵၢၼ်းၵျီၼ်း ၵၢၼ်းၵျီၼ်း ၵၢၼ်းၵျီၼ်း in dezelfde beteekenis als ၵၢၼ်းၵျီၼ်း ၵၢၼ်းၵျီၼ်း, te weten voor: *grootte grimmige oogen opzetten, met grootte oogen grimmig kijken*. Grammaticisch wordt echter, zooals wij gezien hebben, door de herhaling met verandering van klinkers, ook zoo'n verscheidenheid beteekend, die wij uitdrukken door bijvoeging bv. van her- en derwaarts, links en regts, heen en weer, en zou dus de meening voor de hand liggen, dat ၵၢၼ်းၵျီၼ်း ၵၢၼ်းၵျီၼ်း ၵၢၼ်းၵျီၼ်း, beteekende *grimmig de oogen laten rollen of heen en weer gaan* en van daar *grimmige blikken regts en links voerpen*. Toch is zulks, zooals wij zeiden, het geval niet. Een voorbeeld vindt men Sp. d. J. bl. 14, 3 r. v. o.

Zamengestelde Woorden.

§ 215. Op hoogst eenvoudige wijze, namelijk door twee woorden aan een te voegen, worden zamengestelde woorden of wel zamengestelde benamingen gevormd. Zoo bv. van ၵျီၼ်း *voet, been*, en ၵျီၼ်း *zwa.* ၵျီၼ်း *oorkrab: ၵျီၼ်း, het pennetje of schroefje aan de oorkrab, dat door het oor wordt gestoken*, waarna het moertje er wordt aangeschroefd; van ၵျီၼ်း *zijde, kant* en ၵျီၼ်း *zee: ၵျီၼ်း, zeeoever, strand*; van ၵျီၼ်း *muis* en het genoemde ၵျီၼ်း, waarmee ook *het land*, in tegenstelling met de hoofdplaats, wordt beteekend: ၵျီၼ်း, *veldmuis*; van ၵျီၼ်း *water*, en ၵျီၼ်း *borst, borsten: ၵျီၼ်း, of ၵျီၼ်း, melk*; van ၵျီၼ်း *heining, omtuining*, en ၵျီၼ်း *leven, levend: ၵျီၼ်း, levende heining*, bv. van djarak of dadap boomen; van ၵျီၼ်း *broeder of zuster*, en ၵျီၼ်း *vrouw, vrouwelijk: ၵျီၼ်း, zuster*; van het genoemde ၵျီၼ်း en ၵျီၼ်း (het woord ၵျီၼ်း *moeder* met het voorvoegsel ၵျီၼ်း (§ 173): ၵျီၼ်း

1) Gelijk de ၵျီၼ်း hier in het tweede gedeelte in de uitspraak werd geboren, het woord is namelijk eigenlijk ၵျီၼ်း, zoo ook de ၵျီၼ်း in het eerste gedeelte. Met het hier boven genoemde ၵျီၼ်း is het evenzoo gelegen.

ကုမ္ပူ *halfbroeder* of *halfzuster*, waar de kinderen dezelfde moeder maar niet denzelfden vader hebben; van ကမ္ပူ *mensch* en လက်မူ *landbouwen*: ကမ္ပူလက်မူ *landbouwer, boer*; van မှောင် *hond* en မြေ *land*: မှောင်မြေ *zeker soort krekel*, onze veenmol; van ကုမ္ပူ *suiker* en ကမ္ပူ *steen*: ကုမ္ပူကမ္ပူ *klontjes*; van ကုမ္ပူ *haar* en လက်မူ *oog*: ကုမ္ပူလက်မူ *ooghaartjes*; van ကုမ္ပူ *hoofd* en မြေ *hoofdplaats* van een regentschap: ကုမ္ပူမြေ *voorstad*; van မြေ *rivier* en in samenstelling zva. လက်မူ *water*, zoomede လက်မူ *warm*: လက်မူလက်မူ *warm water*; van ပြောင်း *veranderd* en မြေ *verstand*: ပြောင်းမြေ *het verstand verloren hebben, krankzinnig*. In alle deze samenstellingen dient het tweede woord, om het eerste, dat soms een meer algemeene beteekenis heeft, te bepalen, van enkele kan ook op de gewone wijze een werkwoord worden gevormd, zoo bv. van het zoo even genoemde လက်မူ *warm water*: ပြောင်းလက်မူ *warm water drinken*, en bij uitbreiding, *koffij* of *thee drinken*. Ook met het aanhechtsel ကြီး (§ 69 en volgg.), bv. ကမ္ပူကမ္ပူကြီး *een veelheid van personen over denzelfden kam scheren*, uit ကမ္ပူ, waarvan ကမ္ပူ *brandhout*, lansen, speren of derg. in een bos of bundel samenbinden en ကမ္ပူ *brandhout*.

Bij meervoudsvorming door middel van invoeging van den klank *ar* of *al* (§ 113), krijgt slechts het eerste gedeelte den klank.

§ 216. Met sommige ontkenningswoordjes worden ook samenstellingen gevormd. Bv. van မရှိ *of* မရှိ *niet* en ကမ္ပူ *last*, *moeite*: မရှိကမ္ပူ *onnoedig, niet behoeven*; voorts uit လက်မူ *Jav. zonder*, met လက်မူ *schuld*: လက်မူလက်မူ *onschuldig*; id. met လက်မူ *zva. လက်မူ* *getal*: လက်မူလက်မူ *talloos, ontelbaar veel*; id. met ပြောင်း *weg, verdwenen* en het Mal. *lebih, meer*: ပြောင်းလက်မူ *spoorloos verdwenen*; enz. Zoo ook လက်မူ *het mist niet, het zal zeker geschieden, zonder twijfel*, uit လက်မူ *het zal wel niet of het zal wel niet zijn* en ကမ္ပူ *niet doorgaan, niet geschieden*. Al verder uit လက်မူ *zva. လက်မူ* *of wat sterker*, en het Jav. woord လက်မူ (*Jav. လက်မူ* Kr. van ကမ္ပူ *zva. Sd. ကမ္ပူ*): လက်မူ *zva. လက်မူ* *Nog andere samenstellingen met လက်မူ vindt men in het woordenboek*. Met het zooeven genoemde လက်မူ en လက်မူ *niet*, wordt ook nog zamengesteld လက်မူ *zonder mankeeren, ongetwijfeld*. Hierbij verdient opmerking, dat als Basa of mooi woord nevens လက်မူ ook gebezigd wordt လက်မူ

§ 217. Sommige samenstellingen hebben door het spraakgebruik speciale beteekenissen gekregen. Als zoodanig noemen wij hier bv. ကမ္ပူ *van harte lachen, hartelijk lachen*, van ကမ္ပူ *genoegen*, ook *schik hebben*, en မြေ *lachen*; ကမ္ပူ *maar gew. ကမ္ပူ* *of ကမ္ပူ*, en in de dorpen ook ကမ္ပူ *het (die, ze) gaarne geven; gaarne van iets, ten*

behoefte van iemand *afstand doen*, van het zoo even genoemde *အကွာ* dat mede de beteekenissen heeft van *willig zijn tot iets*, *er mee genoegen nemen*, en *ကိစ္စ* berusten in iets, zoodat men niet murmureert, ook zva. *အကွာပြု* verlot; *အသိအိမ်ကွဲ* jongere broeder of zuster van man of vrouw (echtgenooten), uit *အသိ* jongere broeder en *အိမ်ကွဲ* luik; *အသိအိမ်ကွဲ* voor eerst vrouw en kind, maar ook, als er geen kinderen zijn, voor *zijn vrouw*, *de vrouw*, uit *အသိအိမ်ကွဲ* kind, en *ကွဲ* getrouwde vrouw, vrouw. Andere voorbeelden heeft men in *အသိအိမ်ကွဲ* en *အသိအိမ်ကွဲ* *အသိအိမ်ကွဲ* enz. De beteekenissen van deze samenstellingen en van een aantal meer geeft het woordenboek.

§ 218. Niet zelden worden ook de beteekenissen der samenstellende deelen tot een zamengevat. Zoo bv. van *အဘိုး* grootvader en *အဘိုးအဘိုး* overgrootvader: *အဘိုးအဘိုး* voorouders; van *အသိအိမ်ကွဲ* kind en *အသိအိမ်ကွဲ* kleinkind: *အသိအိမ်ကွဲ* nakomelingen; enz. De betekenis kan ook een figuurlijke zijn, zoo bv. uit *အသိအိမ်ကွဲ* mensch en *အသိအိမ်ကွဲ* vierkant: *အသိအိမ်ကွဲ* iemand van zessen klaar, iemand die van alle markten 't huis is, overal mee te regt kan; uit *အသိအိမ်ကွဲ* oog en *အသိအိမ်ကွဲ* dag: *အသိအိမ်ကွဲ* het oog van den dag, d. i. de zon. Een ander voorbeeld is nog *အသိအိမ်ကွဲ* waarvan men de betekenis vindt opgegeven in het wdbk. en waarin *အသိအိမ်ကွဲ* is zva. bloem.

§ 219. Opmerking verdienen ook de samenstellingen met verkorting. Een paar mogen hier een plaats vinden, en wel vooreerst *အသိအိမ်ကွဲ* gevornd van *အသိအိမ်ကွဲ* eten en *အသိအိမ်ကွဲ* Kw. zva. iets meebrengen of meenemen. Men bezigt het voor: onthaald zijnde, bij het terugkeeren ook nog mee naar huis nemen van de rijst of wel van de lekkernijen, waarop men werd getracteerd. Een ander dergelijke samenstelling is *အသိအိမ်ကွဲ* van *အသိအိမ်ကွဲ* een en *အသိအိမ်ကွဲ* of wel van het Pass. daarvan *အသိအိမ်ကွဲ* *အသိအိမ်ကွဲ* beteekent iets af- of doorsnijden, korten, en zoo wordt *အသိအိမ်ကွဲ* gebezigt voor te zamen deelen, deelen, en wel met den eigenaar van het visch- of jagttuig, hetgeen men met behulp van dat tuig, te leen gevraagd en verkregen, ving of schoot. Bv. *အသိအိမ်ကွဲ* maar de vangst moeten wij te zamen deelen. Niet altijd bestaat de samenstelling uit de deelen van twee woorden, soms worden ook wel eens drie woorden zoo zaâmgevoegd. *အသိအိမ်ကွဲ* bv. is gevormd uit de laatste lettergrepen van de woorden *အသိအိမ်ကွဲ* Jav. Spaansche peper, *အသိအိမ်ကွဲ* Jv. *အသိအိမ်ကွဲ* Sd. trassie en *အသိအိမ်ကွဲ* Jv. *အသိအိမ်ကွဲ* Sd. zout. Bij wijze van aardigheid, zegt men wel *အသိအိမ်ကွဲ* d. i. ik verzoek om Spaansche peper, trassie en zout.

§ 220. Samenstellingen van den aard als de drie hier genoemde, vallen zeer in den smaak van den inlander. Deze of gene verzint er een, bezigt

In het eerste onderscheid tusschen de Imperatieven van de vorige § hebben wij een *Subjectieven*, en in het tweede onderscheid een *Objectieven Imperatief*. Eerstgenoemde *Imperatief* wordt gebezigd, waar men iemand gebiedt iets te doen, en de tweede, de *Objectieve*, waar men omtrent een of meer objecten gebiedt, dat er, hetgeen door den actieven vorm van het werkwoord wordt uitgedrukt, meê gedaan zal worden.

krijg (of haal) geld enz., id. bl. 140, 3 r. မိမိကလေးငယ်၊ niets er van!
ga voorbij.

omarmingsgrat, vertrek!

titeling ook wel eens vóór zich, het voorzetsel *na* door. Bv. Sp. d. J.

voorbeelden: Gesch. v. Abd. en Abd. bl. 53, 6 r. *မိမိအသိအသိအသိအသိ* *en broeder heb vertrouwen in mij*; id. 55, 6 r. v. o.; Sp. d. J. bl. 9, 5 r. v. o. *အသိအသိအသိအသိအသိအသိအသိအသိ* *bedenk dat enz.*; id. 135, 2 r. v. o. *အသိအသိအသိအသိအသိအသိအသိ* *heb er vrees voor als voor gloeiend ijzer*; id. 3, 6 r. v. o. Een andere wijze van het gebruik van *သိ* of *သိ* is die, zooals bv. Gesch. van kapitein Marion bl. 9, 5 r. *het (het kind) werd door hem meégebracht naar het schip, မိမိအသိအသိအသိအသိအသိအသိအသိ* *en vervolgens gepresenteerd aan Kapitein Marion, dat deze het aanname.* En wat *အသိ* betreft, is nog te vermelden, dat men dit gaarne bezigt waar men deftig of vermanend spreekt. In de gewone spreektaal wordt het echter ook wel eens gebruikt. Zoo kan men bv. heel goed zeggen: *အသိအသိအသိအသိအသိအသိ* *laat of doe Soera hier komen.* Uit dit voorbeeld blijkt, dat het onderwerp van het gezegde niet altijd de toegesprokene, dus de tweede persoon is, maar dat het ook kan zijn de derde.

§ 227. Ook waar men een hoedanigheid, gesteldheid of wel een wijze van doen of zijn beveelt, m. a. w. waar men zegt hoe of hoedanig men wil, dat iemand of iets zijn of wezen zal, welke wijze van uitdrukking een qualitatieven of modalen Voluntatief wordt genoemd, bezigt men het hier bedoelde hulpwoord. Zoo bv. Sp. d. J. bl. 53, 6 r. v. o. *အသိအသိအသိအသိအသိအသိ* *hoor koetoeckoetoe, wees voorzigtig*; id. 119, 7 r. v. o. *အသိအသိ* *wees op uw hoede*; id. 80, 2 r. v. o.; Gesch. van Abd. en Abd. bl. 91, r. 1, *အသိအသိအသိအသိအသိ* *laat lekker zijn het slapen of dat lekker zij het slapen, d. i. slaap lekker*; Gesch. van Samaoen: *အသိအသိအသိအသိအသိအသိအသိအသိ* *aangaat hen, die den Islam willen aannemen, doodt ze niet, doet ze blijven een iegelijk in zijn huis.* Andere dergelijke plaatsen zijn Gesch. van Abd. en Abd. 93, 10 r. id. 21, 6 r. v. o. ook Gesch. van kapitein Marion bl. 18, 5 r. v. o. Tot meerderen nadruk worden *ကျေး* (zie 6) en *အသိ* ook wel eens beide gebezigd. Bv. Gesch. van Kapitein Marion bl. 17, 6 r. v. o. *ကျေးအသိ* *သိအသိအသိအသိအသိအသိအသိ* *het moet, weest op U hoede, enz. d. i. weest (met den nadruk) op uw hoede.*

§ 228. Een ander hulpwoord tot uitdrukking van een qualitatieven Voluntatief is het woordje *အသိ*. Bv. Sp. d. J. bl. 24, 8 r. v. o. *အသိအသိအသိ* *wees voorzigtig*; id. bl. 142, 1 r. *အသိအသိအသိအသိ* *agoes, hebt geduld*; id. bl. 155, 8 r. v. o. *အသိအသိအသိအသိအသိ* *graaft, het zij zorgvuldig, d. i. graaft zorgvuldig*, bl. 137, 8 r. *အသိအသိအသိအသိအသိ* *en ik zal het kruiden, ze zij lekker, waarvoor wij zeggen: en zal ik ze kruiden, opdat ze lekker zij of wel zoodat ze lekker is.*

§ 229. Betreffende *သိ* valt nog een bijzonderheid te vermelden. Het

[illegible]

§ 230. Een voorbeeld van een concessieven Jussief, ook wel een Concessief, d. i. *toelatende of inwilligende wijs* genoemd, vindt men Sp. d. J. bl. 152, 8 r. v. o. *aan eenen Jussief, die niet anders wil, dan dat hij er toe overga om te liegen.*

Als hulpwoord voor deze wijze van spreken en dan soms te vertalen met *laat of laten*, bezigt men ook ကန့်သတ်, *het maakt niet uit; laat maar blijven; het zij zoo*. Zoo bv. Kitab Dongeng n. a. bl. 29, 5 r. ကန့်သတ်ကန့်သတ်သောသူကတည်းကတည်းက, *evenwel, het maakt niet uit, te rekenen maar als het loon*, d. i. *laat dat echter maar in rekening komen, als het loon*; id. 36, r. 1, ကန့်သတ်ကတည်းကတည်းကတည်းက, *het zij zoo, ik sterf liever dan mij trouweloos te gedragen tegenover mijn meester*. Ook bezigt men wel သိကတည်း (dikwijls afgekort tot ကတည်း) of သိကတည်း, *laat maar, laat maar blijven*. Zoo bv. tot iemand, dien men uitnoodigt wat digter bij te komen zitten: သိကတည်းသိကတည်း, Antw. ကတည်းကတည်း, *laat maar hier*, d. i. *ik blijf maar hier of laat mij maar hier blijven zitten*. Niet zeldzaam ook beide hulpwoorden, bv. လောကီလောကီ, *die man, laat hem maar*.

§ 231. Voor den Vetatief, d.i. de wijze van spreken, waarmee men iemand iets verbiedt of wel ontraadt, heeft men een drietal hulpwoorden. Vooreerst *ḡnuz* Zoo bv. *ḡnuzkix* doe zoo niet, handel zoo niet; *amamkukux ḡnuzkix* die moet je niet zoo dadelijk gispen of gisp die niet zoo dadelijk. Andere voorb. vindt men Gesch. v. Soepëna bl. 3, 17 en 16 r. v. o. *ḡnuzam* of *ḡnuzam* een zamenstelling van *ḡnuz* met *am* of *am* te vroeg, bij voorbaat, met overhaasting, is een vetatieve uitdrukking, die men bezigt om in een gezegde iemand te verbieden of te ontraden, in het

1) In de transcriptie van deze plaats vindt men niet *disina* maar *disinga*. Het eerste is de meest gewone vorm.

§ 239. Het hulpwoord voor den *meervoudigen* of beter gezegd, *collectieven* *Propositief*, is *လာယှ်* s. *kom, laten we*, met *ခံက* of *ယှ်ခံက* Basa. Het voornaamwoord is het boven reeds genoemde *ဤ*, dit wordt namelijk ook gebezigd voor *wij, ons*. Zoo bv. Gesch. van Samaoen: de Patih zeide: *indien U het goedkeurt, ခံကခါယှ်ခံကခါယှ်ခံက ယှ်ခံက ကံ, laten we een strijder afzenden*; Gesch. van Abd. en Abd. bl. 7, 10 r. v. o. *ယှ်ခံကဤ ဝှ်ခံကခါယှ်ခံက ကံ, laten we hem verzoeken om handelskapitaal*; id. 83, 10 r. *လာယှ်ဤယှ်ခံကခါယှ်ခံက ကံ, laten we het aangeven*; id. 7 r. v. o. *ခံကခါယှ်ခံကလာယှ်ဤခံကခါယှ်ခံကခါယှ်ခံက ကံ, laten we heden avond onze opwachting gaan maken bij den kroonprins*. Andere plaatsen zijn bl. 151, 4 r. v. b. en 9 r. v. o. 1) Maar zeer dikwijls wordt ook bij den meervoudigen *Propositief* het hulpwoord weggelaten. Bv. Kitab Dongeng r. n. a. bl. 15, 6 r. *ခံကခါယှ်ခံကခါယှ်ခံက ဤခံကခါယှ်ခံက* en nu Oome, *kom laten we maar naar het dorp gaan*; Sp. d. J. bl. 36, 8 r. *ယှ်ခံကယှ်ခံက ဤခံကခါယှ်ခံက* en *het geld, kom, laten we dat deelen*. Hier is zelfs het voornaamwoord *ဤ* ook weggelaten, de reden is evenwel geen ander als dat in de voorgaande zinsnede: *ယှ်ခံကဤခံကခါယှ်ခံကခါယှ်ခံကခါယှ်ခံက* dat voornaamwoord reeds voorkomt en het geheele redeverband van dien aard is, dat het spreker onnoodig voorkomt, het in de volgende te herhalen. Verdere plaatsen waar het hulpwoord ontbreekt, zijn Gesch. van Abd. en Abd. bl. 7, 11 r. en 173, 10 r.

§ 240. Opmerking verdient voorts, dat spreker zich ook nog wel eens zelf noemt. Bv. Gesch. van Raden Sapri, nadat meêgedeeld is, dat de vorst den patih en de beide prinsen deed ontbieden: *ယှ်ခံကခါယှ်ခံကခါယှ်ခံက ဤခံကခါယှ်ခံကခါယှ်ခံက ဤခံကခါယှ်ခံကခါယှ်ခံက* *လာယှ်ဤခံကခါယှ်ခံကခါယှ်ခံက* de patih zeide tot Sapri en Indra Bangsawan: *Oedjang's, nu worden wij door Uw vader naar het paleis ontboden, komt, laten we onze opwachting gaan maken*. Zooals ook de inlander getuigt, zouden de woorden *ခံကခါယှ်ခံက* met vader (de patih noemt zich hier met *ခံကခါယှ်ခံက*) zonder bezwaar kunnen gemist worden. Ze zijn als een, voor de duidelijkheid van den zin niet noodzakelijke toevoeging of repetitie te beschouwen. In de gedachte behoort hier namelijk achter *ခံကခါယှ်ခံကခါယှ်ခံက* ingevoegd te worden de betiteling *ဤ* of wel een voornaamwoord v. d. 2e persoon, zoodat er dus eigenlijk staat: *komt, laten we onze opwachting gaan maken, oed-*

1) Sp. d. J. bl. 106, 2 r. vindt men *ခံကခါယှ်ခံကခါယှ်ခံကခါယှ်ခံက* als *het U be-
lieft, ik wil het gaan weggagen*. Men heeft hier een enkelvoudigen *Propositief*, en treedt *ခံက* hier niet op als hulpwoord. Het is een afzonderlijk zindeel.

verbonden met het Arab. woord *جسد* *lichaam*, tot *အလှူတရား* *အလှူတရား* *တရား* of *အလှူတရား* ook wel met afkorting: *အလှူတရား* *အလှူတရား* of *အလှူတရား*. Gelijken in rang, bv. twee distriktshoofden. zullen er zich doorgaans van bedienen, over en weêr, indien te minste niet bijzondere betrekkingen van bloedverwantschap of wel de omstandigheid, dat de een van veel hooger afkomst is, den anderen noopt zich met een nederiger voornaamwoord aan te duiden. Zooals blijkt, bv. uit brief n° 30 van Holle's Modellen van verschillende brieven, wordt het echter ook wel, door voorvoeging van *အလှူတရား* dat evenzoo als *အလှူတရား* *lichaam* beteekent, wat nederiger gemaakt, door een zoon tot zijn vader gebruikt.

2. *ကျွန်* dat evenzoo als *ကျွန်* *dienaar*, beteekent. Het is het gewone voornaamwoord sprekende tot een meerdere. Het krijgt mede zooals *ကျွန်* soms een Arab. woord voor zich, dat lichaam beteekent, namelijk *အလှူတရား* (Ar. *جسم*), en dan wordt *အလှူတရား* of met afkorting *အလှူ* o. a. gebruikt door den dorpeling, sprekende tot zijn loerah (dorpshoofd) en door laatstgenoemden nevens *အလှူတရား* tot het onderdistriktshoofd, zoomede tot het distriktshoofd. Ook kinderen sprekende tot hun vader, duiden zich wel aan met *အလှူတရား*

3. *အလှူ* (Ar. *عبد* *dienaar*), nederiger dan het zoo even genoemde *ကျွန်*. Door voorvoeging van *အလှူ* wordt het zulks nog meer. Het gebruik van *အလှူ* komt, behalve dat het zooals gezegd werd, wat nederiger is, overeen met dat van *အလှူ* bepaaldelijk is het ook nevens *အလှူ* letterlijk 's vorsten dienaar of *uw Hoogheids dienaar*, het

အလှူ hetgeen hem tegenover een kontroleur geoorloofd is. De Ambtenaren beneden den rang van patih, zullen, als de kontroleur zich met *ကျွန်* noemt, uit eigen beweging van zich zelf een nederiger voornaamwoord gaan gebruiken.

Een Assistent Resident behoort, tot den Regent of patih sprekende, zich insgelijks te noemen met *ကျွန်*. Tot een distriktshoofd en mindere ambtenaren bezige hij *ကျွန်*. Is de toegesprokene een hoofd van zeer inferieuren rang, en zijn er termen om wat minder vriendelijk te zijn, dan kan hij *အလှူ* gebruiken.

De Resident mag, sprekende tot Regent of patih, zich noemen met *ကျွန်* en zulks kan hij ook gevoegelijk doen tot een distriktshoofd. Tot al de overigen is *အလှူ* geoorloofd.

Wat particulieren betreft, hangt het natuurlijk af van den voet van gemeenzaamheid, waarop zij staan met de inlandsche ambtenaren, van welk voornaamwoord zij zich behooren te bedienen. Veelal zullen echter ook zij kunnen volstaan met *ကျွန်* of wel met *အလှူ*

voornaamwoord, waarmee men zich noemt, sprekende tot den Regent. Het wordt ook wederom afgekort tot ᠠᠨᠠᠭᠤᠨᠠᠨᠠᠭᠤᠨ

4. ᠠᠨᠠᠭᠤᠨᠠᠨᠠᠭᠤᠨ dat vooral in de dorpen door gelijken wordt gebezigd, ook wel door iemand, sprekende tot zijn jongeren broeder. Deze laatste behoort zich dan te noemen met ᠠᠨᠠᠭᠤᠨ of wel met ᠠᠨᠠᠭᠤᠨ Zonderling is 't, dat vrouwen en meisjes dit voornaamwoord niet mogen bezigen, waarop dit steunt, is mij onbekend.

Van de persoonlijke voornaamwoorden eerste persoon enkelvoud, waarmee men zich aanduidt, sprekende tot een geringere, is het minst uit de hoogte :

a. ᠠᠨᠠᠭᠤᠨ wel hetzelfde woord als het Mal. ᠠᠨᠠᠭᠤᠨ orang, *persoon, individu, mensch, lieden*. Wij maakten boven, bij de bespreking van den *Propositief*, reeds kennis met dit voornaamwoord, en zagen daar, dat het ook gebezigd wordt als pers. voorn. van den eersten persoon meervoud, dus voor *wij, ons*. Hieronder, bij de persoonlijke voornaamwoorden van den 2e persoon, zullen wij nog een eigenaardige wijze van gebruik van dit ᠠᠨᠠᠭᠤᠨ hebben te vermelden.

Dan volgt

b. ᠠᠨᠠᠭᠤᠨ hetzelfde woord als het Mal. *kami, wij* (zie de Mal. grammatica). Wel plaatst men, dit voornaamwoord bezigend, zich veel hooger dan de toesproken persoon, en kan het dus slechts gebezigd worden tot iemand, die veel lager in rang is, maar het is toch vriendelijk. Het wordt ook wel gebruikt door den man, sprekende tot zijn vrouw, en bij hetgeen er reeds van gezegd is in de noot aan het begin van dit hoofdstuk, kan hier nog gevoegd worden, dat een Europeaan sprekende tot zijn bediende, er zich ook allezins gepast meê kan aanduiden.

Eindelijk noemen wij hier nog :

c. ᠠᠨᠠᠭᠤᠨ Dit is zeer uit de hoogte en mag mitsdien, zonder aan de wellevendheid te kort te doen, slechts gebruikt worden door zeer aanzienlijken, sprekende tot geringen of tot personen veel lager in rang. Ouders mogen er zich ook meê noemen, sprekende tot hun kinderen. Uit de omstandigheid, dat het zeer uit de hoogte is, volgt als van zelf, dat ᠠᠨᠠᠭᠤᠨ al heel spoedig of doorgaans het voornaamwoord is, waarmee iemand zich noemt als hij een ander beknort, met hem twist, enz. Het is dan grof.

Waar men bij zich zelf spreekt zoomede in een uitroep niet gerigt tot iemand, is voorts ᠠᠨᠠᠭᠤᠨ het gebruikelijke voornaamwoord. Minder gewoon, en dan ook nog slechts bij zich zelf sprekende, is ᠠᠨᠠᠭᠤᠨ terwijl ᠠᠨᠠᠭᠤᠨ naar het schijnt, slechts zeer zeldzaam zoo wordt gebezigd.

§ 243. Het behoeft nauwelijks te worden gezegd, dat, naarmate men zich nederiger, meer onderworpen enz. wil uitdrukken, men ook een nederiger

het echter moeilijk, een vasten regel op te geven voor het gebruik van dit voornaamwoord, men leeft er vrij willekeurig meê. Plaatsen waar het gebezigd is, zijn: Sp. d. J. bl. 44, 4 r. v. o., id. 117, 8 r. v. b. en 4 r. v. o.; id. 125, 8 r. v. o. id. 132, 2 en 3 r. v. b.; id. 141, r. 1 v. b. Gesch. van Abd. en Abd. bl. 73, 3 r. v. o., id. 179, 5 r. v. b.; Kitab Dongeng r. noe aranèh bl. 7, 2 r. Enz.

Hierbij kan nog gevoegd worden, dat het onder het volk gebruikelijk is, iemand, dien men niet kent, aan te spreken met *မာရအေးမာရအေး*

Voorts moeten nog genoemd worden:

မိမိမိမိ, het is beleefd, maar komt als zijnde verouderd, weinig voor.

အေးအေး insgelijks een hoffelijk of wel vriendelijk voornaamwoord, men kan het gebruiken tot een gelijke en ook tot een mindere, dien men vriendelijk wil toespreken.

အေးအေး Over het gebruik van dit woordje, bij wijze van pers. voornaamwoord, zal hieronder het noodige worden gezegd.

Hetzelfde woord als het Mal. *kita*, *wij*, met insluiting van den toegeproken persoon, is *မိမိ* dat in poëtisch Javaansch ook de beteekenis heeft van *gij*, *u*. Het wordt zoo goed als niet gebruikt, op Bandoeng zou de Regent het soms doen.

§ 247. Ten slotte moeten wij als voornaamwoord van den 2e persoon ook nog vermelden het, als voornaamwoord van den eersten, reeds herhaaldelijk genoemde *တူရ*. Men bezigt het tot een gelijke en ook wel tot een mindere. Zoo bv. zegt in de hierbij gevoegde zamenspraken (bl 20, r. 1) de eene koopvrouw tot de andere: *ကျေးဇူးတင်တောင်းတောင်းအေးအေးမိမိ*, *မိမိအေးအေးအေးအေး* *ကျေးဇူးတင်* *အေးအေးမိမိအေးအေး* *မိမိတူရတူရ* *hoe gaat het 's nachts met het goed, wordt het bewaard door den eigenaar of bewaar jij het maar?* Zie hier nog een ander voorbeeld: *အေးအေးတူရတူရ* *မိမိတူရတူရ* *မိမိတူရ* *hoeveel bedraagt Moetahars betaling per maand?* Antw. *မိမိတူရတူရ* *မိမိ* *hij krijgt vijf gulden*. De vrager hervat: *အေးအေးတူရတူရ* *မိမိ* *en jij, hoeveel krijg je 's maands?* Antw. *ကျေးဇူးတင်* *မိမိ* *ik, vijftien gulden zilver*.

§ 248. Aan sommige van de hier bovengenoemde voornaamwoorden van den 2e persoon kan, door invoeging van den klank *ar* (§ 113 en volg.) den *meervoudsvorm* worden gegeven. Maar slechts met *တူရ* wordt zulks doorgaans gedaan. Niet zelden ook krijgt, waar men dit voornaamwoord gebruikt, slechts het werkwoord den meervoudsvorm. Zoo bv. tot velen: *မိမိတူရတူရ* *hebt gijl. reeds gegeten?* Evenzoo *ကျေးဇူးတင်* *ကျေးဇူးတင်* *မိမိ* *morgen moet gijl. op reis gaan*.

Men vindt het *stijf* om in gevallen zooals deze, waar het voor den zin niet noodig is, het pluralis ook nog eens door het voornaamwoord uit te drukken.

§ 251. Ons reflexief voornaamwoord *zich* of wel ons *zich zelf* drukt men uit door *ဆာတဲ* met *မိမိ* of wel *ဆာတဲ* Basa. Bv. Gesch. van Abd. en Abd, bl. 47, 5 r. v. o. *dat er een zeer magtige tooveenaar was, die zich de gedaante kon geven van een dier*; id. bl. 41, 9 r. v. o. *hij kon zich de gedaante van een dier geven* maar al forceerde hij zich ook om het te kunnen. Sp. d. J. bl. 56, 4 r. v. b. *hij kon zich de gedaante van een steenmarter verkleppen* echter *zich zelf*. *ဆာတဲ* met *မိမိ* of wel *ဆာတဲ* B. gebruikt men insgelijks.

Ook voor *ik zelf* zoomede *ons zelf* of wel *ons* bezigt men *ဆာတဲ* maar het heeft dan geen Basa. Zoo bv. *hij kon zich de gedaante van een dier geven* *indien* *gij ongelukkig wordt, dan word ik zelf zulk voorzeker ook*; *ဆာတဲ* *hij* *zelf* *schep daar ook behagen in, maar als er onderwijl iets noodzakelijks is, dan laat ik het tijdelijk rusten*; Sp. d. J. bl. 31, 4 r. v. o. *hij kon zich de gedaante van een dier geven* *komt, laten we ons maar in gindschen vijver storten, die strekke ons tot graf*. Waar wij voor den nadruk i. pl. v. *hij* veelal *hij zelf* zeggen, gebruikt men *ဆာတဲ* (§ 250) en waar wij om dezelfde reden *gij zelf* verkiezen boven *gij*, *ဆာတဲ* (§ 245). Zoo bv. Sp. d. J. bl. 85: 4 r. v. o. *hij kon zich de gedaante van een dier geven* *maar hij zelf was lui en werkte nooit*; id. bl. 76, 3 r. *al wie een kuil graaft voor een ander, hij zelf stort er soms in*; id. bl. 10, 4 r. v. o. *hij kon zich de gedaante van een dier geven* *dan zult gij zelf insgelijks geholpen worden*. De vrouw sprekende tot haar man gebruikt ook wel het reeds boven (§ 245) genoemde *ဆာတဲ* Bv. *hoe heb ik het met je, of waarom, mijn kip geslagt?* Antw. van de vrouw: *hij kon zich de gedaante van een dier geven* *gij zelf zeldet immers ze te slagten*.

§ 252. Voorts wordt *ဆာတဲ* en *ဆာတဲ* B. nog gebruikt om ons *zelf*, in *eigen* persoon te beteekenen. Het krijgt dan echter het voorzetsel *ကျ* door. Bv. Gesch. van Soepëna bl. 52, 16 r. v. o. *hij kon zich de gedaante van een dier geven* *wil mijn oudere broeder zelf gaan strijden, dat hij zich toerust*; *hij kon zich de gedaante van een dier geven* *mijn meester is soms in eigen persoon bezig zijn eten te koken*. Ook uit *zich zelf*, van *zelf* wordt met *ကျ* *ဆာတဲ* uitgedrukt. Bv. Gesch. van Soepëna bl. 42, 6 r. *hij kon zich de gedaante van een dier geven* *dan deed dat kanon zich altijd van zelf hooren*. In deze beteekenis is er geen Basa. Eindelijk kan *ကျ* *ဆာတဲ* nog zijn zva. *ဆာတဲ* waar dit den zin heeft van ons *eigen*. Het Basa woord is dan wederom *ကျ* *ဆာတဲ* Bv. Gesch. van Soepëna bl. 13, 17 r. v. o. *hij kon zich de gedaante van een dier geven* *om niet te spreken van zijn eigen arbeid*.

§ 253. Het zoo even genoemde *အတူတူ*, dat ook *alleen* beteekent, heeft, vooreerst in die beteekenis, maar ook, waar het optreedt in den zin van ons *zelf* of wel van ons *eigen*, als panēngah woord dikwijls *မြကမိ*. Het Basa woord is hetzelfde als dat van *ကျေးဇူး*, namelijk *ကျေးဇူးတူ*. Bv. Gesch. van Abd. en Abd. bl. 83, 7 r. *အဘယ့်ကလေးတူမြကမိမိမိ* *သိမ်းကလေး*, *wat meer is, ik zelf ben ook reeds door dien man opgeligt*; id. bl. 59, 8 r. v. o. *ကျွန်ုပ်တို့အဘယ့်ကလေးတူမြကမိအဘယ့်ကလေး* *ငါတို့အဘယ့်* *ik ben aan het leven van Abdoerrahim even zoo gehecht als aan mijn eigen leven*. Als *အတူတူ* den zin heeft van: *uit zich zelf, van zelf, bij zich zelf*, heeft het geen Basa. Plaatsen, waar men het zoo vindt gebezigd, zijn o. a. Sp. d. J. bl. 115, r. 1 en 111, 2 r. v. o.

Opmerking verdient ook nog, het gebruik van *အတူတူ*, zooals bv. Sp. d. J. bl. 107, 4 r. v. o. Daar is het namelijk te vertalen met ons bezit- telijk voornaamwoord of wel bepalend lidwoord. Het Basa woord is al- weer *ကျွန်ုပ်တို့*, en zou de bedoelde zinsnede *ကျွန်ုပ်တို့ကလေးတူ* *ကျွန်ုပ်တို့အဘယ့်ကလေး*, *nji Mëntik wrong haar (de) handen*, in Basa luiden: *ကျွန်ုပ်တို့ကလေးတူအဘယ့်ကလေး*

In een enkel geval, namelijk als men met nadruk spreekt, wordt het voorzetsel *ကျ*, *door* (§ 251) ook wel gevoegd voor *အတူတူ* en *မြကမိ*.

§ 254. Veelvuldig daarentegen krijgen *အဘယ့်* en *မြကမိ* voor zich het woordje *မိ*, dat *lichaam, lijf* beteekent, van daar ook *persoon, in- dividu*, en voorts gebruikt wordt in de zin van de voornaamwoorden: *ik, mij, u, hij, hem, zijn*, zoomede in dien van het reflexief voornaamwoord *zich*. Met *ကျွန်* en *အဘယ့်* (§ 242, 2 en 3) wordt het zamengesteld tot zeer nederige voornaamwoorden van den eersten persoon. Zoo bv. Gesch. van Abd. en Abd. bl. 25, 6 r.; Kitab Dongeng r. n. a. bl. 9, 4 r. v. o. id 15, 11 r. Als voorbeelden van het gebruik van *မိ* kunnen verder dienen de plaatsen: Gesch. van Abd. en Abd. bl. 53, 3 r. v. o., 81, 7 r., zoo- mede Kitab Dongeng r. n. a. bl. 5, 2 r.

Wordt *မိ*, hetgeen zooals reeds werd gezegd, veelvuldig geschiedt, zamengevoegd met *အတူတူ* of *မြကမိ* tot *မိအတူတူ* of wel *မိမြကမိ* dan komt de beteekenis van de aldus gevormde uitdrukking overeen met ons: *mij zelf, u zelf; hem zelf* of wel *zich zelf*. Bv. Gesch. van Abd. en Abd. bl. 42, 3 r. v. o. *မိမိကျွန်အဘယ့်ကလေးမိမိကျွန်အဘယ့်ကလေး* *အဘယ့်ကလေး* *ကျွန်အဘယ့်ကလေးမိအဘယ့်ကလေး*, *vader nu was ontzettend ellendig, maar hij dacht bijna niet aan zich zelf* (of *hem zelf*); Sp. d. J. bl. 157, 1. r. *အဘယ့်ကျွန်အဘယ့်မြကမိ*, dat staat gelijk met *zich zelf* (of *u zelf*) *kwaad te doen*.

1) Het Basa woord voor *အတူတူ*, als dat beteekent *alleen*, is *အတူတူ*

§ 255. Niet minder veelvuldig dan *မိမိ*, bezigt men zoo met *အဘယျ* het woordje *အဘယျ* s. *အပိတ*, B. dat insgelijks *lichaam*, *bijf* beteekent, en kan dan ook *အဘယျအဘယျ* waarvan *အဘယျ* P. en *အပိတ* *အဘယျ* B. zoomede B.L. hetzelfde beteekenen als *မိမိအဘယျ* Zoo bv. Gesch. van Soepëna bl. 3, 15 r. v. o. *အဘယျအပိတအဘယျအဘယျ* *denk liever eens rijpelijk na over u zelf*. Ook *hij zelf*, bv. Sp. d. J. bl. 50, 3 r. *အဘယျအဘယျအဘယျအဘယျ* *en bij slot van rekening begaat hij ze zelf*. Soms wordt *အဘယျအဘယျ* ook wel gebruikt, waar wij slechts het persoonlijk voornaamwoord bezigen. Bv. Sp. d. J. bl. 132, 3 r. v. o. *မိမိကုသေသကုသေသ* *bepaalt zich tot het maken van spijkers*, *အဘယျအဘယျအဘယျအဘယျ* *en ze faalt niet mij te voorzien van levensonderhoud*.

Alleen, d. w. z. zonder *အဘယျ* wordt *အဘယျ* voorts zeer dikwijls gebruikt bij wijze van *persoonlijk voornaamwoord* en ook wel om *zich* of *zich zelf* te beteekenen. Zoo vooreerst, als *pers. voornaamwoord van den tweeden persoon*, wanneer men zich vriendelijk wil uitdrukken. Bv. *အဘယျ* *အဘယျအဘယျအဘယျ* *van af gisteren ben ik op u wachtende geweest*. Ten anderen als *persoonlijk voornaamwoord van den derden persoon*. Bv. Sp. d. J. bl. 75, 4 r. *de adjag werd beducht*, *အဘယျအဘယျအဘယျ* *dat hem een onheil zou overkomen*; Gesch. van Abd. en Abd. bl. 119, 1. r. *အဘယျအဘယျအဘယျအဘယျ* *Noeroedin dacht er over na wat hem te doen stond* (of *wat hij zou gaan doen*). Een voorbeeld, waarin *အပိတ* *zich* of *zich zelf* beteekent, hebben wij in Gesch. van Soepëna bl. 50, 4 r. *အဘယျအဘယျအဘယျအဘယျ* *moge vader op zijn hoede zijn en zich zelf bewaken*. Een ander voorbeeld vindt men bl. 10, 12 r.

§ 256. Wordt, zooals ook wel eens geschiedt, *အဘယျ* zamengevoegd met een, in dat geval den zin van het bezittelijk voornaamwoord hebbend, persoonlijk voornaamwoord, bv. met *အဘယျ* of *အဘယျ* (§ 242, b en c) of wel *အဘယျ* (§ 245), tot *အဘယျအဘယျ* *အဘယျအဘယျ* of wel *အဘယျအဘယျ* dan staan deze uitdrukkingen, wat het gebruik er van betreft, op een lijn met dat voornaamwoord. Zoo bv. Sp. d. J. bl. 27, 4 r. *အဘယျအဘယျအဘယျအဘယျ* *vast stort ik in het verderf* of *vast is mijn verderf*; id. 41, 2 r. *အဘယျအဘယျအဘယျအဘယျ* *want ook gij raakt dan getroffen door een onheil*.

Zeer dikwijls heeft dergelijke zamenvoeging plaats met benamingen van bloedverwantschap of wel met betitelingen. Vooral in Basa doet men zulks gaarne, en *အပိတ* beteekent dan zooveel als *de geëerde persoon*. Zoo bv. Modellen Soendasche brieven van Holle bl. 27, 5 r. v. b. *အပိတအဘယျ* *de geëerde persoon van ouderen broeder*; id. bl. 39, 3 r. *အပိတအဘယျ* *de geëerde persoon van vader*; Gesch. van Soepëna bl. 63, 10 r. *အပိတအဘယျ*

ကျွန်, mijn geëerde zoon; id. bl 4, l. r. waar een vorstin spreekt tot haar echtgenoot: မလိကဇီဆိကံ, de geëerde persoon van ဇီဆိကံ, d. i. de geëerde persoon van mijn echtgenoot of mijn geëerde echtgenoot. Zoo ook မလိကဇီ ဂျေဟျှ, enz.

Waar men geen Basa spreekt, bezigt men မေဟကျှ, de benaming van bloedverwantschap of wel de betiteling wordt dan door die voorvoeging van မေဟကျှ als ik mij zoo uitdrukken mag, vervriendelijkt. Zoo is bv. မေဟကျှဉာဏ်, Gesch. van Soepëna bl. 7, 13 en 17 r., vriendelijker dan ဉာဏ်. En dat is ook het geval als မေဟကျှ, zooals bv. op bl. 66, 11 r. van meergenoemd werkje, gevoegd wordt vóór een voornaamwoord. In het Hollandsch is die wijziging van zin echter niet terug te geven, en moeten wij het မေဟကျှဉာဏ် dat men daar vindt, als of er slechts ဉာဏ် stond, vertalen.

Bezittelijke voornaamwoorden.

§ 257. Als zoodanig worden gebezigd vooreerst de hierboven genoemde persoonlijke voornaamwoorden. Men voegt ze ten dien einde eenvoudig bij wijze van bepaling achter het zelfstandig naamwoord, zoo bv. မေဟကျှဉာဏ်, je kind; ကုကုလေယျမိန္ဒြိယံ, mijn huis, enz. Ook kan, zooals wij reeds zagen (§ 253) met မကံလကျှ zoomede met een uitdrukking, zooals bv. မေဟကျှဉာဏ် (§ 256), de zin van het bezittelijk voornaamwoord worden uitgedrukt.

Ten anderen worden, bij wijze van bezittelijke voornaamwoorden, gebruikt de in § 249 bedoelde en ten deele opgenoemde titelaturen, zoomede verwantschapstermen of benamingen van bloedverwantschap.

Zoo kan bv. beteekenen: ယုဇ္ဈာနကတကျှ, Uw kind; မယုဇ္ဈာနကျှမေဟ, mijn bede; ဟူလကမိကံ of ဟူလဇီဆိကံ, mijn leven, ook uw leven.

§ 258. Een speciaal bezittelijk voornaamwoord van de 2e persoon is ကျယ်. Het wordt gebezigd als panēngah woord, maar ook niet zeldzaam als Basa of wel Basa loehoer woord. Zoo bv. Gesch. van Samaoen: ကျယ် မေယျိမကျယ်ကမိန္ဒြိယံမလဇီဆိကံကျှ, goes, nu vertrouwt uw vader moeder niet; Gesch. van Abd. en Abd. bl. 159, 9 r. v. o. မိမကျယ်ကျယ်မလဇီဆိကံကျယ်ကမိန္ဒြိယံ, en doe mijn respect aan uw vader.

§ 259. Als bezittelijk voornaamwoord van den derden persoon bezigt men voorts zeer veelvuldig het aanhechtsel က, verdubbeld, als het woord gevormd is met een aanhechtsel. Zoo bv. ကျယ်က, zijn paard, maar မိမိကျယ်က, zijn naam, omdat het woord မိမိကျယ်က, met behulp van een aanhechtsel is gevormd. Desgelijks ကကကျှဉာဏ် (ကကကျှဉာဏ်, goederen, bezittingen, van ကကျှ, door middel van herhaling der eerste lettergreep en aanhechting van မေဟကျှ), zijn goederen, zijn have en

goed; ʔənɛnɛɪŋɟəŋ (ʔənɛnɛɪŋɟəŋ *braafheid, nauwgezetheid*, van ʔənɛnɟəŋ met behulp van het voorvoegsel ʔən en het aanhechtsel ɛnɟəŋ) *zijn braafheid, zijn nauwgezetheid*; ʔənɛnɛɪŋɟəŋ (ʔənɛnɛɪŋɟəŋ van ʔənɛnɟəŋ *weten, kennen*, met behulp van het aanhechtsel ɛnɟəŋ) *zijn weten, zijn kennen*; enz.

§ 260. Zooals Prof. Roorda reeds opmerkte (zie Jav. Gr. N. U. § 211) is het Soendasche ʔən het Javaansche ʔəŋ, waarvoor in een paar gevallen ook ʔəŋ en het Maleische *nja* een en hetzelfde aanhechtsel.

Wat de functie er van betreft in het Soendasch, in het algemeen kan men zeggen, dat het aanhechtsel ʔən dient om een betrekking aan te duiden tusschen hetgeen beteekend wordt door het woord, waaraan het wordt gehecht, en iemand of iets.

Die betrekking drukken wij in het Hollandsch op onderscheidene wijzen uit.

Vooreerst waar wij spreken van een persoon of zaak, met betrekking tot een ander bepaald persoon of een ander bepaalde zaak, door het bezittelijk voornaamwoord van den derden persoon. Hiervan gaven wij reeds eenige voorbeelden.

Ten tweeden door het bepalend lidwoord. Immers spreken wij van een persoon of zaak, met voorvoeging van het bepalend lidwoord, dan spreken wij van dien persoon of van die zaak in betrekking tot iets anders, dat wel is waar niet altijd genoemd of niet op nieuw genoemd wordt, maar dat men toch voor den geest heeft. Zoo wordt bijv. Sp. d. J. bl. 99, 5 r. waar wij vinden ʔənɛnɟəŋ van ʔənɛnɟəŋ *toespijken*, gesproken in betrekking tot de rijst, die de persoon, waarvan daar sprake is, at. Die betrekking nu, waardoor de toespijzen worden bepaald, drukken wij in het Hollandsch uit door het bepalend lidwoord, en vertalen zoo ʔənɛnɟəŋ met *de toespijzen*.

Desgelijks Gesch. van Abd. en Abd. bl. 39, 4 r. v. o. ʔənɛnɟəŋ ʔənɛnɟəŋ ʔənɛnɟəŋ ʔənɛnɟəŋ *wat het schip betreft, dat was vaders eigendom, de stuurman was iemand van de stad Maskat, met name Ganaim*. De betrekking, waardoor de stuurman wordt bepaald, er wordt namelijk van hem gesproken in betrekking tot een bepaald schip, drukken wij ook hier uit door het bepalend lidwoord. Soms kan men het aanhechtsel, naar men verkiest, of door het bezittelijk voornaamwoord van den derden persoon of wel door het bepalend lidwoord vertalen. Zoo kan men, om maar een voorbeeld te noemen, het ʔənɟəŋ op bl. 77, 10 r. van Sp. d. J. vertalen met *zijn zeggen* was, maar ook met *het zeggen* (namelijk van den leeuw) was. Dat wij, om wat meer gewoon Hollandsch te hebben, hier *zeggende* zouden bezigen, doet natuurlijk niets tot tot de zaak af.

§ 261. In het hierboven bijgebragte voorbeeld zouden wij de zinsnede *අඩංගු මුදුරු නගරයේ සිට* i. pl. v. met *de stuurman was iemand van de stad Maskat*, ook gevoegelijk kunnen vertalen met *stuurman er van* (of *er op*) *was* enz. En zoo, met *er van* of *er van*, waarin door *er* of *er* gewezen wordt op iets, dat men voor den geest heeft, zouden wij de betrekking, die door het aanhechtsel wordt uitgedrukt, geheel juist hebben teruggegeven. In dien zin moet dan ook het aanhechtsel opgevat worden bij een uitdrukking, zooals bv. *සෑහෙන දිනක* *iedereen dag, dagelijks*, wel te onderscheiden van *සෑහෙන දිනක* *den geheelen dag* en van daar *onafgebroken, al maar door, den geheelen tijd*. Een voorbeeld van dit laatste vindt men Gesch. van Abd. en Abd. bl. 69, 7 r. v. o. *අත දෙකින් ම අසලා* *den geheelen tijd zat hij met de handen aan de rosenkrans*. En van *සෑහෙන දිනක* is dit er een: *තමා සමඟ මාලිකා* *tijdens ik mij op Batavia bevond, was ik iederen dag in gezelschap van Europeanen*. Spreker heeft voor den geest het verblijf te Batavia, en daarop wijst het aanhechtsel. Wij kunnen zulks doen met behulp van *er* of *er*, en zoo heeft het Soendasch eigenlijk: *tijdens ik mij op Batavia bevond, was ik den geheelen tijd er van* (nam. van dat verblijf) *in gezelschap van Europeanen*.

§ 262. Waar gesproken wordt met betrekking tot een persoon of als zoodanig gedachte zaak, en wij die, door het aanhechtsel uitgedrukte betrekking, zooals boven reeds werd opgemerkt, teruggegeven met de bezittelijke voornaamwoorden van den derden persoon *hem*, *haar* of *hun*, daar beteekent het aanhechtsel ook eigenlijk *van hem*, *van haar* of *van hen*. Zoo luidt, om ons maar wederom tot een voorbeeld te bepalen, Sp. d. J. bl. 108, 6 r. v. o. *er was een knaap, genaamd Bëgòg, hij was het kind van een jager, තමාගේ පියා* *zijn vader was in het bosch door een schurk doodgeschoten*, het Soendasch eigenlijk: *vader van hem was in het bosch door een schurk doodgeschoten*.

§ 263. Zie hier nog een, uit de „Gesch. van Raden Sapri” genomen voorbeeld, waarin de eigenaardige functie van het aanhechtsel duidelijk uitkomt. Het is dit: *තමා විසින්* *kijk, daar vond hij een diepe put, het water er van was zeer helder, maar de emmer, namelijk de emmer, die bij de put behoorde te zijn, was er niet*. Opmerking verdient, dat wij in de laatste zinsnede het onbepalend lidwoord zouden bezigen, wij zouden namelijk zeggen: *maar een emmer was er niet*. Zóo vertalende, drukken wij echter de betrekking, die in het Soendasch door het aanhechtsel wordt uitgedrukt, niet uit in het Hollandsch.

§ 264. Intusschen, zulks is ook niet altijd mogelijk. Zoo vindt men bv.

wel *တၢ်မၤ* *indien*, *တၢ်မၤ* *opdat* en dergelijke woordjes, voorzien van het aanhechtsel, en hoewel ook dan, met behulp van hetgeen hierboven werd opgemerkt, de aanhechting van *တၢ်* grammatisch voldoende kan worden verklaard, zoo kunnen wij toch, hetgeen er meê in het Soendasch wordt uitgedrukt, niet teruggegeven in het Hollandsch. Een wijziging van beteekenis door het aanhechtsel is ook bij sommige woorden op te merken. Zoo kan *တၢ်မၤ* hetzelfde beteekenen als *တၢ်မၤ* *daar straks*, *zoo even*, maar ook: *te voren*, *vooraf*, *voorheen*, *vroeger*, *eerst*; en beteekenen *တၢ်မၤ* *တၢ်မၤ* of *တၢ်မၤ* *straks*, *zoo aanstonds*, *aanstaande*, *eerstkomende*, maar *တၢ်မၤ* *တၢ်မၤ* of *တၢ်မၤ* *met der tijd*.

§ 265. Dat het aanhechtsel voorts nog gebezigd wordt bij de vorming van een Superlatief, zagen wij reeds boven (§ 155). Ook dan moet het, volgens hetgeen in § 260 werd gezegd, worden verklaard, en zoo beteekent het *တၢ်မၤ* in het, aan het slot van genoemde § 155 gegeven voorbeeld, eigenlijk: *de allereerste met betrekking tot rijk zijn*.

§ 266. Krijgt een van het aanhechtsel *တၢ်မၤ* voorzien telwoord (§ 133 b) ook nog het aanhechtsel *တၢ်* m. a. w. is het, door dat telwoord *တၢ်မၤ* genoemde tal bepaald, door de betrekking tot te voren genoemde of wel den spreker voor den geest staande personen of zaken, dan is het aanhechtsel terug te geven met het bepalend lidwoord. Zoo bv. *တၢ်မၤ* *het drietal*, van *တၢ်မၤ*. Betreffende *တၢ်မၤ* valt op te merken, dat wanneer dit het aanhechtsel krijgt, het woord een kleine wijziging ondergaat, het wordt dan namelijk niet *တၢ်မၤ* maar *တၢ်မၤ*.

§ 267. Eindelijk bezigt de taal ook nog het aanhechtsel *တၢ်* tot vorming van persoonlijke voornaamwoorden van den derden persoon van die van den tweeden persoon (§ 250).

§ 268. Alvorens van de bezittelijke voornaamwoorden af te stappen, moeten wij nog gewag maken van een bijzondere wijze om te beteekenen, dat iets iemand toebehoort, van hem is. Men kan zulks namelijk doen met behulp van het woordje *တၢ်မၤ*, waarvan alsdan *တၢ်မၤ* v. en *တၢ်မၤ* B. Bv. Gesch. van Abd. en Abd. bl. 39, 4 r. v. o. *တၢ်မၤ* *တၢ်မၤ* *wat het schip betreft, het was het eigendom van vader of het was van vader*; Sp. d. J. bl. 153, 7 r. *တၢ်မၤ* *want hij is mijn eigendom niet of hij is niet van mij*. Andere voorbeelden vindt men Sp. d. J. bl. 43, 9 r., 81, 2 r. v. o., 110, 7 r. v. o., 121, 8 r., 142, 2 r. en 153, 7 r. Ook kan *တၢ်မၤ* den meervoudsvorm krijgen (§ 111 en volgg.). Bv. *တၢ်မၤ* *Meester, moeten de kippen teruggebracht worden?* Antwoord: *laat maar, ze zijn immers zijn (haar) eigendom*, of *ze zijn immers van hem (haar)*, of wel: *ze zijn immers de zijne (de hare)*.

§ 269. Betreffende het Basa woord *anang* dat eigenlijk Javaansch is en door Roorda met *veraanzienlijkt* of wel *verheerlijkt* wordt vertaald, moet nog opgemerkt worden, dat men dit bezigend, wel de betiteling van den betrokken persoon weglaat, en bv. op de vraag: „van wien is dit potlood”, antwoordt: *anang* waarmee men dan wil beteekenen: *het is het (een) potlood, dat het eigendom is van Mijnheer* of *het is het (een) potlood van Mijnheer*.

Sprekende van een aanzienlijke, wordt *anang* voorzien van het aanhechtsel *an*, dus *anang* ook nog gebezigd bij wijze van Basa woord voor *aan* (§ 277). De uitdrukking beteekent dan letterlijk *zijn (haar) eigendom*.

§ 270. De in de voorgaande §§ vermelde zin en beteekenis van *anang* zijn te onderscheiden van die, welke het woord heeft, bv. Gesch. van Abd. en Abd. bl. 65, 7 r. Daar is het namelijk een Basa woord voor *anang* hebben, bezitten, de eigenaar zijn van iets. Het panengah woord is hetzelfde als van *anang* t. w. *anang*.

Aanwijzende voornaamwoorden.

§ 271. Ze zijn:

a. van personen en zaken: *anang* deze, dit; *an* die, dat; *an* gene, gindsche.

b. van hoedanigheid: *anang* dusdanig, aldus, zooals dit, in dezer voege, zus; *anang* zoodanig, zooals dat, in dier voege, zoo.

c. van hoeveelheid: *anang* zooveel, in deze mate, zooveel als dit; *anang* zooveel, in die mate, zooveel als dat.

d. van plaats: *anang* en *anang* hier; *anang* en *anang* daar; *anang* en *anang* ginds.

e. van tijd: *anang* nu, heden, tegenwoordig; *anang* nu of alsnu, met nadruk gezegd; *anang* *anang* *anang* *anang* *anang* of *anang* *anang* *anang* *anang* *anang* toen ter tijd, te dier tijd; *anang* S. *anang* B. ook *anang* SB. *tijdens, ten tijde dat, toen*.

§ 272. Gelijk in het Javaansch *anang* zoo wordt ook in het Soendasch het aanwijzend voornaamwoord van personen en zaken *anang* veelvuldig gebruikt bij persoonlijke voornaamwoorden van den eersten persoon. Er wordt dan meê geduid of gewezen op de bijzondere hoedanigheid of wel gesteldheid van den persoon, die met het persoonlijk voornaamwoord wordt bedoeld, maar in het Hollandsch is deze eigenaardige zin, die *anang*

enkel geval meer. Maar hoffelijk sprekende schijnt het niet te mogen ge-
bezigd worden.

§ 276. Omtrent het aanwijzend voornaamwoord van personen en zaken ~~kan~~ kan het volgende opgemerkt worden :

a. dat het ook gebruikt wordt, waar wij het bepalend lidwoord bezigen, sprekende van een bepaald soort van wezens of dingen. Zoo kan ພຣາຍະເມນ or ພຣາຍະເມນໄທ beteekenen *de menschen*, en moet ພຣາຍະວານາກ (Modellen Soend. brieven door Holle, n° 48) vertaald worden met *de wadana's*.

Voorts dat het op dergelijke wijze als *အဘယ်*, zie bov. als *substantief* in een zin kan optreden, en dan te vertalen is met *zulk* of *zulk een*, *zulke* of *zoodanige*. Zoo bv. Sp. d. J. bl. 128, 7 r. *ဇနကဏ္ဍကောသလဗျတ္တပုဂ္ဂလိကဗျတ္တိမာရဏ* *zulke zullen ongetwijfeld* enz. Ook wel eens met het persoonlijk voornaamwoord van den derden persoon. Bv. Gesch. van Abd. en Abd. bl. 83, 8 r. *ဇနကဏ္ဍကောသလဗျတ္တပုဂ္ဂလိကဗျတ္တိမာရဏ* *wat meer is, ik zelf ben ook reeds opgeligt door hem*. Zeer gevoegelijk zou men *ဘုရား* hier ook kunnen vertalen met *door dien man*, en zulks zou daarom zeer juist zijn, dewijl *ဇန* hier inderdaad staat voor *ဇနကဏ္ဍကောသလ*.

b. dat het bij *persoonlijke voornaamwoorden van den 2^e persoon* gevoegd, op dergelijke wijze als *എന്ന*, bij die van den eersten (§ 272), duidt of wijst op de bijzondere hoedanigheid of gesteldheid van den persoon, die met het voornaamwoord wordt genoemd. Bv. Sp. d. J. bl. 126, 9 r. *എന്നെത്തന്നെയും അങ്ങനെയും എന്തിനെയും ഇങ്ങനെയും* *blijkbaar zijn gijl. door de wereldsche goederen begoochelde menschen enz.*

c. dat het zooals *အုတ်မြစ်* voor *ခေါင်းမြစ်*, hier soms gebezigd wordt voor *ခေါင်းကျ* daar. Bv. Sp. d. J. bl. 143, 4 r. *ခေါက်ကလေးသေတိုကိုး* daar
buiten is een spook.

§ 277. Een zoomede aṅṣṅ kunnen ook het aanhechtsel 𑀅𑀲𑀓𑀭𑀸𑀢𑀺𑀓, krijgen en dan beteekenen 𑀅𑀲𑀓𑀭𑀸𑀢𑀺𑀓, waarvoor ook wel aṅṣṅ𑀅𑀲𑀓𑀭𑀸𑀢𑀺𑀓 (buiten de Preanger ook 𑀅𑀲𑀓𑀭𑀸𑀢𑀺𑀓) zoomede aṅṣṅ𑀅𑀲𑀓𑀭𑀸𑀢𑀺𑀓, zva. *och, hoe heet hij (het) ook weer*. Bv. 𑀅𑀲𑀓𑀭𑀸𑀢𑀺𑀓𑀅𑀲𑀓𑀭𑀸𑀢𑀺𑀓 𑀅𑀲𑀓𑀭𑀸𑀢𑀺𑀓, *waar is, och, hoe heet hij ook weer, Raksa*.

En **உணகந்** (voor **உணகமுந்**) op dergelijke wijze als **அலகந்** voor **அலகமுந்** (§ 263) is een euphemistische uitdrukking voor de schaamdeelen.

§ 278. Opmerkelijk is het gebruik van *het aanwijzend voornaamwoord van hoedanigheid* *ကိမ်သို့, dusdanig, zooals dit, in dezer voege*. Sp. d. J. bl. 47, l. r. *ဤမိတ္တကဏ္ဍဗျူဟာ၌ မြန်မာပြုစုကိမ်သို့, indien U mij doodt, die zoo magteloos ben*. Met het aanwijzend voornaamwoord van hoedanigheid, duidt spreker hier op de hem in het bijzonder eigen hoedanigheid van magteloosheid, maar in het Hollandsch is zulks niet terug te geven.

tegenstelling met het licht. Desgelijks Sp. d. J. bl. 138, 7 r. en 139, l. r. in *ဒေဝကဏ္ဍဒေဝကဏ္ဍ* of *ဒေဝကဏ္ဍကဏ္ဍ* *een (het) kind van een rijke*, waar het dient om met nadruk te wijzen op *ကုန်* *rijk, vermogend*, tot onderscheiding of in tegenstelling van *arm*. Zeer dikwijls wordt het gevoegd voor benamingen van hoeveelheid, en wel wanneer men met eenigen nadruk een zekere hoeveelheid wil aanduiden. Zoo bv. met betrekking tot den prijs van zekere stof: *ကျယ်လှစွာ ချော့ချော့ ချော့ချော့* *twaalfoewang (0,80) de vier ikët* 1).

§ 287. Ook, waar wij het behooren te vertalen met ons zoogenaamd betrekkelijk voornaamwoord, *die*, *hetgeen* enz. springt de juistheid der hierboven gegeven definitie van den eigenlijken zin van *ကျ* of *ဒေကျ* duidelijk in het oog. Bv. Sp. d. J. bl. 125, 3 r. v. o.: *ဒေသကျတို့ကလေး မကွဲကွဲ ဒေသကျတို့ကလေး ဒေသကျတို့ကလေး မကွဲကွဲ* *er waren, die hem bij de hand namen, er waren die hem omhelsden, er waren, die om strijd hem hun eerbiedige groet bragten*. Een dergelijke plaats vindt men Gesch. van Abd. en Abd. bl. 131, r. 3 en volgg. Evenzoo r. 6 van die bladzijde: *ကျမလေးကလေး မကွဲကွဲကလေး မကွဲကွဲကလေး မကွဲကွဲကလေး* *opdat de menschen gemakkelijk zouden reizen van hetgeen ver is of uit de verte, d. w. z. uit verre landen*, in tegenstelling met aangrenzende streken, *naar verre landen*.

§ 288. Oorspronkelijk zonder twijfel voor den nadruk, al voelt men zulks nu niet meer, wordt ook het betrekkelijk voornaamwoord gevoegd vóór het vragend voornaamwoord van plaats *ကိလေး*, vragende bv. zooals op bl. 79, Gesch. van Abd. en Abd. 4 r. v. o. *ကျမိလေးကလေး မကွဲကလေး* *waar komt u van daan?* of wel zooals op bl. 121, 8 r. *ဒေကျမိလေးကလေး မကွဲကလေး* *waarin kwam voor deze voorbijganger?* De zin van *ဒေကျ* of *ကျ* in dezer voege gebezigd, wordt echter niet meer gevoeld, in tegendeel, de verklaring van den inlander zal veelal luiden, dat *ဒေကျ* hier staat voor *ကျေး* *mensch, persoon*. Dan verwacht hij echter het betrekkelijk voornaamwoord *ကျ* of *ဒေကျ* met het woordje *ဒေကျ*, welk laatste gebezigd wordt, om iemand of iets meê te noemen, als men geen naam wil noemen of dien naam zoo gauw niet kan noemen, ook wel eenvoudig om iemand of iets te benoemen.

§ 289. Wij zagen boven (§ 285) dat het vragend voornaamwoord *ကလေး* soms *ကျ* of *ဒေကျ* voor zich krijgt. Zulks is ook het geval met het woordje

1) Ikët, benaming van zekere maat, t. w. van *een lengte gelijk aan de breedte* der stof, voor sits en derg.

lende zeggen dat iets plaats heeft of had, iets is of was, ons bedienen van het plaatselijk voornaamwoord *er*. Bv. *Երևում էր իշուկը* *er komt een rijtuig aan*; *Երևում էր տղան* *er was een weduwe*. Ook het vragend voornaamwoord van persoon *առա* (§ 280) kan wel eens *iemand* beteekenen. Bv. *Երևում էր ուրիշ* *er is niet iemand anders, die, d. i. het is niemand anders, die enz.*

§ 293. Voor *iets, dit of dat, het een of ander*, bezigt men *որից որից*. Bv. Gesch. van Abd. en Abd. bl. 39, 3 r. *ճիշդից չէր համարում* *door Gods hulp was of gebeurde er niet dit of dat of wel niet het een of ander d. i. niets*. *Զեկեր* en *een zekere* beteekent men met *ահալ* en *ահալի* bv. *ճիշդից ալ* *op zekeren dag*; *ահալի* of *ահալի ժամ* *op zekeren tijd*; *Երևում էր զեկերից* *er was een zekere koopman in Turkije*. Het bijvoegelijk onbepaald voornaamwoord *eenig* wordt uitgedrukt met *եղի* bv. Sp. d. J. bl. 107, r. 1. *Երևում էր որից որից* *als zij ze (de deur) niet sluit, zou er een dief kunnen komen, die het een of ander van mijn goed wegneemt*.

§ 294. Het algemeen voornaamwoord van persoon of zaak: *ieder, elk, iedereen, elkeen, een ieder*, wordt in het Soendasch uitgedrukt door de woorden *իմաս* of wel *առադր*. Dikwijls worden ze herhaald. Bv. Gesch. van Abd. en Abd. bl. 175, 5 r. v. o. *հիշում էր իմաս* *en zoo ging het maar iederen en iederen of iederen avond*. Ook bezigt men wel het vragend voornaamwoord van personen *առա* (§ 280), bv. Sp. d. J. 145, 11 r. v. o. *առադր էր իմաս* *een iegelijk, die beseft dat hij zal moeten sterven*. Ook wel herhaald, bv. op die bl. 2 regels verder, zoomede bl. 152, 8 r. v. o. *առադր էր իմաս* *een iegelijk, die of al wie geen schaamte kent*. Het hulpwoord *մի* (§ 226 c) wordt ook wel eens voor *առա* gevoegd en dan is *մի առա* *een iegelijk, al wie*. Een algemeen voornaamwoord is ook *միմի*, het is zooveel als ons *wat of al wat*. Bv. *Միմի էր իմաս* *jij, wat of al wat je ziet, dat moet je ook koopen*. Ook niet herhaald, maar dan voorafgegaan door een ontkennend redewoord, wordt *մի* gebezigd voor *wat*, namelijk in *միմի* *niet wat, d. i. niemendal*, in antwoord op vragen als deze: „wat zei je daar?” of „wat moet je?”. De beteekenis is ook wel eens die van het onbepaalde voornaamwoord van plaats *ergens*, *միմի* wordt namelijk, in antwoord op vragen als: „waar ga je naar toe?” of „waar kom je van daan?” ook gebruikt om te beteekenen *nergens*.

§ 295. Voorts worden nog, om *ieder, elk* te beteekenen, gebruikt *եմի* en *եմի* zoomede *միմի*. Dit laatste kan ook de zin hebben van ons algemeen voornaamwoord van tijd: *telkens*. Zoo bv. Gesch. van Soepëna bl.

42, 5 r. ခပ်သိမ်းသို့မဟုတ် ခပ်သိမ်းသို့မဟုတ် *telkens als de vorst een dochter uithuwde en het meisje was werkelijk maagd*, enz. In uitdrukkingen zooals bv. ခပ်သိမ်းသို့မဟုတ် ခပ်သိမ်းသို့မဟုတ် *en* *heeft* *η* *insgelijks de beteekenis van ieder, elk*. De vier uitdrukkingen beteekenen namelijk: *vijftig rijksdaalders ieder; ieder één, ieder de helft; ieder de helft* (precies afgemeten).

§ 296. Eindelijk worden onze algemeene voornaamwoorden van hoedanigheid of hoeveelheid: *allerlei, allerhande*, in het Soendaseh uitgedrukt met ဘာသာစုံ s. ဘာသာစုံ B. en ဘာသာစုံ B. Bv. ဘာသာစုံ or ဘာသာစုံ *allerlei* of *allerhande* meubelen. Ook met သိမ်းသို့မဟုတ် B. Bv. သိမ်းသို့မဟုတ် *het wordt van allerlei* of *allerhande gebezigd*, zóo bv. sprekende van zeker woord. En ons algemeen voornaamwoord van plaats *overal* wordt beteekend met သိမ်းသို့မဟုတ် or သိမ်းသို့မဟုတ် ook wel eens met သိမ်းသို့မဟုတ် or သိမ်းသို့မဟုတ်

De Telwoorden.

§ 297. De telwoorden van een tot en met tien zijn de volgende:

တစ်	een.
သွေး	twee.
သုံး	drie.
လေး	vier.
ငါး	vijf.
ခြောက်	zes.
ခုနစ်	zeven.
ဆယ်	acht.
ဆယ်	negen.
ဆယ်	tien.

§ 298. In zamengestelde benamingen van hoeveelheid bezigt men ook het voorvoegsel သ (§ 173). Dat dit eigenlijk niet *één* beteekent, maar *heel, geheel*, zoodat bv. သဘာဝ *eigenlijk is een heel jaar*, in tegenstelling van een gedeelte van een jaar, dit merkten we boven ook reeds op. Voorts worden in zamengestelde benamingen van hoeveelheid, gevormd van naamwoorden, die benamingen zijn van voorwerpen, waarbij men rekent of waarin men iets uitdrukt, m. a. w. van maat, de telwoorden vóór die naamwoorden gevoegd. Zoo bv. လေးငါး *vier gulden; သွေး* *twee el*. In andere gevallen worden ze soms vóór, soms achter het naamwoord gevoegd, waarbij echter nog opgemerkt kan worden, dat, wil men het cijfer, dat met het telwoord genoemd wordt, doen uitkomen, de plaats achter is.

§ 299. Wat de eigenlijke beteekenissen betreft der hierboven genoemde telwoorden van een tot en met tien, niet van allen zijn ze bekend. Aangaande *ḥin* kan vermeld worden, dat dit eigenlijk *enkele* of *stuks* beteekent. Het kan ook het voorvoegsel *as* krijgen, en dan is *asḥin* zva. ons *een zekere* (§ 293). Met dat voorvoegsel zijn ook gevormd *asḥan* negen en *asḥap* tien, maar wat *ḥan* dat men ook heeft in *ḥan* acht, eigenlijk beteekent, is onbekend. Wel bekend is de beteekenis van *ḥap*, dit is namelijk *kawi* en zva. *hoeveel*, zoodat *asḥap* beteekent *eene heele hoeveelheid*, het vol getal der vingers van beide handen. 1) *ḥan* vier is van den grondvorm *ḥan* die in het Javaansch nog in gebruik is. *ḥan* twee is hetzelfde woord als het Latijnsche *duo*, het Fransche *deux*, enz.

§ 300. Een eigenaardig gebruik, dat men trouwens ook in andere Polynesische talen, met name o. a. in het Maleisch, aantreft, is, dat men bij het tellen van voorwerpen achter het telwoord een naamwoord voegt, waarmee iets beteekend wordt, dat in het een of ander opzigt op het voorwerp gelijk of in aard daarmee overeenstemt. Een zeer gevoegelijke vertaling van zoo'n naamwoord, als men het vertalen wil, heeft men in ons *stuks*. Zoo bezigt men bv. bij het noemen van het aantal, van niet zeer groote, ronde of nagenoeg ronde voorwerpen, zooals klappervruchten, manggavvruchten enz. het naamwoord *ḥan* hoofd en zegt bv. *ḥan* of *ḥan* vijf *stuks klapper- of manggavvruchten*. *ḥan* blad, gebruikt men o. m. bij het noemen van het aantal van veëren, van dingen zooals kwitanties, vellen papier enz. Bv. Sp. d. J. bl. 19, 4 r. v. o. *ḥan* een *stuks veër* of *een veer*. *ḥan* Kw. Jav. *een enkel*, ook *stuks* en ook *één*; Soend. *kern*, *pit*, *korrel*, is het woord bij vruchten, dieren, ook bij voorwerpen, zooals bv. geitenvellen of derg. en ook bij menschen. Bv. Gesch. van Samaoen: *ḥan* negen *kinderen* of *neven* *stuks kinderen*, *allemaal meisjes*.

§ 301. De telwoorden boven de tien tot en met negentien zijn gevormd met het woord *ḥan* waarvan de eigenlijke beteekenis onbekend is. Zoo: *ḥan* elf, *ḥan* twaalf, *ḥan* negentien. *Twintig* is *ḥan* Een en *twintig tot en met negen en twintig* worden gevormd met behulp van het woord *ḥan*, waarvan de eigenlijke beteekenis insgelijks niet bekend is. Zoo *ḥan* een en *twintig*, *ḥan* twee en *twintig* enz. Wat 25 betreft, hiervoor kan men wel zeggen *ḥan* maar gewoonlijk doet men zulks niet en zegt *ḥan*

1) Jav. Gr. N. U. § 189.

မိၣ်ၣ်ၣ် is in de Preanger de benaming van een bedrag van vier duiten of $3\frac{1}{2}$ cent; drie sètèngs rekent men echter te maken een dubbeltje of tien centen.

§ 303. Hoe van telwoorden, met behulp van het voorvoegsel မ် benamingen van rangorde worden gevormd, zagen wij reeds boven (§ 109), insgelijks dat ze het aanhechtsel မ်ၣ်ၣ်ၣ် kunnen krijgen (§ 133 b.).

Voorts veroorloof ik mij naar het woordenboek (artikels မ် en မ်) te verwijzen zoomede naar hetgeen in het Hoofdstuk „Over de Woordherhaling” over den zin van dezen vorm is gezegd, voor de beteekenis van uitdrukkingen zooals bv. မ်ၣ်ၣ်ၣ်ၣ်ၣ် မ်ၣ်ၣ်ၣ်ၣ်ၣ်ၣ် enz.

§ 304. Het woord voor ons maal, keer is မ်ၣ်ၣ်ၣ်. Zoo မ်ၣ်ၣ်ၣ်ၣ်, een maal, မ်ၣ်ၣ်ၣ်ၣ်ၣ်, twee maal, enz. In den zin van ons de eerste of de eerste maal gebruikt men မ်ၣ်ၣ်ၣ်ၣ် of မ်ၣ်ၣ်ၣ်ၣ်ၣ်ၣ်, de tweede maal is မ်ၣ်ၣ်ၣ်ၣ်ၣ်ၣ်ၣ် of မ်ၣ်ၣ်ၣ်ၣ်ၣ်ၣ်ၣ်ၣ်ၣ်. Enz. Bij het naar orde opnoemen gebruikt de Soendanees evenzoo als de Javaan eenvoudig de telwoorden. Zoo bv. Gesch. van Abd. en Abd. bl. 41, 4 r. v. o. မ်ၣ်ၣ်ၣ်ၣ်ၣ်ၣ် မ်ၣ်ၣ်ၣ်ၣ်ၣ်ၣ်ၣ်ၣ် ten ersten of primo water, ten tweeden of secundo olie. In den zin van voor de tweede maal bezigt men, bij wijze van kunstterm, van ploegen, မ်ၣ်ၣ်ၣ်, dit is gevormd van မ်ၣ်ၣ်ၣ်, dat in het Javaansch dubbeld of tweemaal beteekent, maar in het Soendasch ongebr. is. Zooals ook in het woordenboek wordt opgegeven, ging, door verandering van neusklank မ်ၣ်ၣ်ၣ်ၣ်, zamengesteld uit het woordje မ်ၣ် en မ်ၣ်ၣ်ၣ်, de oorspronkelijke vorm van မ်ၣ်ၣ်ၣ်, twee, — over in မ်ၣ်ၣ်ၣ်ၣ် (Sd. မ်ၣ်ၣ်ၣ်ၣ်). Genoemd woordje မ်ၣ် of wel မ်ၣ်ၣ်ၣ်, dat in het Javaansch wordt gebezigd om, in samenstelling met telwoorden, de of het hoeveelste en hoeveel maal te beteekenen, is ook in het Soendasch niet geheel onbekend. Het wordt namelijk gebruikt in datums van brieven zoomede in enkele uitdrukkingen zooals bv. မ်ၣ်ၣ်ၣ်ၣ် မ်ၣ်ၣ်ၣ်ၣ်ၣ်ၣ် de zevende hemel.

§ 305. Wat benamingen betreft van een onbepaald aantal of onbepaalde hoeveelheid, zoo heeft men in het Soendasch de woorden မ်ၣ်ၣ်ၣ်ၣ်ၣ်ၣ်, ητῶν zoomede မ်ၣ်ၣ်ၣ်ၣ်, voor veel, en voor weinig မ်ၣ်ၣ်ၣ်ၣ်ၣ်ၣ်ၣ်, terwijl de benaming van het geheele aantal of de geheele hoeveelheid al ook wel alle, beteekend kan worden met မ်ၣ်ၣ်ၣ်ၣ်ၣ်ၣ်ၣ်, မ်ၣ်ၣ်ၣ်ၣ်ၣ်ၣ်ၣ်ၣ်ၣ် enz. ook met မ်ၣ်ၣ်ၣ်ၣ်ၣ်ၣ်, en မ်ၣ်ၣ်ၣ်ၣ်ၣ်, en ook met မ်ၣ်ၣ်ၣ်, of wel မ်ၣ်ၣ်ၣ်ၣ်.

Over မ်ၣ်ၣ်ၣ်ၣ်ၣ်ၣ် en မ်ၣ်ၣ်ၣ်ၣ် als hulpwoorden.

§ 306. Zagen wij boven (§ 147 en volgg.), hoe met behulp van het voorvoegsel မ်, van een werkwoord een naamwoord wordt gevormd, nog op een andere wijze kan zulks geschieden. En wel met behulp van het woord မ်ၣ်ၣ်ၣ်ၣ်ၣ်. Dit beteekent plaats, plek, maar waar men het zoo

ontkennenderwijze spreekt, gebezigd, het is dan zva. *niet* of *zoo is het niet*, ook wel *het is (zijn) niet*. Opmerkelijk is het gebruik van *սաղոյ* aan het hoofd van een gezegde, waarmee men iemand iets zegt te doen, m. a. w. van een gezegde, dat een Jussief (§ 226) is. Aldus gebezigd, schijnt men *սաղոյ* te moeten beschouwen als een los voorop geplaatst zindeel, met den zin van: *zoo niet* of *niet alzo*. Bv. *սաղոյնոյդ տղայքն անհրաժեշտ է չհանձնարարել* *niet alzo, plaatst die dakpannen zoo als dat behoort, laat ze niet door elkaâr liggen*. Spreker ziet de dakpannen door elkaâr liggen, dat hij daar geen vrede meê heeft, drukt hij, alvorens te zeggen dat ze, zooals dat behoort, moeten geplaatst worden, uit met *սաղոյ*. Desgelijks: *սաղոյնոյդ անհրաժեշտ է հանձնարարել* *niet alzo, vel dezen klapperboom, hij mogt eens eerder dan men verwacht, omvallen*. De klapperboom staat op omvallen, en beteekent spreker door *սաղոյ* zijn niet instemmen met dien toestand, alvorens hij zegt, dat de boom moet geveld worden, waardoor het van zelf omvallen zal worden voorkomen.

c. voor de problematische (onzekere of twijfelachtige) wijze van spreken:

սյուր s. *եղան* B. *misschien, altemet, mogelijk, welligt; ևն* *het mogt eens zijn* of *het zou toch kunnen gebeuren dat; welligt; alligt; desgelijks ևն* *het zou toch kunnen zijn, 't mogt toch eens zijn* of *gebeuren; եղան* of *եղանք* *het schijnt, naar het schijnt, եղան* *soms, altemet, welligt wel, wie weet of; ևն* *mogelijk* of *best mogelijk*, terwijl *ևն*..... *ևն* is zva. *mogelijk*..... *maar even goed mogelijk; եղան* *welligt, mogelijk, soms, misschien; ևն* *best mogelijk*. Dit laatste wordt gaarne gebruikt en zulke gevallen waar men zich, slechts om niet te veel te zeggen, problematisch uitdrukt en men, afgaande op zijn persoonlijke meening of voorstelling, genegen zou zijn assertorisch (verzekarend of bewarend) te spreken. Ook *եղանք* of *եղանք* kan *welligt* beteekenen. Willende uitdrukken dat iets niet denkelijk of niet waarschijnlijk is, bezigt men *եղանք* *սեղ* of *սեղանք* *het zal wel niet zijn, het is niet denkelijk of aan te nemen*. Maar voor *niet* of *voorzeker niet* wordt *եղանք* ook gebezigd. Bv. Sp. d. J. bl. 90, l. r. en 74, 6 r.

d. voor de assertorische (verzekerende of bewerende) wijze van spreken: o. a.

հայտնի ook wel eens *ստի* s. *ստի* B. *werkelijk, wezenlijk, werkelijk waar; voorts հայտնի* en *հայտնի* ook *հայտնի* of *հայտնի* s. *հայտնի* en *հայտնի* B. daarnevens *հայտնի* maar wat minder hoog: *in waarheid, naar waarheid, inderdaad*. Al verder: *ստի* s. *ստի* B. zoomede *հայտնի* SB. *bepaald, gewis, zeker, vast*.

e. voor de apodictische (ontwifelbaar zekere) wijze van spreken:

မိမိ့၊ noodzakelijk, noodwendig, onvermijdelijk; မိမိ့လည်းကောင်း၊ ook မိမိ့လည်းကောင်း en မိမိ့လည်းကောင်း s. မိမိ့လည်းကောင်း of wel မိမိ့လည်းကောင်း B. *het zal niet missen, het faalt niet, het zal zeker geschieden, ongetwijfeld.* Zoo ook het woordje မိမိ့၊ waarmee we als hulpwoord voor een Jussief reeds kennis maakten (§ 226 b): *het kan niet missen, het faalt niet.* Bv. Elmoe njawah, pada 61, မိမိ့လည်းကောင်း မိမိ့လည်းကောင်း မိမိ့လည်းကောင်း want in de maand Januarij kan het niet missen te regenen.

Om apodictisch te zeggen, dat iets niet kan of niet kan zijn, heeft men မိမိ့လည်းကောင်း, ook wel မိမိ့လည်းကောင်း, မိမိ့လည်းကောင်း of မိမိ့လည်းကောင်း, *geen kwestie er van dat; wat een vraag! geen denken er aan*, dat. En om op die wijze te zeggen, dat iets niet is te denken of te gelooven: မိမိ့လည်းကောင်း, မိမိ့လည်းကောင်း, မိမိ့လည်းကောင်း မိမိ့လည်းကောင်း en မိမိ့လည်းကောင်း, *ondenkbaar, niet te gelooven, onmogelijk, absurd.*

f. voor de vragende wijze van spreken:

behalve de vragende voornaamwoorden (§ 280) heeft men: မိမိ့၊ *wat is 't, wat moet of beduidt dit (dat), waarom toch, hoe of wat*, ook als uitroep in een vraag, waarmee men zijn verbazing of verwondering of wel verstedeld zijn te kennen geeft, bv. Gesch. van Soepèna bl. 35, 4 r. v. o. မိမိ့လည်းကောင်း မိမိ့လည်းကောင်း မိမိ့လည်းကောင်း *hoe! is dat wezenlijk éngkang Soepèna of droom ik.* Ook kan မိမိ့၊ zooveel als ons *hoe of wat* zijn in bv. „wat ben ik blij” of wel „hoe gelukkig ben ik”. Een voorbeeld vindt men Gesch. van Soepèna bl. 33, 8 r. မိမိ့လည်းကောင်း မိမိ့လည်းကောင်း မိမိ့လည်းကောင်း *hoe hoogst welgevallig is het vader te hooren hetgeen oedjang zegt.* Zeer menigvuldig wordt မိမိ့၊ en dan doorgaans afgekort tot မိမိ့၊ ook nog gebezigd, maar wij zouden zeggen „wat heb ik je gezegd?” Bv. မိမိ့လည်းကောင်း *wat heb ik je gezegd? (daar) komt hij reeds aan.* Ook voor ons *kijk!* bij het vinden of aantreffen van iets dat werd gezocht. Bv. မိမိ့လည်းကောင်း *kijk! daar is 't* of မိမိ့လည်းကောင်း *kijk, daar vind ik het.* In het laatste geval is het een interjectie en wel een willekeurige uitroep (§ 316).

Niet onbelangrijk is ook မိမိ့၊ *och wat, och kom, hé! ah zoo; wat!* Het wordt in een vraag of half vragenderwijze gebruikt om verbazing of wel twijfel, ook wel beide uit te drukken. Bv. Kitab Dongeng n. a. bl. 20, 6 r. v. o. မိမိ့လည်းကောင်း မိမိ့လည်းကောင်း မိမိ့လည်းကောင်း *och wat, is U een bode van Batara Wisèsa!* Gesch. van Soepèna bl. 13, 6 r. မိမိ့လည်းကောင်း မိမိ့လည်းကောင်း မိမိ့လည်းကောင်း *wat bedurd dat om hem hier heen te brengen, och kom, is het wezenlijk een mensch en geen watergeest?*

မိမိ့၊ wordt gebezigd om, in een vraag of wel uitroep in den vorm van een vraag, zijn verwondering of bevreemding, door een persoon of

niet meer hoort, zoomede voor *တမာရယူကူရ်* als *razend zijn*, zoodat men niets meer ziet of hoort. Bv. Gesch. van Soepëna bl. 54, 18 r. v. o. *မြေကွဲအကဲနွဲ့ဝဲပျံမည်ကောလိ၊ ဗွဲကလကောကူကူကူရ်* de kroonprins, de woorden van Toerbali hoorende, kreeg suizingen in de ooren; id. bl. 49, r. 1. *ကူကောကူကောလိဗွဲကမာရယူကူရ်* Toerbala en Toerbali werden als razend.

In deze uitdrukkingen is *ဗွဲ* klaarblijkelijk een nabootsing van het geluid, dat men meent te hooren, als men hevige suizingen in de ooren heeft.

§ 321. De interjectie is ook wel eens een afkorting van het werkwoord, ook wel eens een woordje, dat slechts den klank heeft van het werkwoord, soms ook een woordje, waarvan de betrekking, die het heeft op het volgende werkwoord, voor ons niet zoo gemakkelijk te voelen is. Zoo lezen wij bv. Gesch. van Soepëna bl. 64, 18 r. v. o. *ကမ္ဘာပူမူကူကူရ်* *ခါးကူကူ* *gezwind gingen ze met hun vieren de boetas te rijf*. Het in dit geval als *redewoord* voor *ခါးကူ* (voorwaarts gaan) of *ခါးကူကူ* gebruikte *ခါး* is eigenlijk een afkorting van *ခါးကူကူ* waarvan *ကူကူ* iets *schuiven*, *voortschuiven*, *voortduwen*. In het zooeven bijgebragte voorbeeld van *ခါး* is het redewoord niet in het Hollandsch terug te geven. Dit laatste is dikwijls het geval. Zoo is, om nog een voorbeeld te noemen, *ဗွဲမူ* dat het redewoord is voor *ခါးကူကူ* en *ကမာရယူကူရ်* beide beteekenend *zijn bewustzijn verliezen*, *bezwijmen*, zoomede voor *ဗွဲခါးကူ* *verdwijnen*, *verloren gaan*, ook voor *ခါးဗွဲမူ* *zich stilletjes uit de voeten maken*, — onvertaalbaar, door gemis in het Hollandsch van een overeenkomstige uitdrukking.

Op bl. 23, 10 r. Gesch. van Abd. en Abd. is de zinsnede *ကူကူခါးကူ* *ခါးကူ* dan ook niet anders te vertalen dan met: *ik verloor het bewustzijn* of *en verloor ik het bewustzijn*. Desgelijks kan bij de vertaling van het *ဗွဲမူ* *ဗွဲမူ* dat men vindt 6 r. v. b. op dezelfde bladzijde, het *redewoord* *ဗွဲမူ* in het Hollandsch niet uitgedrukt worden. Dat redewoord is klaarblijkelijk wederom een klanknabootsing, en wel van het waterscheppen, dat een vaartuig, als het sterk overhaalt, kan doen. Het gevolg nemende voor de oorzaak, hetgeen hier zeer verklaarbaar is, omdat, aan het waterscheppen van een vaartuig, als van zelf het te gronde gaan er van, in de gedachte wordt verbonden, ging men *ဗွဲမူ* bezigen als redewoord voor *ကမ္ဘာပူရ်* *zinken*.

§ 322. Maar niet altijd worden de hier bedoelde redewoorden zóo, met een werkwoord, gebezigd. Integendeel, dikwijls treden zij zelf als het werkwoord op. Als men echter het gelijktijdig bezigen van redewoord en werkwoord, zooals boven werd gezegd verklaart, namelijk, dat de Soendanees met het eerste tracht af te beelden of te schilderen, hetgeen hij voor den geest heeft en vervolgens met het werkwoord zegt of noemt, dan ligt in het soms achterwege blijven van dat laatste, waarvan de functie dan

als van zelf op het redewoord overgaat, niets, dat kan bevreemden. Wanneer zulks nu kan of mag geschieden, dat is bezwaarlijk onder regels te brengen. Men handelt ten dezen vrij willekeurig, spraakgebruik en de noodige duidelijkheid beheerschen de zaak.

Een enkel voorbeeld van het optreden van het redewoord als werkwoord zal voldoende zijn. Wij kiezen daartoe *արար* Hiermee wordt afgebeeld *het iets van zich doen, werpen, wegwerven* of *uit de hand werpen*, van daar ook *achter laten, aan zich zelf overlaten; in den steek laten*. Het is het redewoord voor *հանել* ook voor *մոռցնել* Bv. Gesch. van Samaoen: *հանցնելու արարարացնելու մոռցնելու* daarop liet Moertad zijn paard in den steek.

Maar Gesch. van Soepëna bl. 48, r. 2 vinden we *արարարացնելու* sommige wierpen de wapens weg. Hier heeft het redewoord *արար* in verband met hetgeen er door wordt afgebeeld, de beteekenis van *հանել* *wegwerpen*, m. a. w. treedt het als werkwoord op. Op dergelijke wijze kunnen de redewoorden *տալ* *ընդ* en zooveel meer als werkwoorden optreden. Het zal echter niet noodig zijn ze hier nog eens te bespreken, na hetgeen er in het woordenboek reeds van werd gezegd.

Ten slotte brengen wij nog slechts in herinnering (§ 221) dat de hier kortelijks besproken *interjecties* ook nog zeer veelvuldig bevelender wijze sprekende worden gebezigd. Soms met, ook dikwijls, zonder het hulpwoord *հո* (§224). Bv. *արար* *weg! ga heen! ga weg! weg!* Zoo ook *ռեց* dat een redewoord is voor *nemen, aannemen, in ontvangst nemen*, mede voor *ontnemen* of *met geweld nemen*. Het is bevelenderwijze gebezigd: *zva. neem aan, zie hier*, bij het iets geven of ter hand stellen aan een mindere of jongere. Bv. Gesch. van Abd. en Abd. bl. 103, 9 r. *հանցնելու արարարացնելու* aldus: neemt dit geld, voor ieder honderd rijksdaalders, gaat er op uit naar Egypte.

De redewoordjes զի of հեղի դարձ, դարձալ, աչ, առաչ of դարձալ, zoomede առաչ

§ 323. Wat de woordsoort betreft, kan men ze brengen tot de *interjecties*. Wat hun *functie* aangaat, het zijn demonstratieve woordjes, ze dienen om met nadruk te wijzen of terug te wijzen op dat, waarbij ze behooren.

Achtereenvolgens zullen wij ze kortelijks bespreken.

§ 324. *զի* of *հեղի* wordt geplaatst vóór het woord of de zinsnede, waarop men met nadruk wil wijzen. Dikwijls is het redewoordje in de vertaling niet anders terug te geven, dan door den klemtoon te leggen

မေတ္တကောယကောယကောယကောယ *wat mij betreft, ik ben er niet begeerig naar.*

Doorgaans is echter de zin en beteekenis van dit redewoordje deze, dat er meer of minder nadrukkelijk met gewezen wordt op een bepaald, genoemd of beschreven iets of wel op een bepaalden, genoemden persoon. In de vertaling kan men zulks veelal uitdrukken met behulp van het bepalend lidwoord, ook wel eens met een der aanwijzende voornaamwoorden *die* of *dat*, voorts niet zelden met het woordje *genoemd* of *bewuste*, met *zoo even* of *te voren genoemd*, enz. Waar het redewoordje niet op deze of dergelijke wijze in de vertaling kan beteekend worden, daar moet men zich behelpen met het leggen van den nadruk. Voorbeelden zijn: Sp. d. J. bl. 129, 7 r. *ကုသုဒ္ဓိကောယကောယကောယကောယကောယကောယကောယကောယ* *en verzocht hem het huis te wijzen van den persoon, die den bewusten jas leende aan den armen man, die den weg had geweest*; id. bl. 125, r. 1 *ကောယကောယကောယကောယကောယကောယကောယ* *toen hij kwam aan de (of zoo even genoemde) plaats, waar feest werd gevierd*; id. 154, 7 r. *ကောယကောယကောယကောယကောယကောယကောယ* *maar de kosten van het regtsgeding zouden hooger geweest zijn dan de geldswaarde van den schat*; id. bl. 122, 2 r. *ကောယကောယကောယကောယကောယကောယ* *terwijl gij er op uit waart, heb ik een winstje gemaakt met dat sits*; id. bl. 27, 4 r. v. o.; id. bl. 111, 4 r. *ကောယကောယကောယကောယကောယ* *niet lang daarna stal Boegèl andermaal een goeramè uit den vijver van den (of genoemden of wel zoo even genoemden) Kjai Dëman*; Gesch. van Abd. en Abd. bl. 59, 2 r. *ကောယကောယကောယကောယကောယ* *zijn naam is Abdoerahim*. In het laatste voorbeeld kan het redewoord slechts, door den nadruk te leggen op het woord Abdoerahim, worden beteekend.

§ 328. *ဆာ* is mede een redewoordje voor den nadruk. Het wordt gevoegd achter dat, waarop men dien wil leggen. Inzonderheid wordt het gebezigd, waar men met nadruk op iets wil wijzen, in tegenstelling van iets anders of het tegenovergestelde. Zeer menigvuldig wordt het ook gelijk *ကော* (§ 325), gevoegd achter een persoonlijk of aanwijzend voornaamwoord of wel benaming van bloedverwantschap, het redewoordje duidt dan insgelijks op den toestand of de gesteldheid of wel op een wijze van doen, zijn of spreken van den persoon, die met dat voornaamwoord of die benaming van bloedverwantschap wordt bedoeld. Voorbeelden zijn: Gesch. van Abd. en Abd. bl. 51, 9 r. v. o. *ကောယကောယကောယကောယ* *als ik permissie kreeg vooraf naar Bagdad terug te keeren, dan zou 't nog gaan*: Sp. d. J. bl. 90, 2 r. v. o. *မေတ္တကော* *သိက္ခာကောယကောယကောယ* *voor een vogel (in tegenstelling van een mensch) heeft geld geen nut*; id. 146, 8 r. v. o. *မေတ္တကော*

in tegenstelling met vroeger, toen was zulks niet het geval kreeg hij *alledaagsche kost*; id. 106, l. r. *misschien zult ge nu ditmaal* (in tegenstelling met de vorige keeren, toen deedt ze het niet) *naar mijn bevel luisteren*; id. bl. 137, 6 r. *ik lust ze niet*. In het laatste voorbeeld duidt het redewoordje op de hoedanigheid of gesteldheid van spreekster van de bewuste groente niet te lusten. Ook wordt er wel gevoegd achter het woord, waarmee de hoedanigheid of gesteldheid wordt genoemd, bv. Kitab Dongeng n. a. bl. 14, 11 r. *als je meent dat hij welgesteld is*. Eindelijk nog deze plaats, waarin er wederom, gelijk in het eerste voorbeeld, voor den nadruk is achtergevoegd: Sp. d. J. bl. 151, 4 r. v. o. *die kool, zeg ik, is nog niet groot te noemen*.

§ 329. Een zamentrekking van *ny* en *er* is *nyer* of *ener*. Na hetgeen over genoemde redewoordjes is gezegd, zal het niet noodig zijn nog over zin en beteekenis van *nyer* of *ener* uit te wijden. Trouwens, gelijk het een zamentrekking is van *ny* en *er* zoo vereenigt het ook beider beteekenissen in zich. Bv. Gesch. van Soepëna bl. 69, r. 2. *och Njai, de reden dat ik veen, is, omdat ik hier als vreemdeling verkeer*; Gesch. van Samaoen: *wat de bewuste 15 gelovigen betreft, ze droegen er geen kennis van, dat Samaoen aan 't rechten was*. Andere plaatsen zijn: Gesch. van Abd. en Abd. bl. 59, r. 1 en 153, l. r. Sp. d. J. bl. 10, 6 r.; id. 87, 7 r. en 102, 3 r.

§ 330. Het laatste der in dit hoofdstuk te bespreken redewoordjes, te weten *meny* ook wel *nyeny* geeft tot geen belangrijke opmerkingen aanleiding. Gevoegd achter een voornaamwoord, is het zva. *er* (zie § 328). Zoo bv. Modellen Soend. Brieven door Holle, Br. n° 35 *ik desgelijks, vraag, enz.* Te minste, zóó, in den zin van *er* kan men het daar, omdat ook nog *ny* (§ 324) volgt wel opvatten, de regel is echter, dat *meny* bij wijze van nadrukswoordje, vooropstaat en zoo bezigt men dan ook *meny* of kortweg *meny* voor *evenzoo, desgelijks*. Bv. Gesch. van Soepëna bl. 18, r. 17 en bl. 26, 2 r. v. o. Voor den nadruk wordt het gevoegd voor *meer* (dit wel voor *meer* lett. *hoeveel meer*); *meny* kan gemeenlijk vertaald worden met *laat staan*. Bv. *laat staan dat hij mij te eten gaf, nog niet eens een sigaartje gaf hij mij*. In denzelfden zin, namelijk in dien van

geval. Niet zelden namelijk wordt het ook eenvoudig bij een werkwoord gevoegd, tot verbinding daarvan met een bepaling. Bv. Sp. d. J. bl. 135, 3 r. *աղջկանքը մինչև արևմտյան կողմը ելանք* in het ochtend uur kwam Sēmplō voortbij of *passeerde Sēmplō het erf van den smid*. Zoo ook tot verbinding met het voorwerp, bv. Gesch. van Abd. en Abd. bl. 85, 4 r. *մեծ հայրը հայտնի արեց* stond hij op, terwijl hij vader met de hand wenkte om te naderen. Het spreekt van zelf, dat waar *և* slechts zoo tot *verbinding* dient, dit de mogelijkheid van de *vertaling* met een voorzetsel niet altijd uitsluit. Bv. Sp. d. J. bl. 129, 9 r. *մեծ հայրը ելանք* met dat hij kwam aan het huis van den smid.

§ 334. Zonderling is het gebruik van *և* achter *մեծ*, zooals bv. Soend. zamenspraken, bl. 35, r. 1. *մեծ հայրը ելանք* want de wijze, waarop zij de zaak opvat en zich gedraagt tegenover mij, is niet zooals tegenover een maroe, zij behandelt mij evenzoo als een meid. Men beweert, dat in zinswendingen zooals deze, *և* dikwijls achter *մեծ* wordt gevoegd, dat zulks echter geenzins regel is, blijkt o. a. uit Gesch. van Abd. en Abd. bl. 7, r. 1 *մեծ հայրը ելանք* hij behandelde ze evenzoo als slaven. Hoe het zij, beteekenis zal men aan *և* hier wel niet kunnen toekennen, tenzij die van een, door het voorafgaande *մեծ* volkomen overbodig, verbindingswoordje.

§ 335. Met behulp van het aanhechtsel *ա* is van *և* gevormd *առաջ*. Dit is vooreerst een aanwijzend voorzetsel van plaats, bv. Sp. d. J. bl. 136, 5 r. *արաքյանքը ելանք* beide knapen vielen in den modder; id. 148, 8 r. v. o. *դուռը ելանք* zijn tong kwam te zijn gekleefd aan het verhemelte of *zijn tong kleefde aan het verhemelte*. Ten anderen dient het, evenzoo als *և* (zie voorg. §), tot verbinding van het hoofdwoord met de bepaling, bv. Sp. d. J. bl. 114, r. 1 v. b. *Արաքյանքը ելանք* Anboe Saridja had zeer veel lust in den arbeid; id. bl. 140, 1 r. *մեծ հայրը ելանք* en daarbij gelieve U voortaan deze spreuk niet te vergeten. Een derg. voorb. vindt men bl. 115, 5 r. v. o.

§ 336. Na hetgeen in de voorgaande §§ omtrent het gebruik van *և* zoomede van *առաջ* is gezegd, moet het in het oog springen, dat men wel eens *առաջ* vindt gebezigd, waar *և* ook goed zou zijn, en omgekeerd. Vermits het spraakgebruik ten dezen zich niet altijd geheel gelijk blijft, is het niet wel doenlijk te formuleeren, wanneer bedoelde verwisseling van *և* met *առաջ* en omgekeerd kan of geoorloofd is. Wel is aan te geven, wanneer *առաջ* niet gebezigd mag worden. Dit mag namelijk niet, waar het voorzetsel *gaan naar* of *gaande naar* (§ 332) zal moeten beteekenen,

ook niet, waar het bij een werkwoord, dat een beweging ergens heen insluit, de betrekking zal moeten uitdrukken, die wij beteekenen met ons voorzetsel *naar* of *naar toe*. Zoo mag men niet zeggen *դրախտեցն էնն* *դրա*, maar moet het zijn (zie aangeh. §) *դրախտեցն* enz. Desgelijks niet Gesch. van Abd. en Abd. 69, 4 r. *դրախտեցն* maar *դրախտեցն* Evenmin *տնտեսեցն* voor: *breng het naar huis*, maar *տնտեսեցն*

§ 337. Eindelijk merken wij betreffende *տառ* nog op, dat dit ook gevoegd wordt vóór een vooropgeplaatst naamwoord, om daarop met nadruk te wijzen. Het is dan wederom een aanwijzend voorzetsel en te vertalen met ons voorzetsel *aangaande* of wel *betreffende*. Bv. *տառ ևս լսառա* (of *լսառա-տա*) *պաշտոնը ընդր* *betreffende* of *wat betreft die zaak*, *ik heb er geen deel aan*.

§ 338. Eigenaardig behoort hier te huis een bespreking van de in § 75 bedoelde uitdrukkingen zooals bv. *տղթես հնչող* *leg het* (bv. het boek) *op de tafel*; *տղթելույն* *breng het* (bv. het paard) *naar den stal*; *տառ ունիւնողն* *breng het naar* of *onder de loods*; en derg. Ze zijn zamengesteld met het voorzetsel *տա* naar en het aanhechtsel *հնչող* hetzelfde suffix, waarmede het causatief werkwoord wordt gevormd. Dat men hier wel degelijk het voorzetsel *տա* en niet anders heeft, blijkt al dadelijk uit de omstandigheid, dat men in plaats van bv. *տղթելույն* ook zegt *տառեցն*. Ook de beteekenis die o. a. *տառեցն* heeft, laat geen andere opvatting toe. Genoemde uitdrukking, die gevormd is van *առեց* *het om zijn* of *het uit zijn* (van de maand), beteekent namelijk *naar het om zijn*, d. i. *tegen het einde* (van de maand). Bv. Zamenspr. bl. 11, 4 r. *մեղորդացն ունիւնողն* *wanneer zult gij dat feest moeten geven?* Antw. *ուսթառ աշտուսեցն ապառաճեցն* *bij leven en welzijn van mij en de kinderen*, *hoop ik dat te doen in de maand Djoemadil ahir, tegen het einde*.

§ 339. Maar wat is nu in zulke uitdrukkingen, dikwijls, maar niet altijd, bevelende uitdrukkingen, de functie van het aanhechtsel *հնչող*? Zooals wij vroeger reeds opmerkten, is dit suffix tot vorming van een zogenoemd causatief werkwoord, wel hetzelfde woord als het Maleische voorzetsel *akan*, waarmede een betrekking tot een voorwerp wordt beteekend. Zoo mag dan het aanhechtsel *հնչող* in uitdrukkingen zooals bv. het hier bovengenoemde *տղթես հնչող*, *տղթելույն*, *տառ ունիւնողն* en derg. geacht worden de betrekking te beteekenen, door den spreker in het leven geroepen of gevormd, tusschen iets en dat, hetgeen beteekend wordt door het woord, waarvan de uitdrukking werd gevormd. Bij *տղթես հնչող* bv. drukt dus het aanhechtsel zekere bepaalde, door den spreker door mid-

ငါ့ကတော့မသိရဘူးမိသိရဖို့ *op dien dag* enz. Omtrent het gebruik van မိ or မိဝေ, zoo voor een tijdsbepaling, moet worden opgemerkt, dat het spraakgebruik zoowel မိ or မိဝေ veroorlooft vóór de woorden: *မေးရသော* dag, *ကော့ရသော* jaar, *သက္ကရာဇ်* en *သောလ* tijd, *tijdstip*, zoomede *ကျေးဇူးတင်* maand. Maar dat het မိ eischt vóór het woord *မိုးမိုး* nacht, *avond*, terwijl het မိဝေ prefereert vóór het woord *ချမ်းသာ* tijd van of voor iets. Voor een bepaling van hoeveelheid of maat, bij wijze van ons *per*, lezigt men insgelijks မိဝေ, bv. *Gesch. van Abd. en Abd. bl. 33, 9 r. v. o. မိဝေသော* မိဝေသော *သက္ကရာဇ်* *vier rijksdaalders per vaatje*.

§ 343. Met မိ kunnen voorts nog tal van bijzondere betrekkingen, die wij met verschillende voorzetsels beteekenen, worden aangeduid. Zoo, om ons tot een voorbeeld te bepalen: *Sp. d. J. bl. 131, 6 r. v. o. ကိစ္စသို့* ကတော့ *hij was ijverig in zijn werk*, waarin de bijzondere betrekking, die wij in deze zinsnede met het voorzetsel *in* beteekenen, in het Soendasch door middel van မိ wordt aangeduid. Ook bloot tot verbinding wordt မိ gebezigd. *Bv. Sp. d. J. bl. 135, 2 r. မိဝေသော* *ကျေးဇူးတင်* *သောလ* *al wist hij ook den eigenaar*.

En wat မိဝေ betreft, behoort nog te worden vermeld, dat dit ook gebruikt wordt zooals *ကတော့* (§ 337). Het is dan insgelijks te vertalen met *aangaande* of *betreffende*.

§ 344. Waar wij in het Hollandsch de voorzetsels *door*, *wegens*, of zooals in „vreezen voor iemand”, het voorzetsel *voor*, in „vervuld zijn met blijdschap”, het voorzetsel *met*, in „gebrek hebben aan of verlegen zijn om iemand of iets”, de voorzetsels *aan* of *om*, bezigen, daar gebruikt men in het Soendasch het woordje ကတော့. Zoo bv. *ကတော့* ကတော့ ကတော့ *ik heb juist groot groot gebrek aan of ben juist zeer verlegen om een koetsier*.

Alsdan in beteekenis overeenkomende met ons *door* of *wegens*, is ကတော့ het voorzetsel, waarmede iemand of iets als te weeg brengende of bewerkende oorzaak wordt aangeduid. In de *Passieve* of *Objectieve wijze van spreken* dient het tot verbinding van het Passief met het Subject, en wordt er dan meê beteekend, hetgeen wij in zoo'n geval doen met het voorzetsel *door* of *van*. Voorts wordt ကတော့ nog in eenige bijzondere uitdrukkingen en spraakwendingen gebezigd, waarvoor wij ons veroorloven naar het woordenboek te verwijzen, en dient het mede nog tot zamenstelling van sommige voor-naamwoorden (§ 252), terwijl het eindelijk ook nog dikwijls wordt gevoegd achter *သောလ* of *ချမ်းသာ* *buitengemeen*, *zeer*, *in hooge mate*, *bij uitstek*, *te eenenmale*. Maar vindt men de genoemde twee woordjes, meer bepaald in dichtmaat, dikwijls zonder ကတော့ er achter, ook ကတော့ wordt wel alleen gebezigd, niet zelden zelfs in proza. Het is dan een afkorting van *သောလ* of *ချမ်းသာ*. *Bv. Gesch. van Soepëna bl. 7, 11 r. v. o. In pl. van ကတော့*

tegenwoordig deelwoord, al of niet met voorvoeging van *al*. Ook kan het door het voegwoord *terwijl*. Zoo bv. Sp. d. J. bl. 122, 9 r. *အေဂီကီးခို* *ကျေးဇူးတင်ပြုရာ၌ ကျွန်ုပ်တို့က အတူတူတကွ* *daarop bekende Nji Doenoek met schrijven* of *al schrijvende* of wel *terwijl ze schreide*. Dergelijke plaatsen vindt men bl. 103, 7 r. v. o., 109, 10 r., 118, 3 r. en 143, 8 r. Ook een meer of minder uitdrukkelijke bijvoeging bij het voorgaande wordt wel door *ကဲ* te kennen gegeven. Wij bezigen in zoo'n geval het verbindend voegwoord *en* of wel *en daarbij*, *tevens* of *en tevens*, *als ook* enz. Bv. Sp. d. J. bl. 121, 1. r. *အလုပ်တိုင်း၌* *ze was arbeidzaam en handig*; id. 123, 10 r. v. o. *မိမိ၏မျက်နှာ၌ ရောင်ရမ်းလာ၍* *haar gelaat rimpelde zich en werd rood* of *en werd daarbij (tevens) rood*; id. 122, 6 r. *ကျွန်ုပ်တို့က အတူတူတကွ* *ကဲ* *Nji Doenoek verschrikte en werd bleek*.

Met *en*, zonder dat daar nu juist een bijvoeging bij het voorgaande door wordt te kennen gegeven, is *ကဲ* ook te vertalen in een zeggen zooals bv. dit: *ကဲ* *အဘယ်အရာ၌မူ၍ အကုန်အစုံမိမိ၏အားကိုး၍* *en jij, slechts dit gezegd wordende om te doen, bent onwillig*. Desgelijks in dezen vragenden uitroep: *ကဲ* *အဘယ်အရာ၌မူ၍ အကုန်အစုံမိမိ၏အားကိုး၍* *en wie heeft nu mijn tabak weggenomen*.

§ 351. Behalve op de genoemde wijze kan *met* ook nog uitgedrukt worden door de woordjes *အဲ* en *အဲအဲ*, beide met *အလုပ်*. B. Deze zelfde woordjes kunnen ook vergeleken met beteekenen en in een vraag met een comparatief of superlatief: of.

§ 352. Het zoo even genoemde *အဲ* ook wel *အဲအဲ*, met *အလုပ်* Basa, wordt voorts gebruikt als verbindend voegwoord, i. d. z. van ons *en*, *en ook*, *zoomede*. Wijders wordt als zoodanig gebezigd *အဲ* of *အဲအဲ*, dit drukt iets meer uitdrukkelijk een bijvoeging bij het voorgaande uit. Te vertalen is het door: *en daarbij*, *zoomede*, *en tevens*, *en ook*, *en*. Ook *met* kan het wel eens beteekenen. Voorts worden *အဲ* en *အဲအဲ* ook wel bij elkaar gevoegd. Al verder is te noemen *ကျ*, hetgeen *daarbij*, *en daarbij*, *terwijl*, *en dat terwijl* beteekent, doch ook wel eens, zooals *ကျ*, dat een zamentrekking zal zijn van *ကျ* en *လေ*, den zin heeft van het tegenstellende *en toch* of *toch*. Voor ons *vervolgens*, *daarop*, *voorts*, *alsnu* heeft men *ကျေးဇူးတင်ပြုရာ၌* met *အဲ*. B. *အဲအဲ* *အေဂီကီးခို* *ကျွန်ုပ်တို့က အတူတူတကွ* *ကျွန်ုပ်တို့က* *Toen, alstoen*, wordt insgelijks beteekend met *အေဂီကီးခို* of *အေဂီကီးခို* het eerste, namelijk *toen*, ook door *အေဂီ* *အေဂီ* of *အဲအဲ* met *အဲအဲ*. B. Laatstgenoemde woordjes kunnen verder ons *nu* beteekenen, zooals wij dat bezigen waar we bv. zeggen: „die leeraar *nu* was zeer bekwaam”; en bij een tegenstelling *maar*.

Het problematisch voegwoord *of* drukken de Soendanezen uit met *အေဂီ* *အေဂီ* *အေဂီ* B. en *အေဂီ* *အေဂီ* B. L. Een tegenstellend

VERBETERINGEN EN BIJVOEGSELS.

Bladz.	Regel
4	13 v. o. Moeten vervallen de woorden: Voldoende <i>enz.</i>
7	8 v. b. I. pl. v. schrijven; l. schrijven: En i. pl. v. <i>ἡ ἀναγραφὰς αὐτῶν</i> l. <i>ἡ ἀναγραφὰς αὐτῶν</i>
9	11 v. b. I. pl. v. Ga-gèdè l. Ga-gèdè
id.	13 v. b. id. Tja-gèdè l. Tja-gèdè
id.	4 v. o. id. <i>paagradiek</i> l. <i>pangradjek</i>
10	12 v. b. id. de l. den
14	16 v. b. Moet vervallen: met <i>en</i> i. pl. v. benoemt l. noemt
16	17 v. b. I. pl. v. Hierbij bespreken wij ook <i>de</i> l. <i>De</i>
id.	8 v. o. id. cansatief l. causatief
19	4 v. b. id. hun vorming heeft plaats l. worden gevormd
22	12 v. o. id. voorvoeging l. voeging
23	Voeg in als slot van § 50: Uit de hierboven bij c gegeven voorbeelden, zien wij, dat een zoogenaamd eenvoudig werkwoord ook een <i>zeker zijn</i> kan beteekenen. Meer bepaald een <i>toestand</i> wordt er ook wel meê uitgedrukt. Zoo beteekent het van <i>ἡ ἀναγραφὰς</i> , dat ongebr. is, gevormde <i>ἡ ἀναγραφὰς</i> : <i>liggen</i> ; het van <i>ἡ ἀναγραφὰς</i> <i>deurtje</i> bv. in een omrastering, gevormde <i>ἡ ἀναγραφὰς</i> <i>gesloten zijn</i> , zooals van een deur; en kan het van <i>ἡ ἀναγραφὰς</i> <i>hangende</i> , gevormde eenvoudig werkwoord <i>ἡ ἀναγραφὰς</i> niet slechts beteekenen iemand of iets <i>ophangen</i> , maar ook <i>hangen</i> , <i>hangende zijn</i> . In een volgend hoofdstuk zullen wij kennis maken met een klasse van werkwoorden, waarvan zóó veelvuldig de beteekenis is een <i>zeker zijn</i> of wel <i>toestand</i> , dat men ze ook Toestandswwoorden zou kunnen noemen. En eenmaal zoogenaamde Toestandswwoorden onderscheidende, zou men het hier boven genoemde <i>ἡ ἀναγραφὰς</i> <i>ἡ ἀναγραφὰς</i> <i>ἡ ἀναγραφὰς</i> en zooveel meer daartoe ook wel kunnen brengen.
30	16 v. o. Moeten vervallen het teeken § en het nummer 66
33	5 v. b. Voeg in achter eenvoudig werkwoord: of, wil men, Toestandswoord
38	17 v. b. Voeg in achter Immers:, zelfs
id.	19 v. b. Moeten vervallen de woorden: of doen